

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. prosince 2023 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Parolka a přísedících Ing. Evy Hajné a Mgr. Soni Vlaháčové v trestní věci

obžalovaného: [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE],
trvale bytem [REDAKCE] příslušníka Vězeňské služby České republiky,

stíhaného pro zločin zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku,

takto:

Podle § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc

obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], příslušníka Vězeňské služby České republiky,

stíhaného pro skutek spočívající v tom, že dne 7. 8. 2021 v době mezi 05:05 a 05:50 hodin v Budyni nad Ohří, ulici [REDAKCE], na chodníku u domu č. p. [REDAKCE], při cestě z Budyňské pouti, dostihl svoji bývalou přítelkyni, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se kterou se den předtím rozešli, kdy ji začal vulgárně urážet a strkat do ní, čímž se přesunuli na travnatý sráz vedle chodníku, kde ji udeřil rukou několikrát do obličeje, škrtil ji, chytal ji za vlasy, bouchal jí hlavou o pletivo plotu, vlácel s ní po zemi, máchal jí obličej v trávě, přitom když vstala, tak ji opětovně shodil na zem, kde do ní kopal, následně ji opětovně přimáčkl na pletivo, chytil ji za krk a začal ji proti její vůli, zneužívajíc svojí fyzické převahy, líbat a sahat pod tričko a snažil se ji osahávat na prsou, poté ji hodil opět na zem, kde se z ní snažil strhnout kalhoty, čemuž se poškozená bránila tak, že si kalhoty držela, kdy jí roztrhl koženou bundu, přitom na ni řval, že je děvka, kurva, že si ji může osukat kde a kdy chce, že se jí to líbí, když se poškozené podařilo zvednout ze země, opětovně ji proti její vůli opřel o pletivo a osahával ji přes kalhoty na přirození, na což ji udeřil rukou do obličeje, v důsledku čehož došlo k poranění rtu poškozené s následným krvácením, kdy během fyzického napadání poškozené, v úmyslu odradit poškozenou od oznámení jeho protiprávního jednání, jí hrozil, že když někomu něco řekne, tak jí zabije koně a neuvidí svoji dceru, kdy napadání poškozené bylo ukončeno tím, že se poškozené podařilo z jeho napadání vyprostit a zastavit projíždějící vozidlo a z místa odjet, přičemž tímto jednáním poškozená utrpěla psychickou újmu na zdraví s charakteristickými rysy posttraumatické stresové poruchy, přičemž tento stav u poškozené trvá i v současné době a nelze vyloučit jeho přetrvávání i do budoucna, v čemž je podanou obžalobou spatřováno spáchaní zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku,

postupuje Městskému úřadu v Budyni nad Ohří,

nebot' nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek, o kterém je tento orgán příslušný rozhodovat.

Odůvodnění:

1. Po dokazování provedeném v rámci hlavního líčení v níže uvedeném rozsahu, soud dospěl ke skutkovým a právním závěrům uvedeným ve výrokové části usnesení. V rámci dokazování soud vyslechl obžalovaného, svědky, vyslechl poškozenou, provedl listinné důkazy, vyslechl znalce provedl dokazování fotografiemi a audiozáznamy.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení (dne 15. 9. 2022) nevypovídal. Soud přečetl výpověď obžalovaného z přípravného řízení. V té obžalovaný spáchání skutku popřel. Uvedl, že se s poškozenou seznámil v listopadu 2020, od března 2021 pak žila u něj v bytě v Litoměřicích. Soužití to bylo komplikované, s hádkami a útoky. Několikrát se i rozešli. Poškozená jej provokovala, napadala, jednou ji chytil pod krkem a odstrčil od sebe, ona přepadla přes věci na chodbě a udeřila se do hlavy, jindy, když ho natáčela, tak po ní hodil botu, bota ji trefila do mobilu, který měla před obličejem a mobil ji udeřil do tváře. Stalo se, že jej poškozená napadla v autě, když řídil. V červenci 2021 jej pak poškozená provokovala, shodila věci z kuchyňské linky, když na to nereagoval, tak se pořezala. Zranění si nafotil a poskytl do spisu. Na jaře po incidentu s poškozenou vyhledal odbornou pomoc, protože nevládal vztek. Byl asi na šesti sezeních u Mgr. Jana Martínka. Poškozená měla špatný vztah s matkou, protože jí matka nevěřila, že poškozenou znásilnil její strýc, bratr její matky.
3. K napadení ze dne 7. 8. 2021 uvedl, že dne 6. 8. 2021 hrál v Budyni fotbal, pak šel do hospody – Sportbar U Ondry. Tam zaregistroval přítomnost poškozené. Přes noc z 6. 8. 2021 na 7. 8. 2021 pil alkohol. Když šel ven uklidňovat osobu, která se tam chtěla prát, tak mu poškozená přes mobil vytkla, že odešel s někým jiným. Pak mu psala, že odchází. Volal jí, ptal se jí, jestli si chce promluvit, ona souhlasila, řekl jí, aby na něj počkala. Dohnal ji v ulici Slánská. Řešili vztah, povídali si. Když jí potom řekl, že by bylo nutné omezit koně, že k nim nechce se syny jezdit tak často, že si poškozená bude muset udělat řidičský průkaz, tak poškozená začala vyvádět, řekla něco sprostého, začala padat na zem, když ji zvedl, spadla znovu, pak padala i na plot. Pak od ní poodešel na chodník. Kolem jela dodávka s jeho otcem, poškozená ji zastavila, jeho otcí řekla, že ji obžalovaný napadl, což popřel, a poškozená odjela. On odešel k babičce.
4. Poškozené půjčil peníze na zaplacení dluhů, bylo to 90 000 Kč, ke kterým požadoval úroky, proto 96 000 Kč. Dále za poškozenou platil 12 000 Kč. Ona v současné době popírá, že by mu něco dlužila. Peníze poškozené půjčil proto, že poškozená chtěla zapsat dceru do první třídy v Litoměřicích, k tomu potřebovala mít přihlášené bydliště v Litoměřicích a poškozená nechtěla, aby její dluhy způsobily obžalovanému problémy, když by u něj měla zapsané trvalé bydliště.
5. Po incidentu ze srpna 2021 se s poškozenou opakovaně viděl. Ona k němu chodila do bytu opakovaně sama nebo s někým pro věci, on jí stěhoval nábytek do jejího nového bytu v Litoměřicích.
6. V hlavním líčení dne 12. 5. 2023 obžalovaný k věci vypovídal. Vypovídal však tak, že se spíše vyjadřoval k provedeným důkazům a upozorňoval na rozpory mezi tvrzením poškozené a skutečnostmi vyplývajícími z provedeného dokazování.
7. Uvedl, že není možné, aby poškozená neměla obličej od hlíny, kdyby s ní dne 7. 8. 2021 prováděl to, co ona popisovala.
8. Uvedl, že pokud napadení mělo trvat hodinu, tak je nepravděpodobné, aby nějaké z projíždějících aut nezastavilo.
9. Popřel vyhrožování poškozené dne 7. 8. 2021, neměl důvod po ní chtít, aby stáhla věc z března 2021, protože v srpnu 2021 už věděl, že se to řešit nebude.
10. Poukázal na skutečnost, že poškozená uvedla, že se po incidentu ze srpna 2021 nemohla pohybovat, starat se o dceru (poznámka soudu – takto stav poškozené popsali i matka poškozené a svědek [REDAKCE]). Nicméně již dne 8. 8. 2021 v neděli si poškozená v doprovodu Policie ČR

přijela do jeho bytu pro věci. Toto tvrzení obžalovaného pak potvrzuje konverzace ze dne 8. 8. 2021, ve které poškozená žádala obžalovaného průkazy na veterinu. Poškozená k tomu uvedla, že si skutečně pro průkazy v neděli byla, a to za součinnosti matky obžalovaného.

11. Obžalovaný uvedl, že šel za poškozenou ze Zahrady Čech, ale nesledoval ji, u kruhového objezdu, kde se cesta k jeho bytu odděluje od cesty k bytu poškozené, šel svou cestou a poškozenou nesledoval (to potvrzuje skutečnost, že poškozená mu dne 29. 8. 2021 v rámci dovezení nábytku napsala adresu, místo aby mu napsala, že ví, kde bydlí, když ji sledoval).
12. Poukázal na skutečnost, že poškozená uvedla, že chodí jen do LUNY, protože tam pracuje její teta, avšak z důkazů vyplývá, že po incidentu chodila i do Habanera, na poutě (Řípská, Libochovická), do posilovny. Neměla a nemá tedy problém vyjít z bytu ven.
13. Poukázal na skutečnost, že při stěhování TV stolku byl v bytě poškozené, ačkoliv ta tvrdila, že zůstal na chodbě před bytem.
14. Popřel, že by měl problém s agresivitou ve vztahu ke všem ženám, se kterými měl vztah.
15. Poukázal na skutečnost, že celou dobu je tvrzeno, že poškozená spí špatně, v čemž znalkyně spatřovala příznak posttraumatické stresové poruchy, když se však prokázalo, že spí hodně, tak znalkyně za poruchu spánku označila nadměrné spaní.
16. K fotkám poškozené na kolejích uvedla, že mu poškozená udělala žárlivou scénu, protože psal nějaké holce, pak odešla z bytu s tím, že si něco udělá, pak si sedla na koleje.
17. K fotkám pořezané ruky poškozené uvedl, že to bylo rovněž ze žárlivosti. Poškozená ho napadla, shodila věci z linky, shodila i láhev od vína, vzala ze země střep a pořezala si ruku. Potom usnula.
18. Poukázal na skutečnost, že dítě chtěla poškozená, nikoliv on. Popřel, že by z jejího mobilu psal jakékoliv zprávy.
19. Poukázal na skutečnost, že poškozená v hlavním líčení popřela, že by byla znásilněná strýcem přitom to poškozená řekla jemu, [REDAKCE] i [REDAKCE].
20. Připustil, že se jí díval do mobilu, zjistil, že měla něco s [REDAKCE], ona mu to přitom popírala. Pak mu řekla, že ji měl [REDAKCE] znásilnit (což je v jím přeložené konverzaci) a kvůli tomu, že ji měl [REDAKCE] znásilnit, mu nechtěla přiznat, že s [REDAKCE] měla vztah.
21. Není pravdou, že by poškozená měla monokly, když pracovala v pizzerii, není pravda, že by ji tam jezdil sledovat. Večer po práci ji na její žádost vyzvedával a vozil domů.
22. K tvrzení poškozené, že nemohla na pracovní pohovor do reality, protože ji zbil, uvedl, že to není pravda. Poškozená v reality několik dní pracovala.
23. Poškozená se moc nestarala ani o vlastní dceru, moc se nestarala ani o domácnost. Neměla zájem o práci. V pizzerii skončila proto, protože po ní šéf chtěl věci, které nespadaly do popisu její práce.
24. Poškozená žije ze sociálních dávek, pobírala příspěvek na bydlení i v době, kdy žila u něj.
25. Není pravda, že si chtěla brát jeho syny od paní [REDAKCE], to psala jemu.
26. Soud ve výpovědích obžalovaného dovedl jednu nesrovnalost, spočívající v dataci incidentu, kdy si poškozená měla pořezat ruku. V přípravném řízení uvedl, že se to stalo v létě, po jeho terapiích, v řízení před soudem uvedl, že to bylo na konci dubna, okolo narozenin jeho syna.
27. Svědek [REDAKCE] uvedl, že zná obžalovaného [REDAKCE] z fotbalu, hrají spolu v jednom týmu. K poškozené uvedl, že ji rovněž zná, v minulosti byli spolužáci. O poznatcích k samotnému incidentu uvedl, že v srpnu 2021, asi týden nebo dva týdny po pouti v Budyni potkal na diskotéce LUNA v Litoměřicích poškozenou [REDAKCE]. Přišel tam po jedenácté večer, poškozená jej sama od sebe kontaktovala už u vstupu na diskotéku, zeptala se

svědka, zda si spolu půjdou zakouřit. Když šli ven před diskotéku a kouřili, zeptala se jej, zda slyšel, co se jí stalo a co si o tom myslí. Poté, co řekl, že něco slyšel, ale že neví, co si o tom má myslet, mu sama od sebe začala o incidentu vyprávět. Řekla, že ji obžalovaný měl zbít a měl zkusit nedobrovolný sex. K sobě mu řekla, že je na tom špatně, že nemůže spát, že je úplně mimo. To, jak svůj stav poškozená svědkovi popsala, pak svědkovi přišlo v rozporu s tím, jak se na diskotéce chovala, když uvedl, že na něj působila jako frajer, že byla úplně v pohodě, protože na diskotéce se smála, tancovala, bavila se. Tančila v přítomnosti mužů i žen. Na diskotéce byla s [REDAKCE]. Svědek tam byl společně s [REDAKCE]. Na jiné akci svědek poškozenou neviděl. Dále pak svědek uvedl, že v roce 2011 jej poškozená lživě obvinila z toho, že ji udeřil pěstí do obličeje. Byla opilá, upadla a nechtěla to doma přiznat, proto to svedla na něj. Její otec to přijel k nim domů řešit, za několik dnů se pak přijel omluvit s tím, že jeho dcera přiznala, že spadla v opilosti ze schodů, nechtěla přiznat, že byla opilá, tak zdravotní následky pádu svedla na vymyšlené napadení ze strany svědka. Časově svědek setkání s poškozenou na diskotéce LUNA v Litoměřicích zařadil podle skutečnosti, že to bylo poté, co o události četl v novinách, takže po 8. až 10. srpnu 2021, asi po dvou týdnech, nicméně naposledy byl na diskotéce LUNA v srpnu 2021, takže to muselo být určité v srpnu 2021.

28. Svědek [REDAKCE] uvedl, že měl vztah s poškozenou [REDAKCE]. Poté, co se rozešli, kontaktoval obžalovaného, protože od něj chtěl zjistit, jaký je poškozená člověk. Chtěl si u něj ověřit skutečnosti zjištěné od poškozené, které mu neseseděly, chtěl si ověřit, jestli s ním byla jen kvůli penězům. Kontaktoval obžalovaného na sociálních sítích a sešli se na pivu.
29. K poškozené svědek uvedl, že se seznámili na základě jeho inzerátu, kdy poptával pracovní sílu na administrativní práce v kanceláři, bylo to v lednu 2022. Poškozenou přijal, uzavřel s ní dohodu o provedení práce, odhadoval, že rozsah bude 120 hodin. Poškozená měla několikrát týdně přijít do kanceláře vykonávat administrativní práce. Na pohovoru mu asi po patnácti minutách poškozená sama od sebe začala říkat, co se jí stalo s obžalovaným. Ukazovala mu i fotky v mobilu, kde měla vyfocená zranění. Ten den večer jí napsal, jestli nemá čas, ona mu odpověděla, že dcera bude muset do karantény a ona nebude moci chodit do práce, tak jí nabídl, aby nebyla u dcery v karanténě, ale aby byla u něj. Ona souhlasila, večer ji odvezl z Brníkova k sobě domů, měli spolu hned ten první den, co se potkali, u něj doma sex.
30. Co se týče vztahu, byli spolu asi tři měsíce. Sex spolu měli vícekrát, a to až do konce jejich vztahu. Sex někdy inicioval svědek, někdy sama poškozená. Svědek na poškozené nepozoroval nikdy žádné zábrany, co se týče sexu, nebo jakékoliv psychické problémy. Nepozoroval, že by trpěla jakýmkoliv traumatem. Při jejím běžném životě nepozoroval žádné problémy. Co se týče jejich soužití, tak první měsíc a půl bydlela poškozená v Brníkově, u svědka občas přespala. Asi po měsíci a půl přišla poškozená s tím, že nějaká paní prodává koně, začala u svědka soustavně přespávat (bydlet), její dcera mu začala říkat tatínku.
31. Co se týče práce, pak z počátku asi jeden měsíc pracovala, ale málo. Měla mít na starosti faktury, jejich vystavení a odeslání. Protože to nedělala, zašla situace tak daleko, že svědek měl asi 117 nevystavených faktur a neměl od zákazníků zaplacené peníze. Když se pak objevila možnost koupě koně za 40 000 Kč, jeli se na koně podívat. Svědek poškozené slíbil, že jí na koně dá peníze, když udělá faktury. Ona i přesto faktury neudělala, jen neustále mluvila o tom, kdy bude koupě koně. Když to trvalo asi přes měsíc, kdy ona pořád požadovala koupi koně, avšak faktury neudělala, řekl jí, že když pořád nejsou faktury, tak koně nekoupí. Poškozená na to reagovala tak, že brečela, vyčítala svědkovi, že s ním ztrácela čas, že si to mohla zařídit jinak. Protože mu jí bylo líto, tak jí asi po dvou dnech peníze na koně dal, kdy se dohodli, že po koupi koně začne pracovat a vystaví zákazníkům faktury. Svědek pak čekal asi dva dny, nakonec pak faktury vystavil sám. Poškozená místo toho, aby po koupi koně vystavila faktury, tak se svědkem asi dva dny po koupi rozešla. K rozchodu svědkovi uvedla, že jí to nebaví, že se s ním rozchází a že mu koně bude splácet. Po dobu, co spolu byli, mu poškozená nepřisívala na bydlení, vše platil on. Za oblečení

pro poškozenou za tu dobu utratil asi 10 000 Kč, za stejnou částku koupil i oblečení pro dceru poškozené.

32. Co se týče společenského života, svědek uvedl, že chodili na pivo, na diskotéku – Habanero v Litoměřicích a U Petříků. On moc ven chodit nechtěl, ona chtěla chodit, chtěla do restaurace, na pivo, chtěla se bavit, přemlouvala ho.
33. Co se týče zdravotního stavu poškozené, tak on sám na ní žádné problémy nepozoroval – psychické či fyzické. Poškozená mu nikdy neříkala, že by měla psychické problémy. Poškozená mu však řekla, že má fyzické zdravotní problémy, že má srůsty, že jí doktor řekl, že do dvou roků kvůli srůstům zemře, poté šla na záchod a zvracela krev. Poškozená nevykonávala administrativní práce v kanceláři s poukazem na fyzický zdravotní stav, svědkovi bylo poškozené líto, proto ji do práce nenutil. V rozporu s tím však byla skutečnost, že poškozená každý den chodila ke svým koním v Brníkově a tam dělala fyzickou práci při péči o koně. Se spánkem poškozená problém neměla, prospala celé dopoledne, svědek v době, kdy u něj bydlela s dcerou, její dceru vozil do školy, protože poškozená v tu dobu ještě spala. V době, kdy u něj nebydlela, buď jezdila z Brníkova sama hromadnou dopravou, nebo ji z Brníkova za svědkem do Litoměřic vozili zaměstnanci svědka – muži. Poškozená neměla problém s tím, že ji do Litoměřic poveze muž – zaměstnanec svědka. Na veřejnosti se chovala normálně, svědek na ní nepozoroval úzkostlivé nebo atypické chování.
34. Ke své osobě mu poškozená řekla, že ji obžalovaný bil. Když svědek z jejího mobilu zjistil, že ji obžalovaný dával peníze a ptal se jí, proč si od obžalovaného peníze brala, když se neměli rádi, řekla mu, že jí obžalovaný peníze nutil, aby si vyřešila dluhy. Obžalovaný ji násilím dotlačil do banky, aby si to zaplatila. On však v jejím mobilu našel komunikaci poškozené s obžalovaným, ve které mu za peníze děkovala a psala, že jí hrozně pomohl. Dále mu poškozená řekla, že ji měl znásilnit její strýc, vycházelo to tak, že jí bylo něco mezi 14 až 15 roky. Protože jí její matka nepodpořila a nevěřila jí, strýc byl její bratr, tak s ní měla poškozená špatný vztah. To, že mu to poškozená řekla, odůvodnila tím, že obžalovanému to řekla její matka v hospodě, tak chtěla, aby to svědek slyšel od ní, a ne případně od její matky.
35. Co se týče partnerů, které poškozená měla mít, bylo jich hodně. Od dcery poškozené slyšel, že za její matkou poté, co se rozešla s obžalovaným, chodil [REDACTED]. Po jejich vztahu měla chodit asi s dvěma či třemi dalšími muži, jejichž jména však nevěděl. O známostech poškozené slyšel svědek od kamarádů a od své bývalé přítelkyně [REDACTED].
36. Co se týče vztahu s obžalovaným [REDACTED], tak se mu poškozená hned první den svěřila, začala mu říkat celý příběh s panem [REDACTED]. Hned na pracovní schůzce se mu svěřila, že ji obžalovaný zbil, ukazovala mu fotky v mobilu. Postupem času mu říkala o jejím soužití s obžalovaným. To, co mu říkala, mu nesesedělo. Vykládala mu i o srpnové události a ukázala mu fotky. Řekla, že se ji obžalovaný pokusil znásilnit. Později se jí svědek ptal, zda by to nechtěla řešit mimosoudně a požadovat po obžalovaném odškodnění. Na to mu odpověděla, že jí jde o spravedlnost. O dva dny později pak začala mluvit o tom, že by to bylo dobré, a jestli by měla šanci na úspěch. Svědek pak věc konzultoval s advokátem. Poškozená mu pak situaci popsala tak, že ji obžalovaný napadl mezi vesnicemi, že jí roztrhal věci, ale že ji sexuálně neobtěžoval, ale že to na to hodí. Pak se ho ptala, jestli by to tak šlo, on to konzultoval s právníkem, od toho dostal radu, aby to neřešil, že to bude trvat hodně dlouho. Dále mu pak řekla, že obžalovaný ji naštvál tím, že když jí měl znásilňovat, tak jí měl říct, že zažije to, co zažila se svým strejdou. Následně pak svědek opět uvedl, že když se s ním poškozená bavila, tak říkala, že dostala přes hubu, nikoliv to, že by byla znásilněná. Řekla, že ji tahal za věci, ale neřekla, že by dostala facku, neřekla, že by dostala pěstí, neřekla, že by jí obžalovaný tahal za vlasy. Kromě tahání za věci řekla to, že ji obžalovaný řekl, že zažije to, co jí udělal strejda. Když se jí svědek zeptal, jak na obžalovaného může hodit znásilnění, když na ni nesáhl, tak mu řekla, že v dnešní době stačí, aby někdo roztrhl tričko, a je to pokus o znásilnění. Svědek to pak shrnul tak, že poškozená mu za celou dobu nikdy neřekla, jak mělo ke

znásilnění či pokusu znásilnění dojít, poškozená nikdy neřekla, že by jí obžalovaný někam sahal, něco z ní sundával, a přitom je toho názoru, že pokud by se to skutečně stalo, tak by poškozená neměla žádné zábrany mu to v průběhu vztahu říct a popsat, když už mu na první schůzce coby cizí osobě povídala o napadení a o soužití s obžalovaným a ukazovala fotky. Svědek pak uvedl, že fotky, které mu poškozená ukazovala, jsou fotky na č.l. 254, 255, 256.

37. Svědek přiznal, že po dobu několika týdnů poté, co se s ním poškozená rozešla, poškozenou kontaktoval telefonicky, chtěl ji zpět.
38. Nakonec pak svědek uvedl, že se s obžalovaným sešel v dubnu nebo květnu 2022 na LUNĚ v Litoměřicích. Byla tam přítomna i poškozená, stála pořád u nich, asi ve vzdálenosti dvou metrů, byla tam s nějakým klukem. Stála kousek od nich celou dobu, celý večer, až do rána.
39. Svědek [REDAKCE] k věci uvedl, že 7. 8. 2021 v ranních hodinách přijel z centra obce Budyně nad Ohří v čase 5:45 na benzínovou stanici. Protože bylo zavřeno, tak odjel zpět směrem k obci Budyně nad Ohří a dvě minuty před šestou se vrátil. Když chtěl vejít do budovy benzinky, tak zezadu přišla mladá žena, byla v šoku, jevila známky napadení. Tekla jí krev z nosu a z pusy. Měla rozčuchané vlasy, potrhané oblečení, špinavé od hlíny, klepala se, nemohla artikulovat. Při prvním příjezdu na benzinku svědek projel celou ulici Slánská, která vede od obce k benzince, když pak z benzinky poprvé odjel, ujel po ulici Slánská ve směru k obci asi jen 100 až 200 metrů, neprojel ji celou až k obci, ale odbočil z ní, tudý se pak po chvíli na benzinku před šestou vracel, tedy do ulice Slánská odbočil ve vzdálenosti 100 až 200 metrů od benzinky a jel k benzince. Když ulicí Slánská projížděl v celé její délce od obce, tak si nevšiml žádných osob, chodců, kteří by byli v ulici Slánská.
40. To, že by poškozená mohla potřebovat sanitku, dovodil z toho, že nemohla souvisle mluvit. Snažila se mluvit, ale zadržávala v řeči a neustále se vracela ve smyčce. Říkala, že zde byla na pouti, že ji napadl bývalý přítel, že pracuje v Litoměřicích jako bachař a pořád to točila ve smyčce. Uvedla, že ji strhnul do škarpy a že jí sprostě nadával. Na benzinku ji přivezl otec bývalého přítele. Svědek zavolal záchranku a policii. Pak z benzinky odjel. Následně se na benzinku potřetí vrátil, to už na místě byla policie. Poškozená již mluvila lépe. Pak na místo přijela záchranka, která poškozenou ošetřila.
41. Svědkyně [REDAKCE], obsluha benzinové čerpací stanice, uvedla, že po otevření benzinky přišla poškozená, byla zmlácená, v šoku, trásla se, měla krev u pusy. Byla hodně ubrečená, měla rozteklý make-up. Měla potrhané oblečení. Poškozená přišla ke svědkyni v okamžiku, kdy odemykala stojany. Svědkyně se jí lekla, protože měla černé rozmazané oči a u pusy krev. Když přišla, chtěla si koupit cigarety, aby si mohla zapálit a uklidnit se. Svědkyně ji vyzvala, aby počkala venku, ale poškozená stejně vešla dovnitř. Potom svědkyni s poškozenou pomohl pán, který tam byl autem. Svědkyně se musela věnovat benzince, avšak slyšela, že poškozená řekla, že šla ze zábavy, dohnal ji přítel a napadl ji. Uvařila jí čaj a dala jí deku, půjčila jí pracovní mikinu. Poškozená si stěžovala, že jí vše bolí. Za poškozenou na benzinku přijela sestra. Pak přijela policie a následně záchranka.
42. Svědkyně na benzinku přijela směrem od Budyně nad Ohří, ulicí Slánská, kolem půl šesté. Když projížděla ulicí Slánská, tak si všimla dvou osob, které na ni mávaly. Působily na ní dojmem, že chtějí odvézt, protože ona jela jen na konec ulice Slánská, tak by je nemohla odvézt a nezastavila. Svědkyni přišlo, že ty osoby byly v dobré náladě.
43. Svědkyně [REDAKCE], příslušnice Městské policie Budyně nad Ohří, uvedla, že dne 7. 8. 2021 s kolegou [REDAKCE] (otec obžalovaného) jeli realizovat jízdní uzávěrku Budyně nad Ohří kvůli pouti. Když projížděli ulicí Slánskou, viděla jít dvě osoby. Jedna z nich vběhla do silnice a zastavila je. Kolega se jich ptal, co tam dělají, poškozená odpověděla, že ji obžalovaný zbil. Obžalovaný na to reagoval tak, že řekl, že si poškozená vymýšlí. Poté poškozená řekla, že chce odvézt domů, proto jí svědkyně otevřela zadní dveře. Řekli jí, že ji nemůžou hned odvézt

domů, že musí udělat uzávěrku. Po 30 vteřinách jízdy, u benzínové pumpy poškozená za jízdy otvírala dveře od auta, kolega zastavil. Poškozená řekla, že jde na benzinku, že zavolá otci, aby ji odvezl domů. V tu dobu mluvila normálně. Kolega na ni ještě volal, jestli je v pořádku a že benzinka je ještě zavřená. Ke stavu poškozené svědkyně uvedla, že poškozená byla ubrečená, vzlykala, měla rozmazané oči, na puse měla ranku. Zašpiněná nebyla, oblečení neměla potrhane. K fotografii na č.l. 257 svědkyně uvedla, že toto na obličeji neměla. Zdravotní stav poškozené nevyžadoval zavolání záchranné služby. Poznatek o tom, že měla být zbita, nevyhodnotili a nezpracovali.

44. Svědek [REDAKCE], příslušník Městské policie Budyně nad Ohří, otec obžalovaného, v hlavním líčení uvedl, že dne 7. 8. 2021 s kolegyní dávali cedule objezdu Budyně kvůli pouti. Při průjezdu ulice Slánská vedoucí od města k benzínce uviděl asi po 150 metrech dvě postavy, které šly vedle sebe po chodníku. Zjistil, že se jedná o obžalovaného a poškozenou. Poškozená vběhla do silnice a zastavila je. Následně řekla, že ji obžalovaný zbil, na což obžalovaný reagoval tak, že řekl, že si poškozená vymýšlí. Poškozená je požádala o odvoz domů a nastoupila do auta. V autě ji vysvětlil, že nejdříve musí udělat uzávěru a pak ji odvezou domů. Když projížděli kolem benzinky, tak chtěla zastavit a otvírala dveře auta. Zastavil a poškozená vystoupila. Z okýnka na ni zavolal, jestli je v pohodě, na to mu poškozená odpověděla, že je, a dále zavolal, že benzinka bude ještě zavřená. Pak i s kolegyní odjeli. Ke stavu poškozené uvedl, že měla na spodním rtu zaschlou krev, jinak nikde nic. Nevšiml si, že by měla rozmazané malování. Byla trochu vyděšená, vystresovaná. Neviděl, v jakém stavu měla oblečení, protože celou ji viděl jen v okamžiku, kdy zastavila auto. Informaci o napadení neřešil, protože věřil synovi, že poškozená lže. Poškozená byla v autě asi půl minuty, než projeli ulicí Slánskou k benzínce.
45. Svědkyně [REDAKCE], kamarádka poškozené, uvedla, že o vztahu poškozené a obžalovaného ví to, že obžalovaný měl poškozenou mlátit. Tuto informaci získala od poškozené. Co se týče společných akcí, tak svědkyně uvedla, že v roce 2022 byla s poškozenou nejméně třikrát v baru Habanero a na diskotéce LUNA v Litoměřicích. Do těchto podniků chodila s poškozenou i v roce 2021, nejvíce v druhé polovině roku 2021, kdy chodily jednou za tři až čtyři týdny. Stávalo se, že v průběhu jednoho večera (noci) navštívily oba podniky. S poškozenou se v těchto podnicích bavila, tancovaly, poškozená se tam bavila i s muži, které svědkyně neznala. Poškozená měla po vztahu s obžalovaným vztah s mužem, u kterého měla i pracovat. Bylo to v Litoměřicích. Více o tomto vztahu poškozené s mužem nevěděla.
46. K vyjádření obžalovaného, že při stěhování věcí poškozené z jeho bytu věci i odváželi, svědkyně uvedla, že si to nevybavuje.
47. Svědek [REDAKCE], přítel svědkyně [REDAKCE], známý poškozené, uvedl, že na jaře roku 2021 jel s [REDAKCE] za poškozenou do Brníkova, měla pohmožděniny a vytrhané vlasy. Způsobil jí to obžalovaný. To se dozvěděl od [REDAKCE], které to řekla poškozená. Pak pomáhal stěhovat věci poškozené z bytu obžalovaného. Čekal s [REDAKCE] na chodbě před bytem, dveře od bytu byly otevřené. Slyšel, že obžalovaný požadoval po poškozené, aby mu podepsala listinu s finanční kompenzací. Věci z bytu obžalovaného odváželi do nového bytu poškozené. Se stěhováním věcí poškozené pomohli na její žádost, měla strach, chtěla, aby tam byli, kdyby se něco stalo. Stěhování věcí však proběhlo v pořádku. Po napadení v srpnu 2021 poškozenou viděl, přijeli za ní do Brníkova. Poškozená nemohla chodit, nemohla pečovat o dceru, měla pohmožděniny.
48. Ví, že po odchodu od obžalovaného měla poškozená další vztah. Bylo to s mužem, u kterého měla brigádně pracovat, měl autopůjčovnu. Proběhla mezi nimi chemie, poškozená u tohoto muže bydlela, chodili spolu, žili spolu. Po srpnu 2021 poškozená navštěvovala bary LUNA a Habanero v Litoměřicích, ví, že tam byla přibližně 5x, byla tam s jeho přítelkyní [REDAKCE]. V barech se chovala normálně, bavila se jak s muži, tak i s ženami, byla příjemná, přátelská, komunikativní. Poškozenou viděl naposledy na podzim 2022, přišla mu v pořádku.

49. Ke vztahu poškozené s obžalovaným pak uvedl, že poškozená byla z toho smutná, že se rozešla s obžalovaným, byla z toho emočně na dně, protože ho měla ráda. Zanechalo to v ní velkou stopu, kterou pak následně čas zahojil. Byla smutná z toho rozchodu jako takového. V jednu chvíli litovala toho, že se rozchod udál, ale postupně na ni všechno doléhalo, protože pan [REDAKCE] ji neskutečně podržel v určitých životních situacích. Pak si uvědomila, že přišla o někoho, kdo jí byl oporou. To, že obžalovaný poškozené pomohl, se svědek dozvěděl od poškozené, která mu to řekla.
50. Svědek [REDAKCE], bývalá známost poškozené, uvedl, že se s poškozenou seznámil přes seznamku Tinder. Rovněž měla profil [REDAKCE] na Facebooku. Asi pětkrát se s poškozenou viděl, v červenci 2022, přijel za ní z Prahy do Brníkova. Jezdil za ní za účelem mít s ní vztah, ale nevyšlo to. Poškozená se mu svěřila se vztahem s obžalovaným. Řekla, že je bachař, že ji zavíral v bytě, že ji mlátil, snad z toho měla mít pohmožděniny a zlomeniny. Dále se mu pak svěřila s tím, že jí někdo jiný než bývalý přítel, vyhrožuje tím, že jí zabije koně. Také mu řekla, že po tom, co zažila ve vztahu s obžalovaným, žádný jiný vztah neměla, protože na to neměla ani čas, ani chuť. Svěřovat se mu začala na druhé nebo třetí schůzce. Byla ve stresu, a to kvůli strachu o koně. Dále mu říkala, že měla pracovat někde v autoservisu, a chlap z autoservisu ji měl nahánět, měl jí posílat obscénní nahrávky na WhatsApp, některé mu i pouštěla. Na nahrávkách mluvil muž z části nesrozumitelně, vyjadřoval sexuální zájem o poškozenou. Poškozená svědkovi řekla, že pro tohoto muže pracovala, dělala sekretářku a faktury. Jméno tohoto muže bylo zakomponováno ve jméně autoservisu. Některé zprávy od toho muže byly aktuální (léto 2022). Na druhé schůzce šli spolu na koupaliště a tam se mu poškozená začala svěřovat. Poškozená si změnila telefonní číslo, aby ho nezjistil obžalovaný, bála se být na WhatsAppu, aby náhodou jí to nikdo nerozšifroval nebo se na to nepodíval. Bydlela někde mimo Brníkov, na nějaké chatě zavřená, schovaná. Spolu byli na koupališti a na pizze v Litoměřicích. Také ví, že poškozená byla v době, kdy se vídávali, tedy v létě 2022, na diskotéce s kamarádem z vesnice. Z předložené fotografie jako muže, kterého mu na fotografii ukazovala poškozená a ke kterému uvedla, že ji uhání, svědek poznal [REDAKCE]. V druhé výpovědi pak svědek uvedl, že s poškozenou měl pohlavní styk, asi ve dvou případech na třetí a čtvrté schůzce. Bylo to vzájemné, hladili se a pak to přišlo. Poškozená neměla zábrany, nepůsobila, že by se něčeho bála, nevšímal si zdráhání či psychického bloku.
51. Poškozená se nejdříve jevila jako hodná holka, ale pak se z ní stala mrcha, a to proto, jak se ke svědkovi chovala, co mu psala, a že mu vyhrožovala různými věcmi. Svědek jí vytkl, že se chová špatně ke své dceři, a ona na to reagovala tak, že mu začala nadávat, že si dovoluje brát si její dceru do pusy. Svědek poškozené chování vytknul dvěma větami a ona na něj začala útočit a vyhrožovat, že na něj zavolá policii, pokud jí ještě jednou napíše. K dceři se nechovala dobře, byla vůči ní vulgární, nestarala se o ní. V době, kdy za ní jezdil, byla poškozená na diskotéce v Litoměřicích. Při své první výpovědi u soudu se svědek domníval, že poškozené někdo vyhrožuje, následně pak nabyl dojmu, že hraje na city. Svědek vztah s poškozenou vyhodnotil tak, že naletěl holce, které byl úplně ukradený, byl naivní.
52. Skutečnost, že měl s poškozenou pohlavní styk, neuvedl u prvního výsledku z toho důvodu, že to považoval za svou soukromou věc a nepřikládal tomu takový význam. Po prvním výsledku se chvíli bavil na chodbě s obžalovaným.
53. Názor na poškozenou změnil z toho důvodu, že mu nehrály nějaké věci. Poškozená úplně otočila, začala být agresivní, vulgární, a to ve chvíli, kdy zmínil její dceru. Takové náznaky viděl již v létě 2022, avšak přičítal je stresu, ve kterém byla. Poškozená měla problémy s penězi, sháněla peníze na seno pro koně, jezdila pracovat do Holyně na farmu. Jakmile byl svědek k poškozené trochu kritický, tak úplně otočila, byla vulgární, z něj se stal nepřítel a nenáviděla ho. Dále pak uvedl, že poškozená má špatný vztah s rodiči.

54. Svědkyně [REDACTED], bývalá kamarádka poškozené, uvedla, že se s poškozenou seznámila přes koně. Poškozená chtěla koupit koně svědkyně, koně jí měl koupit obžalovaný, za 20 000 Kč jako dárek pro poškozenou, sešlo z toho, protože svědkyně nakonec koně nechtěla prodat. Pak řešili to, že svědkyně potřebovala ustájit koně, jednala o tom s poškozenou, ale nakonec se to nerealizovalo. S poškozenou se nejdříve vídala dvakrát do měsíce, později, když bydlela s obžalovaným, tak i dvakrát týdně. O vztahu s obžalovaným jí poškozená řekla, že se hádali. Také jí říkala, že ji obžalovaný zamkl v bytě a vzal mobil. To jí poškozená řekla s odstupem týdnů poté, co se to mělo stát. Když se poškozené ptala, proč i přesto je s obžalovaným, tak jí poškozená odpověděla, že se udobřili, že ho miluje, že obžalovaný bude chodit na terapie. Pak měl poškozenou v průběhu tří týdnů dvakrát napadnout. Po druhém napadení jela svědkyně s přítelem pro poškozenou k [REDACTED], tam je poškozená poprosila, aby ji odvezli pro věci do bytu obžalovaného, tak tam jeli všichni, včetně [REDACTED], čekali venku, poškozená šla dovnitř, po čtvrt hodině se vrátila s věcmi. Tvrdila, že od obžalovaného odchází definitivně, ale pak se k němu zase vrátila s tím, že obžalovaný navštěvuje terapie. K fyzickému napadení uvedla, že ji obžalovaný škrtil, praštil s ní o zem, hodil s ní o postel. Poškozená se jí svěřila, že ji měl obžalovaný znásilňovat u něj doma, a to v průběhu konfliktů, důvodem měla být jeho žárlivost. Rovněž jí poškozená řekla, že byla sexuálně zneužívána příbuzným.
55. K bytu obžalovaného svědkyně uvedla, že je v přízemí a má balkon, kterým lze byt opustit.
56. Dále uvedla, že jednou ji poškozená požádala o to, aby pro ni přijeli do Brníkova a odvezli ji do nemocnice, že jí je špatně a motá se jí hlava. Špatně jí mělo být z toho, že se pohádala s obžalovaným. Odvezli ji do nemocnice, tam jí prováděli vyšetření a ona je poslala domů s tím, že si zajistí odvoz. Pak ji odvezl z nemocnice obžalovaný. Poškozenou často na její žádost vozili v okolí Brníkova, zejména nakoupit věci.
57. Od konce léta 2021 se svědkyně s poškozenou přestala stýkat. Jednou se s ní ale bavili, a to v době, kdy jim přišlo předvolání k výslechu, tak jeli do Brníkova, tam poškozenou potkali. Poškozená řekla svědkyni, že o tom nechce mluvit, že se bojí a ať svědkyně řekne, co ví. Pak je poškozená požádala, aby ji odvezli do obchodu v Budyni a zpět, že se bojí obžalovaného, aby jí něco neudělal. U obchodu pak chtěla, aby jí [REDACTED] doprovodil i dovnitř do obchodu. Poškozená říkala, že když někam jde, tak ji vždy doprovází matka nebo někdo jiný. K napadení ze srpna 2021 jim poškozená řekla, že šla z pouti, obžalovaný ji došel, začali se hádat, shodil ji do plotu, mlátil s ní o zem, rval jí vlasy. Pak se jí povedlo vyběhnout na hlavní silnici, kde jí zastavil otec obžalovaného, takže zase utíkala k benzince, kde jí pomohli nějakí cizí lidé a zavolali pomoc. O znásilnění v souvislosti s tímto napadením v Budyni neřekla nic.
58. Co se týče vztahů v rodině, poškozená nevycházela s matkou, protože matka poškozené se pořád starala o dceru poškozené. Matka poškozené vytýkala, že čas a peníze věnuje koním, nikoliv dceři. Po rozchodu s obžalovaným měla poškozená vztah s mladším mužem. Ten za ní jezdil na koně, zdržoval se u ní doma, kupoval jí seno na koně, nebo přivezl burty na opékání, objímal ji kolem ramenou. Poškozená o něm svědkyni řekla, že je to kamarád.
59. Svědkyně se pak s poškozenou přestala bavit proto, že poškozená nedodržela slib na ustájení koně a protože svědkyni dlužila peníze za úpravu vlasů. Poškozená nejdříve ustájení koně slíbila, svědkyně jí s přítelem pomáhali dát ranč do pořádku, a když bylo vše hotové, tak poškozená ustájení koně odmítla.
60. Dále pak svědkyně uvedla, že má profil na Facebooku [REDACTED], s tím, že když si jí poškozená zablokovala, tak poškozené psala ze svého profilu na profil obžalovaného. Ke komunikaci z profilu [REDACTED] na profil obžalovaného uvedla, že to psala ona a že to co tam psala, psala v rozčilení, ale je to pravda.

61. Svědek [REDACTED], přítel svědkyně [REDACTED], uvedl, že poškozenou zná přes koně. [REDACTED] prodávala koně, jako zájemce se ozvala poškozená, koně měl platit její tehdejší přítel, jednalo se o staršího muže, nebyl to obžalovaný. Z koupě koně sešlo, protože se rozešli. Poškozenou vozili k doktorovi, když měla spor s obžalovaným, jednou pro ni přijeli, protože ji měl zbít, škrtit, chtěl ji znásilnit, a ona vyskočila z balkonu. Vyzvedli ji v Litoměřicích. Jednou ji vezli do nemocnice, nejdříve říkala, že jí bolí břicho, pak říkala, že jí bolí hlava. Z nemocnice ji odvezl obžalovaný. [REDACTED] se pak s poškozenou pohádala kvůli koni, nestýkali se. Když jim přišlo předvolání k soudu, tak [REDACTED] zavolala poškozené a pak jeli do Brníkova. Tam jim poškozená incident z Budyně popsala tak, že obžalovaný ji naháněl, mlátil ji celou cestu, vytrhal jí vlasy, zkopal ji. Pak tam přijel otec obžalovaného a zase odjel. Poškozená pak obžalovanému utekla na benzinku, a tam ji měl odvézt nějaký pán. Svědek si nevybavil, že by poškozená v souvislosti s tímto incidentem mluvila o znásilnění. Poškozená po nich vždy požadovala, aby ji vozili, nejezdila hromadnou dopravou. Poškozená špatně vycházela s matkou, protože matka jí vyčítala přílišnou péči o koně a nedostatečnou péči o dceru.
62. Svědkyně [REDACTED], bývalá přítelkyně svědka [REDACTED], uvedla, že viděla poškozenou s její dcerou v přítomnosti [REDACTED] v obchodním centru, dále pak viděla poškozenou venčit psy, které v minulosti měla se [REDACTED]. Poškozená za ní přišla do obchodu, kde pracovala. Poškozená svědkyni řekla, že se [REDACTED] vztah neměla, [REDACTED] si měl vztah vynucovat. Dále řekla, že s [REDACTED] spala. Dcera poškozené svědkyni řekla, že nechápe, jak mohla [REDACTED] říkat tati. Více o jejich vztahu nebo jejich partnerech svědkyně nevěděla. Když za ní poškozená s dcerou přišla, vypadala normálně.
63. Svědkyně [REDACTED], bývalá přítelkyně obžalovaného, uvedla, že s obžalovaným měla vztah od roku 2018 do listopadu 2020. V létě 2020 se stalo to, že obžalovaný převrátil stůl, na kterém byla láhev a sklo, to pak poranilo svědkyni v obličeji. Stalo se to tak, že obžalovaný mrštil se stolem, vyletěla láhev a zasáhla svědkyni do obličeje. K fotografiím na č.l. 307-313 uvedla, že jsou z onoho incidentu. Obžalovaný to udělal ze žárlivosti. Ačkoliv to řešila policie, tak oznámení na přestupek ani trestní oznámení nepodávala. O poškozené ví, že po srpnu 2021 měla dva sexuální vztahy – se [REDACTED] a následně v roce 2022 s [REDACTED]. Svědkyně měla vztah s [REDACTED] v roce 2021.
64. Poškozená [REDACTED] uvedla, že večer před incidentem byla na Poutníku v Budyni nad Ohří. V průběhu večera a noci se potkala s obžalovaným, ten ji vulgárně urážel. Když odešla domů, tak jí obžalovaný volal. Hovor nepřijala, za chvíli jí volal znovu. Hovor přijala, on jí řekl, ať na něj počká. Byl 200 metrů za ní. Zůstala stát a počkala na něj. Když k ní obžalovaný doběhl, tak do ní hned strčil, bil ji a shodil na zem. To bylo pořád dokola. Hodil ji na plot, udeřil ji do obličeje, kopal ji, škrtil ji, vymáchal ji obličej v trávě, tahal ji za vlasy. Zkoušel ji líbat, sahal ji pod tričko, sahal jí přes kalhoty mezi nohy. Kalhoty se jí snažil sundat. Říkal jí, že je děvka, píča, že ji může ošukat, kde chce. Vyhrožoval jí, že když to nestáhne, tak jí zabije koně a v životě neuvidí své dítě. Kolem projížděla auta, ona je prosila, aby zastavila, ale žádné nezastavilo. Obžalovaný na ně mával, aby jeli dál. Pak se jí podařilo zastavit dodávku, v té byl otec obžalovaného a jeho kolegyně. Řekla jim, co se stalo, a že chce odvézt domů. Na to jí řekli, že mají práci, že musí jet s nimi. Tak řekla, ať ji odvezou na benzinku, že zavolá otcí. Na benzince byl pán, který se jí ptal, zda nepotřebuje pomoc, tak mu to řekla. Pán zavolal policii a záchranku. Ona zavolala sestře. Sanitka ji odvezla na vyšetření, pak byla na policii.
65. Obžalovanému se bránila, držela si pásek, aby se mu nepodařilo sundat jí kalhoty. Říkala mu, že nechce. Výhrůžka zabití koně a zamezení kontaktu s dítětem se vztahovala k oznámení, které na obžalovaného učinila v souvislosti s napadením v březnu.
66. K březnovému incidentu poškozená uvedla, že ji obžalovaný škrtil, hodil ji na podlahu, volala kamarádce, aby pro ni přijela. Obžalovaný ji nechtěl z bytu pustit dveřmi, proto odešla přes

balkon. Venku jí dva muži zavolali sanitku a policii. Byla v nemocnici na vyšetření. Pak byla u kamarádky. Pak byla na výsledku. Protože nepodepsala nějaký papír, tak už se to dále neřešilo.

67. V průběhu večera 6. 8. 2021 psala obžalovanému SMS zprávy. Někáký pán z fotbalu ji vyzval, aby obžalovanému, který s někým odešel pryč, napsala zprávu, a aby do zprávy obžalovanému napsala, že se takhle chovat nebude. Zprávu napsala. Obžalovaný jí na to odpověděl, že ji miluje, a jestli to chce takto. Ona mu odpověděla, aby s ní nepočítal. Chvíli na to odešla domů. Napsala mu, že jde domů.
68. Po napadení bydlela u své matky, ta jí pomáhala s dcerou, protože nemohla pořádně fungovat. Po napadení se byla několikrát podívat s kamarádkou za tetou v baru LUNA. V LUNĚ jsou obeznámeni. Obžalovaný neměl zájem nikam s ní chodit, ale po incidentu ho již dvakrát potkala v LUNĚ. Viděla ho i v baru Habanero. Jinak nikam nechodí, jen na koně. Když potřebuje něco nakoupit, tak vždy s někým jela. Kvůli dceři, která od září 2021 nastoupila do školy v Litoměřicích, si pronajala byt v Litoměřicích. Prodala koně a zaplatila kauci, matka jí zaplatila nájem. Když šla ze Zahrady Čech, tak ji potkal v parku a šel za ní. Ona zrychlila chůzi a šla rychle domů, obžalovaný ji sledoval. Tak zjistil, kde nově v Litoměřicích bydlí. (Zahrada Čech se konala od 10. 9. do 15. 9. 2021 – poznámka soudu). Pak jí kamarád pomáhal stěhovat věci – psací stůl, šli kouřit před dům a byl tam obžalovaný. Pak obžalovaný začal dávat na Instagram příspěvky, že je lhářka a zlatokopka. Když dala příspěvek, že shání houby na vaření, tak jí napsal, že s ním může do lesa. To odmítla. Když potřebovala stěhovat stůl, tak se nabízel. Bylo to pořád dokola. Pořád chodil kolem jejího bytu. Byla z toho nešťastná, a nakonec mu řekla, ať ten nábytek přiveze. Souhlasila s tím proto, aby se jí třeba něco nestalo, když by šla někam z bytu. Obžalovaný jí stůl přivezl se synem a odnesl jí ho až do bytu, takže přesně věděl, kde bydlí. Proto začala řešit rychlý odchod. Bála se vyjít z bytu, jen nevěděla kudy kam, je to pro ni psychicky těžké doted.
69. Po incidentu ze srpna 2021 byla půl roku úplně sama, pak zkoušela navázat vztah, ale nejde to. Asi na to není dostatečně připravená.
70. Ví, že obžalovaný fyzicky napadal i ženy v předchozích vztazích, přítelkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], dále pak matku svých dětí paní [REDAKCE]. Obžalovaný jí po fyzickém napadení z března 2021 řekl, že ve všech ženách vidí svou matku, a proto se chová takto. Sehnala mu terapie, šla s ním na první dvě sezení. Tam od něj slyšela, že bil ženy, že je škrtil, fyzicky i psychicky týral.
71. K předloženým fotografiím poškozená uvedla následující:
72. Na fotografiích na č.l. 169-172, 257, 258, 262 je zranění ze srpna 2021, na fotografiích na č.l. 253, 254, 255, 256, 263 je zranění z března 2021.
73. Ke komunikaci na č.l. 72, 146-147 poškozená uvedla, že je to komunikace mezi ní a obžalovaným ze srpna 2021, asi hodinu před incidentem. Ke komunikaci na č.l. 238-245 poškozená uvedla, že se jedná o komunikaci mezi ní a její matkou.
74. K uznání dluhu na č.l. 57 uvedla, že za ní obžalovaný zaplatil dluh 40 000 Kč u VZP. Pak po ní chtěl zaplatit 100 000 Kč. Ona mu pod nátlakem podepsala toto uznání dluhu v době, kdy si od něj stěhovala věci, asi dva týdny po incidentu. Byla u něj v bytě, podepsala to proto, že jí řekl, že jestli to nepodepíše, tak se má na co těšit. Se stěhováním jí pomohli kamarádi [REDAKCE] a [REDAKCE]. K placení dluhu z uznání dluhu uvedla, že obžalovanému slíbila, že to bude splácet částkou 2 000 Kč měsíčně, ale nic mu platit nebude, protože mu zrekonstruovala celý byt a nechala v něm skříně za několik tisíc korun.
75. K rozporu spočívajícího v poškozenou uvedeném údaji o vzdálenosti, ve které od ní obžalovaný byl, když jí volal na mobil po jejím odchodu z poutě v Budyni, kdy v přípravném řízení svědkyně uvedla, že od ní byl asi metr, v hlavním líčení pak uvedla, že asi 200 metrů, poškozená uvedla, že od ní byl asi 200 metrů.

76. K rozporu spočívajícího v tom, čeho chtěl obžalovaný výhrůžkami dosáhnout, když v přípravném řízení poškozená uvedla, že jí během napadení vyhrožoval, že když na něj něco řekne, tak jí zabije koně a neuvidí své dítě, zatímco v hlavním líčení uvedla, že stejnými výhrůžkami se obžalovaný domáhal toho, aby poškozená stáhla to, co na něj již oznámila, tedy aby stáhla oznámení incidentu z března 2021, poškozená uvedla, že tím na policii myslela celou situaci, tedy nejen incident z března, ale i ze srpna 2021.
77. Délku incidentu poškozená odhadla na 45 až 60 minut.
78. K následkům, které jí napadení způsobilo, poškozená uvedla, že jí událost poznamenala psychicky. Je pro ni šlené fungovat v osobním životě a všeobecně. Cítí se špatně, špatně spí, budí se. Často se jí zdají sny o obžalovaném, má strach. Když obžalovaného vidí, tak jí je špatně. V klidu je, když je doma a nikam nejde. Když má s sebou někoho, kdo by jí mohl pomoci, tak se cítí ochráněná a je jí trochu lépe. Stává se jí, že se dostane do stavu, kdy nemůže dýchat a je jí hodně zle. Když musela jít do Litoměřic, tak byla ve stresu, ohlížela se kolem sebe, byla paranoická, měla strach.
79. K dotazům obhajoby pak poškozená uvedla, že jí nikdo v minulosti sexuálně nenapadnul. Dále uvedla, že se bránila slovně, nikoliv fyzicky, na auta mávala ze země, projíždějící auta prosila o zastavení v pozici na kolenou, ale žádné nezastavilo. Obžalovaný ji kopal, udeřil ji rukou i pěstí do obličeje. Před incidentem v Budyni jí obžalovaný při návratu z pizzerie honil po Litoměřicích, schovala se na koleje. Utíkala před ním, protože když vystoupila z vlaku v Litoměřicích a on na ní u vlaku čekal, tak viděla, že je zle. Obžalovaný ji tam na kolejích vyfotil s tím, že to ukáže jako důkaz, že je blázen, že chtěla spáchat sebevraždu. K tomu se vztahuje fotografie na č.l. 75. Další incident spočíval v tom, že doma rozbil láhev a nutil ji, aby si na důkaz lásky pořezala žíly s tím, že když to neudělá, dopadne hůř. Když to udělala, tak si ji vyfotil. Opět jí vyhrožoval, že když nahlásí, že ji napadá, tak že fotografii použije proti ní. K tomu se vztahuje fotografie na č.l. 74. Po srpnovém incidentu měla nepovedený vztah s panem [REDAKCE], nebydlela u něj, dvakrát ji odvezl dceru do školy. Po incidentu měla obličej špinavý od hlíny. Obžalovaný po ní chtěl dítě, bral ji antikoncepci, ona dítě nechtěla. Hlídal její ovulační dny, pak psal z jejího mobilu sám sobě, že má ovulační dny. Musela si dělat těhotenské testy, stál nad ní a čekal na výsledky. Aby měla klid, tak na test dodělala čárku, a poslala mu fotku testu, jenže pak musela jít k doktorovi, zjistilo se, že je to vymyšlené. Měla komplikovaný porod, takže další porod by jí mohl ohrozit na životě, proto dítě nechce, určitě ne s obžalovaným.
80. Nepracuje a v minulosti nepracovala. V minulosti pracovala v pizzerii, ale obžalovaný ji bil, její šéf si všiml, že měla monokly. Také měla jít na pohovor do realitky, ale obžalovaný ji zbil, takže na pohovor jít nemohla. V době výslechu nemohla poškozená pracovat z psychických důvodů. Obžalovaný se ke svým dětem nechoval dobře, nestaral se o ně. Když s tím nesouhlasila nebo chtěla jet domů, tak ji vyhazoval v noci s její dcerou. Pak už k němu dceru nebrala, stalo se, že tři týdny neviděla dceru, protože byla tři týdny zamčená v bytě obžalovaného. V bytě obžalovaného dělala úpravy (malování, tapety, skříně), aby se tam cítila líp, aby tam nežila ona a děti v bordelu. Na sociální síti má profil [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nástup dcery do školy domlouvala 14 dnů před nástupem dcery do školy. Nahrála si situaci, kdy ji obžalovaný nechtěl pustit z bytu. Vyhazoval ji s dcerou v noci, když chtěla odejít, tak vyměnil fabku, šel ke dveřím a nepustil ji. Když chtěla odejít balkonovými dveřmi, tak jí dal facku. Když ji obžalovaný stěhoval stůl, tak byl před jejím novým bytem, do bytu nešel, v bytě byl jen jeho syn.
81. Na policii neuvedla, že jí obžalovaný omezoval odchodu z bytu, protože se jí na to nikdo neptal. S [REDAKCE] se seznámila tak, že měl kancelář vedle bytu, kde bydlela. Když jí obžalovaný fyzicky ublížil, tak z jejího mobilu psal na svůj mobil, že je poškozená nemocná, že jí něco je. Obžalovaný ji napadal i tak, že ji skopl ze sedačky, bil ji několikrát týdně, dával jí pohlavky, facky, bil ji utěrkou. Dostala peníze na koně, 40 000 Kč, za tuto cenu ho pak prodala. Vztah s [REDAKCE] zkusila šest až sedm měsíců po incidentu v Budyni.

82. Svědkyně [REDACTED], sestra poškozené, uvedla, že jí ráno zavolala sestra, aby pro ni přijela na benzinku. Poškozená jí do telefonu řekla, že ji obžalovaný zbil, nepopsala jak, a chtěla, aby pro ni přijela na benzinku KM Prona do Budyně nad Ohří. Když přijela, tak poškozená měla roztrhané oblečení, tekla jí krev z pusy, plakala, klepala se, měla rozčuchané vlasy. Měla oblečení od hlíny. Byla v hrozném psychickém stavu, skoro nedokázala říct, co se stalo. Když ji pak naložili do sanitky, tak svědkyně jela pomáhat chytat koně, kteří to ráno utekli, pak za poškozenou jela do nemocnice. Na benzince jí poškozená řekla, že ji obžalovaný zmlátil a že se jí pokusil znásilnit. Popis události na benzince určitě slyšela obsluha benzinky a pan [REDACTED]. S poškozenou není moc v kontaktu, občas ji někam veze. Při té příležitosti na sestře nepozorovala žádnou změnu v chování. Od matky ví, že poškozená má strach a bojí se chlapů.
83. Svědkyně [REDACTED], matka poškozené, uvedla, že ten den ráno kolem půl šesté měli telefon, že poškozené utekli koně. Chtěli vzbudit poškozenou, ale ta nebyla doma. Proto volali mladší dceři, ale ta nebrala telefon. Zavolala jim asi po dvaceti minutách a řekla, že [REDACTED] poškozenou opět zmlátil, že je u ní, a že poškozenou odváží záchranka do nemocnice. Poškozená jí pak incident popsala tak, že ji obžalovaný doběhl, došlo k postrkávání, měl ji osahávat a vyžadovat sexuální styk. Měla rozbitou hlavu, podlitiny, škrábance, rozseknutý ret, boule na hlavě, rozseknutou hlavu, modřinu na boku, byla špinavá a rozčuchaná.
84. Po incidentu u ní nastala změna v chování, má strach z okolí, má ataky, při kterých se jí udělá špatně, špatně se jí dýchá, má deprese, je spavá, vše jí dlouho trvá, není soustředěná, je roztěkaná, není schopná dokončit věc. Sama nejde do města, bojí se do Litoměřic, pořád se rozhlíží. Když se chce jít bavit, tak do LUNY, tam pracuje sestra svědkyně, jde tam s někým a obezřetně. Svědkyně nevěděla, zda měla poškozená po srpnu 2021 plnohodnotný vztah, ví, že se zmiňovala o [REDACTED]. Po incidentu si nehledala pracovní uplatnění. Svědkyně neví o tom, že by poškozená byla v minulosti sexuálně napadena, poškozená se jí s ničím takovým nesvěřila. Chodí k psychologovi – k doktorce [REDACTED]. Ví, že se obžalovaný ve vztahu k poškozené choval násilnický, první incident, o kterém ví, se stal v březnu 2021, bavila se o tom s obžalovaným. Obžalovaný připustil, že má problém, řekl, že to bude řešit. Svědkyně věděla o dvou napadeních a pak o incidentu v Budyni. Poškozená u nich bydlí, ale svědkyně ji od nich slovně vyhazovala, protože na některé věci mají odlišné názory. Svědkyně bydlí v domě č.p. [REDACTED], dům č.p. [REDACTED] pronajímají, z něj poškozenou vyhazovala. Pokud žila poškozená s obžalovaným, tak to bylo jak na houpací, Itálie, chvíli bydlela u obžalovaného, chvíli u nich. V době konání výslechu měla poškozená pronajatou chaloupku, ale zdržovala se i doma. Incident z března 2021 byl zastaven, protože poškozená včas nedala souhlas s pokračováním.
85. Svědek [REDACTED], známý poškozené, uvedl, že zná poškozenou, viděl ji čtyřikrát v životě. Seznámili se přes Instagram, vyskočila mu tam, protože měli společné známé. Psal jí asi tři týdny, ona moc nedopovídala. Pak jí napsal, že přijede na kávu, ona mu odpověděla, že je u koní, že může přijet na cigaretu a na pokec. Přijel do Brníkova, před vesnicí odbočil doleva. Přijel v deset večer, bylo to v červenci 2022. Poškozená byla u koní. Opravovala ohradu, on jí svítil baterkou. Říkala, že jí koně pouští [REDACTED] nebo [REDACTED]. Povídala mu o vztazích, kdy říkala, že [REDACTED] ji mlátil, tak od něj odešla k [REDACTED], u něj dělala v autopůjčovně, ten jí dal facku. Protože jí [REDACTED] neplatil, tak od něj odešla. [REDACTED] ji po rozchodu uháněl, posílal dárky. Byl tam asi do jedné ráno, k ničemu mezi nimi nedošlo, když slyšel o jejích vztazích, tak se ani o nic nepokoušel. Pouštěla mu nahrávky, na nich byl [REDACTED], přišlo mu, že je zdrogovaný, to, co říkal, nemělo logiku. Na nahrávce [REDACTED] říkal, že by si dal chlapa, že by kouřil chlapovi. Nahrávky mu pouštěla asi na druhé schůzce, která byla o dvacet čtyři hodin později. Zase přijel do Brníkova v noci. Ten čas mu vadil. Když se pokoušel o setkání v denní dobu, tak to nešlo, poškozená byla v práci nebo u koní. Ona přes den pracovala, pak se starala o dceru a večer se starala o koně. Svítil jí na opravu plotu, pomohl jí nosit vodu pro koně. Zase se bavila o [REDACTED] a [REDACTED]. Přišlo mu, že je tím poznamenaná, že má v hlavě jen tohle. Potřetí přijel o týden později, zase o víkend. Přijel k ní domů. Řekla mu, kde bydlí. Měla pronajatý dům v dezolátním stavu, dávala to dohromady. Přijel

opět večer, povídali si, byla tam i její dcera. Ptal se jí, jestli si nechce najít jinou práci, že je moc vytížená a nemá čas na dceru. Poškozená říkala, že jí nikdo nepomůže, že [REDAKCE] ji stál všechno, že potřebuje fungovat jako máma. V tu dobu pracovala ve Štětí. Ve Štětí si vydělala hodně, pak umřel chovatel koní a dávali jí málo práce, a i málo peněz. Bylo mu jí líto. K ničemu mezi nimi nedošlo. Pak se potkali na pouti v Libochovicích. On tam přijel na motorce, potkal poškozenou, byla tam s kamarádkou. Odvezl motorku domů a přijel tam autem. Moc ho to tam ale nebavilo, proto odjel domů. Poškozená pila alkohol. Byla tam s kamarádkou [REDAKCE], ta řekla, že jim tam vadí, tak odjel domů. Poškozená byla na pouti bez dcery. Po setkání v Libochovicích poškozené psal, ale ona neodpovídala, nebo odpovídala s prodlevou, takže se už neviděli. Před nedávnem (vztaženo ke dni výpovědi 23. 1. 2023) potkal svědek poškozenou v LUNĚ. Poškozená za ním přišla a bavila se s ním, on byl opilý, takže si nic nepamatoval. Druhý den jí psal, proč mu přestala odpovídat, ale přitom za ním v LUNĚ přišla, ona mu odpověděla, že slyšela, že využívá holky, že ji to vyděsilo, tak s ním přestala komunikovat. Potom jí ještě svědek volal v souvislosti s tím, když byl předvolán k výslechu k soudu. Na pouti v Libochovicích byla v pohodě, v LUNĚ, kde se potkali, byla s mužem, řekla o něm, že je to její kamarád.

86. Napadení na pouti mu popsala tak, že obžalovaný chtěl po poškozené sex, ona nechtěla, tak ji za to zbil. V průběhu incidentu obžalovaný líbal poškozenou a říkal jí: „lásko, miluju tě“. Když s obžalovaným bydlela, tak bylo násilí na denním pořádku, když chtěla odejít nebo to nahlásit, tak ji vydíral tím, že neuvidí dceru.
87. Svědek [REDAKCE], uvedl, že s poškozenou se zná přes obžalovaného, se kterým hraje fotbal. Ona někdy přišla s obžalovaným na diskotéku. S poškozenou se potkal týden potom, co měla být napadena obžalovaným. Potkali se v LUNĚ, on tam přišel s kamarádem [REDAKCE]. Svědek tam přišel kolem půlnoci. Poškozená za nimi přišla, začala se s nimi bavit, řekla se znají přes obžalovaného. Pak se ještě potkali venku na cigaretě. Poškozená tam byla s kamarádkou [REDAKCE] a s nějakým klukem. Na poškozené neviděl zranění, vypadala normálně. Napadení popsala u cigarety, řekla, že se s obžalovaným pohádala a že ji obžalovaný zbil. Nevěnoval tomu plnou pozornost. Poškozenou pak v LUNĚ viděl asi třikrát, a to v období od března 2022 do listopadu 2022. V listopadu k němu v LUNĚ přišla, bavila se o napadení, říkala, že bude mít soud. Ukazovala mu fotky, na kterých měla zranění hlavy, vytrhané vlasy a fotku s krví na bradě. Ona sama od sebe přišla, přisedla si ke svědkovi a začala se o tom bavit, ukazovat fotky. V LUNĚ byla poškozená vždy s jiným klukem, tančila s ním, bavila se. Poškozená byla úplně v pohodě, bavila se, nepřišla mu vystresovaná či vystrašená, jak v srpnu 2021, tak i v roce 2022.
88. Soud provedl dokazování fotografiemi v elektronické podobě, které předložil obžalovaný.
89. Na fotografiích ze dne 1. 7. 2021 (7 fotografií) je zachycena poškozená, jak sedí na kolejkách, dále pak poškozená se zakrvácenou levou rukou, byt obžalovaného a obžalovaný se škrábanci na obličeji, ruce a hrudi.
90. Na fotografii ze dne 4. 9. 2021 je zachycen příspěvek na sociální síti. Součástí příspěvku je fotografie poškozené v šatně tělocvičny, lázní či posilovny, kdy fotí sama sebe před zrcadlem mobilem. Fotografie sociální sítě byla pořízena dne 4. 9. 2021 v čase 21:58 hodin, přičemž na stránce sociální sítě je uvedeno stáří příspěvku 20 minut, příspěvek s fotografií tak byly vytvořeny a vloženy na sociální síť dne 4. 9. 2021 v čase 21:38 hodin.
91. Fotografie ze dne 4. 12. 2021 obsahuje inzerát na dům č.p. 8 v Brníkově. Jedná se o druhý dům rodičů poškozené. Inzerát byl vložen na webové stránky dne 31. 3. 2021.
92. Fotografie ze dne 5. 9. 2021 (4 fotografie) jsou fotografie příspěvku na sociální síti. Součástí příspěvku jsou i fotografie poškozené na diskotéce. Poškozená se na fotografiích usmívá, symbolicky posílá pusku a v pravé ruce drží skleničku s nápojem. Fotografie příspěvků na sociální síť byly pořízeny dne 5. 9. 2021 v čase 8:15-8:24 hodin, přičemž v tu dobu byly příspěvky staré

6 hodin, takže příspěvek s vloženými fotografiemi poškozené byl vytvořen na sociální síti dne 5. 9. 2021 přibližně v čase 02:15 – 02:24 hodin.

93. Fotografie ze dne 7. 7. 2021 (2 kusy) zachycují modřinu na hrudi obžalovaného.
94. Fotografie ze dne 8. 9. 2021 zachycuje dceru poškozené. Fotografie byla na sociální síť vložena v čase 8:56 hodin dne 8. 9. 2021.
95. Fotografie ze dne 9. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síti. Součástí tohoto příspěvku je i fotografie zachycující dceru poškozené. Dcera poškozené se nachází před panelovým domem. Příspěvek byl vytvořen v čase 15:42 hodin dne 9. 8. 2021.
96. Fotografie ze dne 11. 6. 2022 (3 kusy) zachycují poškozenou na diskotéce či baru, kde je v kontaktu s mužem, kterému šeptá do ucha. Jedná se o fotografie přímo z diskotéky či baru, takže čas pořízení fotografie odpovídá reálnému času 02:34 – 03:15 hodin dne 11. 6. 2022.
97. Fotografie ze dne 11. 11. 2021 obsahuje příspěvek s inzercí pronájmu domu k rekreaci, inzerce je ze dnů 31. 3. 2021 a 30. 5. 2021. Jako kontaktní osoba je uvedena [REDACTED].
98. Fotografie ze dne 12. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je fotografie dcery poškozené, která se nachází na panelovém sídlišti u betonové skulptury s keramickým zdobením. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 20:40, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 3 hodiny. Příspěvek na sociální síti s fotografií tak byl vytvořen dne 12. 8. 2021 v čase kolem 17:40 hodin.
99. Fotografie ze dne 15. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je fotografie dcery poškozené s poškozenou, které se nachází ve venkovním prostředí. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 0:28 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 10 minut. Příspěvek na sociální síti s fotografií tak byl vytvořen dne 15. 8. 2021 v čase kolem 00:18 hodin.
100. Fotografie ze dne 16. 8. 2021 (4 kusy) jsou fotografie příspěvků na sociální síť. Součástí příspěvků jsou tři fotografie dcery poškozené ve venkovním prostředí a jedna fotografie poškozené ve venkovní zastřešené terase restauračního zařízení ve společnosti muže. První fotografie příspěvku byla pořízena v čase 16:39 hodin, poslední fotografie příspěvku čase 18:18 hodin, příspěvky byly vytvořeny v čase od 16:26 do 17:46 hodin dne 16. 8. 2021.
101. Fotografie ze dne 19. 8. 2021 (2 kusy) jsou fotografie příspěvků na sociální síť. Součástí příspěvků jsou fotografie rekonstruovaného nábytku. První fotografie příspěvku byla pořízena v čase 15:38 hodin, druhá fotografie příspěvku v čase 15:39 hodin, příspěvky byly vytvořeny 15. 8. 2021 a 18. 8. 2021.
102. Fotografie ze dne 20. 3. 2021 (3 kusy) zachycují modřinu na hrudi a škrábance na břicho a krku obžalovaného.
103. Fotografie ze dne 23. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je fotografie dcery poškozené v bytě u kuchyňské linky. U příspěvku je popis, že právě teď začíná nová životní kapitola. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 12:59 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 12 minut. Příspěvek na sociální síti s fotografií tak byl vytvořen dne 23. 8. 2021 v čase kolem 12:47 hodin.
104. Fotografie ze dne 25. 6. 2022 zachycuje poškozenou na diskotéce či baru, kde stojí u baru s nápojem v ruce. Jedná se o fotografii přímo z diskotéky či baru, takže čas pořízení fotografie odpovídá reálnému času – 0:28 hodin dne 25. 6. 2022.
105. Fotografie ze dne 26. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je výzva poškozené, ve které shání společníka na bruslení na inlinech v Litoměřicích s tím, že chodí sama a už ji to samotnou nebaví. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 1:12 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 1 hodinu. Příspěvek na sociální síti tak byl vytvořen dne 26. 8. 2021 v čase kolem 0:12 hodin.

106. Fotografie ze dne 28. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je fotografie poškozené a její dcery venku na ulici. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 22:14 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 3 hodiny. Příspěvek na sociální síti s fotografií tak byl vytvořen dne 28. 8. 2021 v čase kolem 19:14 hodin.
107. Fotografie ze dne 28. 11. 2021 obsahuje příspěvek s inzercí pronájmu domu k rekreaci, inzerce je starší více než týden. Jako kontaktní osoba je uvedena [REDAKCE].
108. Fotografie ze dne 29. 8. 2021 je fotografie příspěvku na sociální síť. Součástí příspěvku je fotografie baru, na které je pivo a cigarety. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 21:51 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 49 minut. Příspěvek na sociální síti s fotografií tak byl vytvořen dne 29. 8. 2021 v čase kolem 21:02 hodin.
109. Všechny sociální příspěvky jsou vázány (vyjma příspěvku s inzercí domu k pronájmu) k účtům poškozené s názvy [REDAKCE] nebo [REDAKCE].
110. Na fotografiích [REDAKCE] 1, 2, 3 je vyfocena komunikace mezi poškozenou ([REDAKCE]) a obžalovaným (dle vyjádření obžalovaného) ze dne 4. 9. 2021. Z obsahu konverzace vyplývá, že poškozená, když byla chvíli za barem, tak si všimla obžalovaného v přítomnosti ženy, v důsledku čehož se v konverzaci obžalovaného ptá, kdo je ta žena a píše, že ji zajímá, jestli se obžalovaný schází s touto ženou.
111. Na fotografii s názvem Badoo (seznamka) je fotografie poškozené – [REDAKCE], 27, prokazující, že zde měla účet a profil. Nelze však poznat, kdy byl účet založen.
112. Na fotografii s názvem Dítě 1 je konverzace mezi poškozenou (dle fotografie) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Konverzace je ze dne 27. 11. 2020, poškozená se dotazuje, zda spolu budou mít miminko.
113. Na fotografii s názvem Dítě 2 je konverzace mezi poškozenou (dle fotografie) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Poškozená sděluje, že chce miminko a sděluje, že nebere prášky, že by teoreticky mohla být těhotná. Obžalovaný ji od tohoto přání odrazuje. Nelze poznat, z jakého období konverzace pochází.
114. Na fotografiích s názvem Dítě 3, 4 je konverzace mezi poškozenou (dle jména v seznamu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Konverzace ze dne 2. 7. 2021. Poškozená se v konverzaci dotazuje obžalovaného, zda by chtěl mít dítě, a sděluje mu, že jí gynekolog našel cystu, že jí na to dal injekci, a že má pravděpodobně poslední možnost otěhotnět s tím, že v budoucnu to nepůjde. Poškozená chce vědět názor obžalovaného s tím, že kdyby dítě nechtěl, tak nasadí antikoncepci. Obžalovaný tuto možnost nevylučuje s tím, že by poškozená musela přestat pít a kouřit, podrobnosti chce probrat osobně doma, nikoliv po telefonu.
115. Na fotografii s názvem Dluh je konverzace mezi poškozenou (dle profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). V konverzaci poškozená přiznává, že musí něco splácet, že si tedy od obžalovaného něco vzala, požaduje, aby jí napsal číslo účtu, že mu to bude splácet.
116. Na fotografiích s názvem Dluhy 1-6 je konverzace mezi poškozenou (dle jména v seznamu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Konverzace je ze dne 3. 7. 2021 a navazuje na konverzaci ze dne 2. 7. 2021 o dítěti. Obžalovaný uvádí, že se ničemu nebrání, ale že je třeba vyřešit nejdříve dluhy. Poškozená uvádí, že má dluh, na kterém rychle narůstá příslušenství, chtěla by ho proto zaplatit najednou. Uvádí, že ona sama nic řešit nebude. Měla jí pomoci [REDAKCE], ale ta dala výpověď. Obžalovaný slibuje pomoc. Nakonec pak poškozená uvádí další dluh, a sice to, že jí její matka nezaplatila dluh za Skylink, kde nyní dluží 10 000 Kč. V závěru komunikace obžalovaný píše, že byl krmit koně poškozené, kteří byli vyhublí.
117. Na fotografiích s názvem Doplněk 1-3 je konverzace mezi poškozenou (dle názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 29. 8. 2021. Poškozená po obžalovaném požaduje jeho

doplňek stravy, který viděla v jeho bytě s tím, že mu jej zaplatí. V ten samý den pak poškozená pro doplňek přišla, když v konverzaci napsala, že bude u obžalovaného do deseti minut, následně pak napsala, že už přišla.

118. Na fotografii s názvem Ex a zneužívání je konverzace mezi poškozenou (fotografie a název profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Konverzace je ze dne 5. 12. 2020. Poškozená v konverzaci uvádí, že by z předchozích vše nejraději vymazala, neměla štěstí, nikdo by nechtěl přežívat v násilí, a ještě k tomu s děckem. Dále pak píše, že dětství a dospívání pro ni byl nejhorší a nejtěžší životní test.
119. Na fotografiích s názvem GIBS 1, 2 je podnět na postup městských strážníků [REDAKCE] a [REDAKCE] zaslaný od GIBS Městské policii v Budyni nad Ohří a odpověď MP Budyně nad Ohří, že v postupu strážníků vůči poškozené neshledali žádné pochybení.
120. Na fotografii s názvem Habanero 23. 7. 2022 je zobrazen příspěvek s fotografií poškozené (poznatelná dle tetování levé ruky). Poškozená se nachází v baru či diskotéce. Z fotografie ani z příspěvku nelze poznat, kdy byly vytvořeny.
121. Fotografie s názvem Hmotnost je konverzace mezi poškozenou (dle fotografie a názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 29. 8. 2021. Obžalovaný poškozené nabízí odvoz stolu, poškozená píše, že necvičila, že měla váhu 54 kg a nyní má 47 kg.
122. Fotografie s názvem Houby obsahuje příspěvek z profilu poškozené (dle fotografie a názvu profilu) ze dne 28. 8. 2021. V příspěvku se poškozená ptá, kam se dá zajít v Litoměřicích na houby. Dotaz je formulován obecně, není adresován konkrétní osobě.
123. Fotografie s názvem IMG (8 kusů) zobrazují výmalbu bytu provedenou ve špatné kvalitě.
124. Fotografie s názvem Inlany obsahuje totéž co fotografie ze dne 26. 8. – výzvu poškozené, ve které shání společníka na bruslení na inlinech v Litoměřicích s tím, že chodí sama a už jí to samotnou nebaví. Fotografie příspěvku byla pořízena v čase 1:12 hodin, v tu dobu byl příspěvek s fotografií starý 1 hodinu. Příspěvek na sociální síti tak byl vytvořen dne 26. 8. 2021 v čase kolem 0:12 hodin.
125. Fotografie s názvem Kluci obsahuje konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 28. 8. 2021. Poškozená píše obžalovanému, že by chtěla vidět jeho kluky a vzít je do města, když budou kluci chtít.
126. Fotografie s názvem Luna 25. 6. 2022 zachycuje poškozenou v baru v přítomnosti muže v čase 0:27 hodin. Předchází fotografii ze dne 25. 6. 2022 z doby 0:28 hodin, která zachycuje poškozenou na diskotéce či baru, se zcela stejným mužem.
127. Fotografie s názvem Maminka obsahuje konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 21. 1. 2021. V konverzaci poškozená píše, že její matka má své dny, a proto asi bude obžalovanému psát o tom, jaká je poškozená hrozná matka, a že se její matka ještě vybarví. Dále píše, že jí matka dá výpověď z baráku, a že když matce řekla, že jí výpověď dát může, že z ní bude holka z města, tak měla matka vybouchnout vzteky a říct poškozené, že je svině zasraná nevděčná.
128. Fotografie s názvem Nejela vlakem zachycuje konverzaci mezi poškozenou (dle jména v seznamu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 30. 6. 2021. Dle konverzace měl obžalovaný jet pro poškozenou v čase po 22:35 hodin do práce po konci pracovní doby.
129. Fotografie s názvem Odvoz ps zachycuje profil poškozené (dle názvu a fotografie) s prosbou o odvoz stolu ze dne 29. 8. 2021. Prosba je adresována veřejně.
130. Fotografie s názvem Peníze obsahuje konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho tvrzení). Nelze stanovit den, ve kterém konverzace vznikla.

V konverzaci poškozená uvádí, že se o peníze neprosila a na výzvu, aby je vrátila, píše, že je vrátí splátkou. Zbýlá část konverzace je totožná s konverzací na fotografii s názvem Dluh.

131. Fotografie s názvem Pohotovost zachycuje konverzaci poškozené (dle fotografie a jména profilu) a obžalovaného (dle jeho vyjádření) ze dne 6. 2. 2021. Poškozená psala, že je na pohotovosti v Roudnici, obžalovaný za ní jel.
132. Fotografie s názvem Pořezání je totožná s fotografií ze dne 1. 7. 2021, vztahuje se k pořezání poškozené.
133. Fotografie s názvem Profil FB obsahuje údaje k facebookovému profilu poškozené. Je zde fotografie a jméno profilu [REDACTED].
134. Fotografie s názvem Ps stůl 1, 2 obsahují konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a názvu profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 29. 8. 2021. Poškozená s obžalovaným domlouvá, že jí přiveze psací stůl. Poškozená obžalovanému píše adresu svého bydliště, kam má stůl dovézt – [REDACTED].
135. Fotografie s názvem recieved obsahuje poškozenou v obejmutí s mužem – [REDACTED] ze dne 4. 9. 2023.
136. Fotografie s názvem Řípská pout' 1, 2 zachycuje poškozenou na Řípské pouti v červnu 2022.
137. Fotografie bez názvů, označené jako screenshot, jsou shora popsané fotografie obsahující časové údaje k okamžiku pořízení fotografie a k okamžiku vzniku příspěvku na sociální síti, který je zachycen na fotografii.
138. Fotografie s názvem screenshot pak obsahují i konverzaci svědkyně [REDACTED] s poškozenou (dle sdělení svědkyně [REDACTED]) z dubna 2021 – jedná se o 14 fotografií. Konverzace je vedena přes profil obžalovaného. V konverzaci svědkyně obviňuje poškozenou ze soustavného lhaní, z nevěř, z prostituce, z toho, že chlapy a kamarádky ždíme o peníze, že nemá práci, neumí se o sebe postarat, všechny obtěžuje tím, aby ji někam vozili, z pomlouvání kamarádky, z toho, že zneužila jejího přítele k pracím ve stáji. Následně konverzoval se svědkyní obžalovaný, tomu pak psala, jak je poškozená využívala k tomu, aby jí pomáhali, vozili ji, kupovali jí jídlo.
139. Fotografie s názvem TV stolek 1, 2 obsahuje konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a jména profilu) a obžalovaným (dle jeho vyjádření). Konverzace je ze dne 1. 9. 2021. Poškozená žádá obžalovaného o to, aby jí přivezl TV stolek. Obžalovaný s tím souhlasí, když pak píše, že sebou bude muset vzít syna, nabízí mu poškozená, aby syna nechal u ní.
140. Fotografie s názvem U Luny obsahuje profil, kde je u příspěvku vložena fotografie poškozené s mužem, oba sedí na obrubníku, usmívají se. Fotografie je ze dne 23. 7. 2022, ve 12:04 hodin, příspěvek byl vložen dne 23. 7. 2022 přibližně v 06:04 hodin.
141. Fotografie s názvem V Luně 16. 8. 2021 obsahuje profil poškozené (dle jména profilu) s vloženou fotografií stolu na zastřešení terase restaurace ze dne 16. 8. 2021. Fotografie profilu byla pořízena v čase 17:23 hodin, příspěvek byl starý 13 minut, takže vznikl v čase 17:10 hodin.
142. Fotografie s názvem v Luně 23. 7. 2022 obsahuje profil [REDACTED] s vloženou fotografií ze dne 23. 7. 2022. Fotografie zachycuje poškozenou na diskotéce (v baru). Fotografie profilu byla pořízena v čase 12:24 hodin dne 23. 7. 2022, v tu dobu byl příspěvek starý 10 hodin. Příspěvek s vloženou fotografií poškozené z diskotéky vznikl v dne 23. 7. 2022 v čase kolem 02:24 hodin.
143. Fotografie s názvem [REDACTED] 01 obsahuje konverzaci poškozené (dle foto a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 13. 1. 2021. Poškozená v konverzaci uvádí, že byla znásilněna (dle názoru soudu, kdy výslovně to uvedeno není,) mužem jménem [REDACTED].

144. Fotografie s názvem [REDAKCE] 2,02,3 obsahují konverzaci poškozené (dle foto a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 14. 5. 2021. Obsahem konverzace jsou výčitky s tím, že obžalovaný poukazuje na [REDAKCE], kdy poškozená opětovně připouští, že ji [REDAKCE] měl znásilňovat, pravděpodobně v době, kdy spolu měli vztah.
145. Fotografie s názvem Věci MZ a Věci RZ 1, 2 obsahují konverzaci obžalovaného s poškozenou (dle fotky a jména profilu) a obžalovaného s matkou poškozené (dle foto a jména profilu) ze dne 14. 5. 2021. Obžalovaný řeší v rámci rozchodu s poškozenou přivezení jejích věcí do Brníkova. Poškozená psala obžalovanému, že její matka je už naštvaná, zatímco její matka napsala obžalovanému, že je to v pohodě a že s poškozenou nemluvila.
146. Fotografie s názvem Vyhr 1,2 obsahují komunikaci mezi poškozenou (dle fotografie a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 26. 6. 2021. Poškozená psala obžalovanému, že tam ještě přidá fotky, jak jí obžalovaný rozbil hlavu, zprávy od doktorů a od policie, že dodá informace o několika násilích, svědky, lékařské zprávy, má to zařízené, s tím že obžalovaný si nic jiného nezaslouží.
147. Fotografie s názvem Vyhr 1,2,3 obsahují komunikaci mezi poškozenou (dle fotografie a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 6. 8. 2021. Obžalovaný po poškozené požaduje 12 000 Kč, ta mu píše, že mu je vrátí a že si vezme skříň z bytu obžalovaného. Dále mu (vulgárně) vyčítala, že ve vztahu počítal každou korunu, že ona dávala peníze na jídlo jak pro něj, tak i pro jeho děti. Dále píše, že **co se týče ublížení na zdraví**, tak že obžalovaného (zmrda ubožáckého) rozbije, potáhne to dál. Dále mu píše, že by za ubližování ženám na zdraví nepřišel o střídavou péči a že je na cestě na soud. Dále pak píše, že dá šanci tomu lepšímu, kde to vypadá skvěle, zůstane u toho lepšího.
148. Fotografie s názvem zneužívání 1-4 obsahují konverzaci mezi poškozenou (dle fotografie a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 5. 12. 2020. Poškozená sdělila obžalovanému, že se jí něco stalo, první fotografie je totožná s fotografií Ex a zneužívání, kdy na fotografiích 2,3,4 pokračuje konverzace z fotografie Ex a zneužívání. Poškozená napsala, že by z předchozích (asi vztahů) vše nejraději vymazala, neměla štěstí, nikdo by nechtěl přežívat v násilí, a ještě k tomu s děckem. Dále pak píše, že dětství a dospívání pro ni byl nejhorší a nejtěžší životní test. Poškozená chce událost popsat přes mobil, obžalovaný chce, aby mu to řekla osobně. Poškozená má strach z toho, jak to obžalovaný přijme, protože ví, jak to přijala její matka. Dále napsala, že to nepřekonal ani po deseti letech, že se s tím naučila žít. Osobně to obžalovanému nebyla schopna říct. Popis toho, co se poškozené mělo před deseti lety stát, v konverzaci není.
149. Fotografie s názvem Žádná facka obsahuje komunikaci mezi poškozenou (dle fotografie a jména profilu) s obžalovaným (dle jeho vyjádření) ze dne 26. 6. 2021. Jedná se o pokračování komunikace ve fotografiích Vyhr 1,2. Poškozená napsala, že má nahrávku, kde jí obžalovaný mačkal ruku na balkóně. K tomu obžalovaný napsal, že tam poškozená (na nahrávce) strašně řve a že všem lže. Poškozená pak napsala, že pokud obžalovaný bije ženy a je ubožák, tak je to jeho problém. Obžalovaný pak píše, že si kvůli poškozené chtěl vzít půjčku.
150. Soud provedl dokazování audio nahrávkami:
151. Nahrávka s názvem **Dluh – podpis** trvá 7 minut a 14 vteřin. Na počátku jde slyšet hluk spojený s odnesením věcí. Poškozená nemá problém s první částí uznání dluhu, sporuje částku 12 000 Kč v druhé části uznání dluhu, kdy poukazuje na to, že všude v bytě vymalovala. Dále poukazuje na to, že v bytě nechala skříň. V průběhu nahrávky je zřetelně slyšet, že [REDAKCE] a [REDAKCE] odešli pryč a poškozená s obžalovaným zůstala sama. Poškozená s obžalovaným vede normální diskuzi, neprojevuje strach ani úzkost. Obžalovaný jí nabízí snížení částky 12 000 Kč za to, že v bytě poškozená nechá skříň. Vybíjí poškozenou k tomu, aby určila, jakou částku má napsat místo 12 000 Kč. Poškozená na závěr podepisuje uznání dluhu s tím, že tam bude

12 000 Kč, protože se nechce hádat o každou korunu. Uznání dluhu poškozená podepsala dne 23. 8. 2021. Z toho lze dovodit, že nahrávka je ze dne 23. 8. 2021.

152. Nahrávka s názvem **Dluh – stěhování** trvá 17 minut a 43 vteřin. Obsahuje stejnou pasáž jak nahrávka Dluh – podpis, ale dále pak pokračuje odnosem věcí z bytu obžalovaného a odjezdem pro věci do garáže. Obžalovaný s poškozenou poté, co poškozená podepsala uznání dluhu, řeší, kdo co za koho zaplatil. Poté stěhují věci. Odnášejí je z bytu obžalovaného do auta. Obžalovaný pomáhá s odnesením nábytku do auta. U auta pak obžalovaný sděluje, že věci jsou ještě v garáži. Pak nakládají věci z garáže.
153. Nahrávka s názvem **Doplňěk** trvá 1 minutu a 31 vteřin. Na počátku jde slyšet odemykání dveří od bytu a otevírání dveří od domu. Obžalovaný se poškozené ptá, jestli je to tohle. Poškozená se pak ptá, kolik obžalovanému dá. Ten říká, že nic nechce. Poškozená říká, že to nechce zadarmo. Obžalovaný znovu opakuje, že za to nic nechce, že to nepoužíval. Pak poškozená říká, že dobrý. Potom poškozená děkuje a následně se rozloučili, poškozená odešla.
154. Nahrávka s názvem **Konferenční stolek** trvá 8 minut 29 vteřin. Nahrávka začíná na ulici. Obžalovaný mluví se synem. Pak se obžalovaný baví s poškozenou. Obžalovaný říká asi poškozené, ať tu stovku dá [REDAKCE]. Obžalovaný říká poškozené, že je hezký, že poškozená někomu řekla, aby tato osoba zaúkolovala obžalovaného. Na to poškozená odpovídá, že ta osoba je v sedmém měsíci. Pak se syn obžalovaného ptá, kde je [REDAKCE], poškozená odpovídá, že je nahoře, že kouká na pohádky na Děčku. Obžalovaný nabízí, že s nimi [REDAKCE] může jít na hřiště. Pak venku kouří, syn se ptá, proč stojí. Obžalovaný říká, že dokouří a odnesou to nahoru a půjdou. Syn konstatuje, že uvidí, jak to tam vypadá. Poškozená s někým telefonuje a říká, že zavolá za půl hodiny. Obžalovaný ji upozorňuje, že jí vypadla stovka. Nahoře syn říká, že už ví, kde to je. Obžalovaný se ptá poškozené, kam to má dát. Ta odpovídá, že tady na chodbu jenom. Obžalovaný vchází do bytu, zdraví dceru poškozené a baví se s ní o škole. Není zřejmé, že by v bytě byla další osoba. Syn obžalovaného byt komentuje, že je trochu menší, než si myslel, ale nevadí. Pak obžalovaný přivolává syna, říká mu, že jdou. Obžalovaný se ptá dcery poškozené, jestli s nimi půjde na hřiště, ta nechce. Pak obžalovaný z bytu odchází, loučí se, poškozená děkuje.
155. Nahrávka s názvem **Stůl** trvá 13 minut 33 vteřin. Začíná na ulici, obžalovaný zdraví poškozenou, ta mu říká, že ať jí to dá jen ke dveřím. Obžalovaný říká, ať si řekne, jestli to má dát nahoru (část konverzace je nesrozumitelná kvůli provozu na silnici). Jdou spolu k autu, ze kterého berou věci a pak jdou k domu poškozené. U domu se obžalovaný ptá, jestli to chce dát nahoru, poškozená říká, že to má vzít [REDAKCE], obžalovaný nabízí, že na [REDAKCE] počká. Pak nakonec berou stůl spolu. Poškozená říká, že nebudou čekat na [REDAKCE]. Stůl donesou k bytu poškozené, poškozená odemyká byt. Potom poškozená říká, že ještě něco nemá hotové. V chodbě bytu obžalovaný říká, že dá stůl na místo. Poškozená říká, že stůl bude natírat. Obžalovaný to komentuje, že poškozená bude stůl obíhat. Pak poškozená řeší, kolik obžalovanému dá, ten odměnu odmítá, že to dělal pro [REDAKCE]. Pak oba odchází z bytu. Venku stojí před domem a kouří. Obžalovaný se ptá na školu dcery poškozené, ta mu odpovídá. Rozhovor pak není srozumitelný kvůli hluku ze silnice. Pak řeší, proč poškozená bydlí v Litoměřicích. Ta odpovídá, že kvůli škole a kvůli práci. Nakonec se loučí, obžalovaný odchází.
156. Nahrávka **Předání věcí** trvá 1 minutu 23 vteřin. Obžalovaný otvírá dveře od bytu, a zvonkem otvírá vstupní dveře od bytu. Ptá se poškozené, jestli je to všechno, nabízí ji, aby se podívala, jestli tam něco nezůstalo. Pak se ptá, kde se poškozená zasekla, že měla přijít v deset. Nabízí jí doprovod, to poškozená odmítá. Pak se loučí, obžalovaný zamyká dveře.
157. Nahrávka s názvem **Svědék** trvá 3 hodiny, 33 minut 59 vteřin. Nahrávka je z hospody. Na začátku svědek [REDAKCE] děkuje, že se s ním obžalovaný sešel. Svědek [REDAKCE] chce vědět finanční stránku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. Svědek [REDAKCE] uvádí, že byl s poškozenou od prvního měsíce do čtvrtého roku 2022, naštvála ho, protože je zlatokopka, že zjistil, že [REDAKCE] za

ní něco zaplatil, pak se vzpříčila a odešla a jemu udělala to samé, [REDAKCE] jí říkal ty tři týdny, co z něj tahala prachy, že mu udělá to samé, co [REDAKCE], že si to nepřejí, že jestli to udělá, že bude zle, hned první večer se s ním vyspala, to [REDAKCE] říká, že s ním, taky. Obžalovaný a [REDAKCE] si řekli, že se nimi vyspala hned při prvním setkání, ale že oba ujišťovala o tom, že to nikdy před tím neudělala, ale že měla málo partnerů – do pěti. [REDAKCE] se jí podíval do telefonu, to, co viděl, je v jeho prospěch, [REDAKCE] ji profackoval, dal jí tři facky levačkou, vyhodil ji z bytu. Poškozená o práci [REDAKCE] psala poprvé hned potom, co se s obžalovaným rozešla. [REDAKCE] v tu dobu byl se [REDAKCE], poškozená mu psala. Svědek popisoval, jak mu poškozená říkala o dluzích a že jí obžalovaný nutil peníze, aby u něj mohla bydlet. Svědek [REDAKCE] uvedl, že poškozená říkala, že [REDAKCE] ji donutil pod násilím podepsat uznání dluhu.

158. Bavili se o znásilnění, že poškozená začala chtít na radu svědka peníze. Bavili se o tom, že poškozená chtěla s oběma mít dítě asi po měsíci. [REDAKCE] uvedl, že poškozená říkala, že dítě po ní chtěl [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že poškozená mu tvrdila, obžalovaný ji každý den mlátil.
159. Bavili se spolu o znásilnění poškozené jejím strýcem. Bavili se o penězích, které poškozené dal obžalovaný 90 000 Kč. Dále se bavili o vztahu poškozené k její matce, o zdravotním stavu poškozené, o tom, že poškozená se snažila s odkazem na její zdravotní stav vzbudit lítost, získat výhody. Dále o tom, že je obviňuje, že jí pouští koně, že ubližuje koním. Bavili se o tom, že poškozená má negativní vztah k práci. Svědek [REDAKCE] pak řekl, že poté, co poškozené dal peníze na koně, tak po něm chtěla zaplatit plastickou operaci prsou. Svědek [REDAKCE] v tomto rozhovoru s obžalovaným uvedl stejné skutečnosti, jako v hlavním líčení.
160. Soud provedl dokazování znaleckými posudky a výsledky znalců. Ve věci byly vypracovány tři znalecké posudky.
161. První znalecký posudek byl vypracován k osobě obžalovaného, a to z oboru psychiatrie, psychologie a sexuologie. Soud se souhlasem stran znalecký posudek přečetl v hlavním líčení konaném dne 4. 12. 2023. Z obsahu znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný byl oběma znalci osobně vyšetřen dne 23. 2. 2022. S obžalovaným byl proveden pohovor, falopletysmografické vyšetření a psychodiagnostické vyšetření. Znalci u obžalovaného nezjistili žádné zdravotní vývojové abnormality v dětství a při dospívání. Nebyl psychiatricky léčen ani vyšetřován, neměl psychotické problémy. V minulosti docházel k terapeutovi řešit problémy se zvládáním vzteku. Je běžný konzument alkoholu, bez zjištěných závislostí. Je heterosexuální orientace. Sam sebe považuje za výbušného, přiznal fyzické napadení tří partnerek poté, co ho vyprovokovaly. Rovněž se považuje za žárlivého. Stupeň ovlivnění alkoholem při spáchání skutku znalci vyhodnotili jako mírný či maximálně střední.
162. Závěry z psychiatrie a sexuologie jsou pak následující:
163. Obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou, závislostí na návykových látkách či alkoholu, či sexuální deviací, a to ani v době spáchání skutku. Pokud byl pod vlivem alkoholu, nejednalo se o patickou opilost. Rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného zachovány v plné míře, ovládací schopnosti mohly být sníženy nepodstatnou měrou jeho osobnostními rysy. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, proto nebylo navrženo ochranné opatření. Znalci nezjistili žádné forenzně významné vlivy předcházející spáchání skutku. Prognóza dalšího vývoje obžalovaného je s ohledem na charakter jeho osobnosti nejistá. Obžalovaný je duševně zdravý a je schopen chápat smysl trestního řízení a účastnit se jej.
164. Závěry z psychologie jsou následující:
165. Obžalovaný je intelektuálně nadprůměrný (IQ 133), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Nebyla u něj zjištěna duševní choroba v pravém slova smyslu, tendence ke konfabulacím, či závažnější narušení základních psychických funkcí. U obžalovaného byla zjištěna větší pohotovost k agresivním projevům. Skutek by odpovídal

charakteristice osobnosti obžalovaného. U obžalovaného nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které snižovaly jeho schopnosti adekvátně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Obecná věrohodnost obžalovaného byla nenarušena, nebyl u něj zjištěn abnormální sklon ke zkreslování výpovědi. Možnost jeho resocializace může být snižována jeho postojovou uzavřeností.

166. Druhý znalecký posudek byl vypracován k osobě poškozené, a to z oboru psychiatrie. Obžalovaný nedal souhlas se čtením znaleckého posudku. Soud proto vyslechl znalkyni v hlavním líčení. S ohledem na skutečnost, že soud smí při svém rozhodnutí přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení, a opírat se o důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, a že odvolání se na znalecký posudek a stvrzení jeho závěrů ještě neznamená provedení důkazu znaleckým posudkem (viz usnesení Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 7 To 388/98 ze dne 3. 2. 1999), soud před výsledkem znalkyně znalecký posudek nejdříve přečetl. Z obsahu znaleckého posudku vyplývá, že znalkyně poškozenou vyšetřila osobně dne 20. 5. 2022. Poškozená se dostavila po první výzvě, při vyšetření spolupracovala, proti znalkyni neměla námitek. Znalkyně u poškozené neshledala žádné zdravotní vývojové abnormality v dětství a při dospívání. Na psychiatrii se nikdy neléčila, po napadení začala docházet k psycholožce. Z rodinné anamnézy zjištěn mírně problematický stav s matkou, neboť matka poškozené se poškozenou snaží vychovávat a podkopává autoritu poškozené u dcery poškozené. V sexuální životě poškozené nebyla zjištěna žádná abnormalita.
167. Znalkyně u poškozené nezjistila poruchy vědomí, ani poruchy vnímání. Intelektové funkce jsou u poškozené průměrné. Znalkyně u poškozené nezjistila výpadky paměti či patologické paměťové náhrady, konfabulace. Obžalovaná má zachován plný kontakt s realitou. U poškozené nebyly zjištěny zvýšená vztahovačnost. Znalkyně u poškozené zjistila úzkostné reminiscence, zvýšenou tenzi, lítostivost, plačtivost, úzkost při popisu skutku. U poškozené zjistila poruchy spánku a úzkostné sny. Osobnost poškozené je integrovaná, lehce nezralá, není psychopaticky strukturovaná.
168. V části nazvané úvaha pak znalkyně uvádí skutková zjištění k osobnímu životu poškozené: poškozená od doby rozpadu vztahu s otcem jejich dítěte žije ve svém domku na rodinném statku. Její rodina chová koně na rodinném statku, ona je do této činnosti zapojena. Zkoušela pracovat v pizzerii, ale nedokázala to časově skloubit s péčí o dceru a prací na rodinném statku. Je nezaměstnaná, byla vyřazena z evidence úřadu práce. Poslední vztah trval asi dva roky (s obžalovaným). Po rozpadu vztahu s obžalovaným žije s dcerou ve svém domě na statku.
169. Od napadení poškozená trpí úzkostmi, poruchami spánku, somatickými příznaky – kdy tyto příznaky svědčí pro přítomnost posttraumatické stresové poruchy, která je v přímé souvislosti s pokusem o znásilnění. Před touto událostí poškozená netrpěla žádnou duševní poruchou ani chorobou, není závislá na návykových látkách.
170. Závěry tohoto znaleckého posudku jsou následující:
171. V minulosti nebyla u poškozené zjištěna duševní porucha či choroba nebo závislost na návykových látkách. Poškozená byl schopna vyslovit nesouhlas s jednáním obžalovaného. Jednáním obžalovaného u poškozené vznikla posttraumatická stresová porucha. Před skutkem poškozená netrpěla ani touto, ani jinou duševní poruchou. Poškozená je posttraumatickou stresovou poruchou omezena na běžném způsobu života tak, že trpí úzkostmi, poruchami spánku, vyhýbavým chováním. Znalkyně nedoporučila účast poškozené na úkonech trestního řízení.
172. V hlavním líčení pak znalkyně v rámci výsledku uvedla, že posttraumatická stresová porucha je typ úzkostné poruchy, projevuje se úzkostí, napětím, poruchami spánku a vyhýbavým chováním, spočívající ve vyhýbání se situacím, které připomínají traumatizující událost. Nástup projevů bývá od tří týdnů od události, případně může být dána pozdní forma, která nastupuje.

173. V tomto případě jí poškozená svůj psychický stav popsala tak, že má úzkosti s následnými tělesnými reakcemi typu nevolnosti, má úzkostné sny, poruchy spánku, vyhýbání se místu, kde byla napadena, vyhýbání se osobě, která ji napadla. Vyložene uvedla, že jí vadí Budyně a obviněný. Dále pak poškozená uvedla, že má úzkostné vzpomínky na událost. Poškozená neuváděla, že by tato událost poznamenala její vztah k mužům.
174. Ke skutečnosti, že [REDAKCE] ve zprávě z června 2022 uvedla, že poškozená má nyní silný odpor k mužům a má z nich strach, znalkyně uvedla, že i když se o tom s poškozenou bavila (předchozí zpráva od [REDAKCE] je z února 2022), tak se o tom poškozená nezmiňovala. Někdy se úzkostné příznaky mění. Mohlo se to rozvinout. Traumatem u poškozené bylo napadení mužem. Znalkyně neměla důvod se ptát na vztah poškozené k mužům, protože sama spontánně neříkala, že by měla odpor k mužům. Znalkyně se poškozené ptala na vztah k obžalovanému, protože traumatem bylo chování obžalovaného, neptala se ale na vztah k mužům. Řešila vztah poškozené k jednomu konkrétnímu muži, ke kterému poškozená uváděla vyhrožování, fyzické a psychické týrání. Předtím poškozená neměla negativní vztah k mužům. Kdyby poškozená měla strach k mužům, tak by to znalkyni při vyšetření řekla. Poškozené trauma připomínalo jedno konkrétní místo a jeden konkrétní muž. Tak to znalkyni uváděla, že se vyhýbá jednomu konkrétnímu místu a jednomu konkrétnímu muži.
175. Znalkyně vytvořila závěr na základě skutečností, které jí sdělila poškozená, neměla možnost si ověřit, že trpí příznaky, které popisovala. Zdrojem těchto poznatků bylo vyšetření poškozené. Při vyšetření je odkázána na informace od poškozené.
176. Znalkyně uvedla, že při stanovení diagnózy vycházela z diagnostického a statistického manuálu duševních poruch.
177. Poznámka soudu: diagnostický a statistický manuál duševních poruch stanovuje osm diagnostických okruhů, které musí být splněny, aby bylo možno stanovit diagnózu posttraumatické stresové poruchy. Jedná se o a) prožití traumatu, b) existence symptomů, c) trvalé vyhýbání se podnětům spojeným s traumatickou událostí, d) negativní změny v kognici a náladě, e) změny ve vzrušivosti a reaktivitě. Dále pak porucha musí trvat déle než měsíc, musí způsobovat klinicky závažnou nepohodu nebo funkční narušení v sociální, pracovní nebo jiné důležité oblasti života a poruchu nelze přičíst fyziologickým účinkům látky (např. alkoholu, lékům), nebo jinému somatickému onemocnění.
178. Znalkyně pak k dotazu soudu uvedla, jak byly jednotlivé body umožňující posttraumatickou stresovou poruchu kvalifikovat, naplněny v případě poškozené.
179. K bodu a) prožití traumatu znalkyně uvedla, že poškozená byla vystavena traumatu jednáním obžalovaného.
180. K bodu b) přítomnost symptomů znalkyně uvedla, že u poškozené shledala následující symptomy: úzkostné sny, úzkostné vzpomínky a napětí, nicméně vyloučila flashbacky, ty u poškozené nebyly, rovněž vyloučila amnézii.
181. K bodu c) trvalé vyhýbání se podnětům spojeným s traumatickou událostí znalkyně uvedla, že poškozená se vyhýbala Budyni nad Ohří a osobě obžalovaného.
182. K bodu d) negativní změny v kognici a náladě znalkyně uvedla, že u poškozené shledala negativní názory o sobě samotné, obviňovala se za to, že může za napadení, kladla si za vinu i vztah s obžalovaným, který vedl k napadení. Poškozená měla zhoršenou náladu a strach. Dále u ní shledala sociální stažení se, což dovodila ze skutečnosti, že poškozená uváděla, že se odcizuje lidem, že se jí nechce ven ze statku, že se stará o koně. Sociální stažení tedy spočívalo v tom, že se poškozená zdražovala na statku a nechtěla ho opouštět. Tím se vyhýbala tomu, aby nepřišla do kontaktu s něčím, co by jí připomnělo traumatickou událost. Poškozená při vyšetření uváděla, že toto stažení trvalo do doby vyšetření, tedy do května 2022.

183. K bodu e) změny ve vzrušivosti a reaktivitě znalkyně uvedla, že trpěla poruchami spánku a lekavostí.
184. Dále pak znalkyně uvedla, že poškozená sdělila, že příznaky se u ní začaly projevovat hned po napadení a trvaly až do vyšetření, tedy do května 2022. Z počátku se takové příznaky diagnostikují jako akutní reakce na stres, pokud do tří týdnů neodezní, jedná se o posttraumatickou stresovou poruchu.
185. Následně byla znalkyně seznámena s výsledky dokazování a se skutečnostmi z dokazování vyplývajících. Znalkyni bylo sděleno, že poškozená od srpna chodila na diskotéky asi každé tři týdny, tam se bavila s muži, a to i s neznámými, od ledna 2022 měla tříměsíční vztah s mužem, v rámci kterého společně bydleli a měli pohlavní styk. Dále bylo znalkyni sděleno, že si poškozená dala inzerát za účelem seznámení, a že se opakovaně scházela na odlehlém místě s cizími muži.
186. K tomu znalkyně uvedla, že v rozporu s diagnózou je návštěva diskoték, inzerát a setkávání se s muži neodpovídá vyhýbavému jednání. Pokud byla poškozená v kontaktu s obžalovaným a čekali na ni kamarádi, kteří ji jistili, tak to je v souladu s diagnózou, stejně tak i skutečnost, že bydlela v Litoměřicích, protože se jedná o velké město (není v souladu s tím, že bydlí v domě na statku). Skutečnost, že poškozená měla od ledna do března či dubna 2022 vztah, jí při vyšetření poškozená nesdělila. Znalkyně uvedla, že při vypracování znaleckého posudku musí vycházet z toho, co jí řekne poškozená. Pokud si poškozená od obžalovaného nechala přivést nábytek, tak se to nevylučuje s diagnózou, protože to třeba řekla rodičům nebo sestře. Úzkost poškozená dovozovala z toho, že poškozená nechtěla vyšetření a nechtěla k soudu.
187. Sdělené skutečnosti dle znalkyně nevylučují, že by poškozená mohla trpět posttraumatickou stresovou poruchou, ale pravděpodobnost, že jí skutečně trpěla, snižují na polovinu.
188. Pokud by posttraumatická stresová porucha nebyla dána, pak některé projevy, které znalkyně u poškozené shledala, mohly vyplývat z předchozího vztahu s obžalovaným, který byl dlouhodobě stresující. Z toho by mohla vzniknout úzkosti, pokleslá nálada a nespavost (vše vyvráceno !!!!!). Znalkyně pak uvedla, že tyto skutečnosti nevylučují posttraumatickou stresovou poruchu (vylučují, neboť vyvracejí, že by poškozená trpěla příznaky, na základě kterých lze dle diagnostického a statistického manuálu duševních poruch tuto diagnózu stanovit), nicméně záleželo by na tom, jak by je poškozená vysvětlila.
189. Následně pak znalkyně pozměnila svůj před chvílí vyjádření názor v tom smyslu, že možnost, jestli poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou je snížena na polovinu, ale že si myslí, že jí trpěla, avšak že tíže příznaků je minimálně o 50 % menší, než za jaké je znalkyně považovala v době vyšetření. Pokud poškozená spala hodně, pak se rovněž jedná o poruchu spánku, což může být i nadměrný spánek způsobený únavou a vyčerpáním z úzkostí (nicméně znalkyně mluvila o nespavosti). Byla vyčerpaná z psychických potíží, musela se vyhýbat určitým situacím, jakým, to ví poškozená. Nespavost, úzkosti, špatné sny, vyčerpanost mohly být částečně důsledkem toho vztahu, mohl tam být překryv, ale nelze to odlišit.
190. Při vyšetření byla poškozená úzkostná. Svůj život po události změnila tak, že se přestěhovala a přerušila kontakt s obžalovaným. Snažila se vyhýbat Budyni. Poškozená říkala, že měla problematický vztah s obžalovaným, neřekla, že měla problematické předchozí vztahy. Incident poškozená popsala tak, že se jednalo o zmlácení a osahávání, nejednalo se o problematický sexuální zážitek. Znalkyně to pochopila tak, že pro poškozenou je horší vyhýbat se místu v Budyni než obžalovanému. Říkala, že nemá vztahy s muži obecně. Skutečnost, že poškozená chodí na diskotéky, stýká se s obžalovaným, navazuje vztahy s novými muži, nevylučuje možnost posttraumatické stresové poruchy, ta porucha se nedá vyloučit, v současné době může být pryč, navíc v době, kdy všechny tyto příznaky měly u poškozené přetrvávat – jak sama řekla znalkyně,

rozpor – na začátku po seznámí s rozpory uvedla, že chození na diskotéky je v rozporu s diagnózou.

191. Znalkyně připustila, že to, co poškozená řekla [REDAKCE] ohledně mužů, jak vyplývá ze zpráv z února a června 2022 od [REDAKCE], je v rozporu s tím, co poškozená řekla znalkyni při vyšetření. To, že poškozená chodila na veřejná místa, na diskotéky, pořád ve stejné frekvenci, tak tyto rozpory mohou mít původ v úzkosti poškozené, která nechtěla o těchto věcech mluvit se znalkyní, ale světila se psychoterapeutce. Rozpory tam mohou být, mohou být způsobeny částečnou amnézií. Následně pak znalkyně uvedla, že na podkladě skutečností, které se dozvěděla v průběhu hlavního líčení, se přiklání k závěru, že poškozená v době vyšetření, tedy v květnu 2022 trpěla posttraumatickou stresovou poruchou, ale projevy a následky byly nižší. Trpěla úzkostmi, pokleslou náladou a musela se vyhýbat Budyni.
192. Ke spánku znalkyně uvedla, že jí poškozená řekla, že některé noci spí špatně, některé normálně. To, že trpěla posttraumatickou stresovou poruchou znalkyně dovodila na základě skutečnosti, že měla úzkosti, i když ně tak velké, ale zcela vymyslet si je nemohla, že měla úzkostné vzpomínky. Celkově pak stav poškozené znalkyně vyhodnotila tak, že se poškozená necítila tak dobře, jako před událostí, ale pokud se psychiatricky neléčila, pak to znamená, že příznaky ji neomezovaly na běžném způsobu života, že fungovala i přes to, že se necítila dobře. Psychicky na tom byla hůře, ale zase ne o tolik moc, aby šla k psychiatrovi a začala užívat medikaci.
193. Znalkyně pak uvedla, že poškozená ji při vyšetření nesdělila žádný problematický zážitek z minulosti. V Budyni se necítila dobře, cítila tam úzkost. Poškozená se bála obžalovaného, aby se nestalo to, co se již jednou stalo, a bála se Budyně, protože jí toto místo připomínalo to, co se zde stalo. Když byla znalkyně seznámena se skutečností, že poškozená žádala po svědkyni Vágnerové, aby ji svědkyně a její přítel odvezli do obchodu v Budyni, tak nebyla schopna vysvětlit, proč poškozená, pokud by trpěla úzkostí z Budyně, nepožádala o odvoz do obchodu v jiné obci. K této skutečnosti uvedla, že asi se Budyni vyhnout nemohla, když bydlí či bydlela kousek od Budyně. K Budyni pak znalkyně uvedla, že to není strach z místa, ale strach ze skutečnosti, že se jí to bude znovu vybavovat. Dále pak znalkyně uvedla, že se poškozená nebála Budyně jako města, ale reakce lidí z Budyně. Ke skutečnosti, že si poškozená vzala advokátku a požaduje odškodnění, znalkyně uvedla, že jí to nesedí, když jí poškozená uváděla, že nechce k soudu a chce se tomu vyhýbat. Nemusí to být z její hlavy, mohlo to napadnout rodinu. V čase to slábne.
194. Poškozená měla příznaky, ale fungovala a příznaky překonávala. Pokud si poškozená šla pro věci do bytu obžalovaného, pak to znalkyni neřekla, nevylučuje to, že by trpěla netrpěla posttraumatickou stresovou poruchou. Mohla třeba napsat sestře, nikdo nemůže říct, že to neudělala. Osoba trpící posttraumatickou stresovou poruchou může dělat úplně všechno, jde o to, jak se při tom cítí a jaké si hledá zajišťovací mechanismy. Vyhýbavé a zajišťovací chování patří k úzkostným poruchám.
195. K závěrům pak znalkyně uvedla, že by změnila závěry pod bodem 4) znaleckého posudku, a to tak, že poškozená nebyla poruchou omezena na běžném způsobu života, trpí však poruchami spánku, úzkostmi a vyhýbavým chováním.
196. Třetí znalecký posudek z oboru zdravotnictví zadal v rámci řízení před soudem soud. Soud pak považoval za vhodné znalkyni ke znaleckému posudku vyslechnout v hlavním líčení. S odkazem na usnesení Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 7 To 388/98 ze dne 3. 2. 1999 soud před výsledkem znalkyně znalecký posudek nejdříve přečetl.
197. Z posudku vyplývá, že znalkyně vycházela při vypracování znaleckého posudku z popisu události, který uvedla poškozená v rámci hlavního líčení, dále pak vycházela z obsahu spisu.

198. Znalkyně došla k následujícím závěrům:
199. Poškozená utrpěla lehké pohmožděny v obličeji, drobnou ranku dolního rtu, pohmožděny s oděrkami v bederní krajině (levá dolní část a horní pravá), pohmožděny na pravém boku, pohmožděny levého lokte, pruhovitý krevní výron na pravém boku.
200. Zranění byla způsobena tupým násilím, které malou silou účinkovalo na shora uvedené části těla. Tato zranění nijak poškozenou v běžném způsobu života neomezovala. Citlivost či místní bolestivost mohla trvat maximálně tři dny, v průběhu kterých se zmenšovala.
201. Vznik zranění lze pohmožděny v obličeji vysvětlit úderem do obličeje nebo nárazem do přepážky při pádu poškozené, povrchní poranění zad a boku mohla vzniknout suvným pohybem po nerovné ploše, pohmoždění bederně křížové krajiny mohlo vzniknout pádem s nárazem dolní části zad, poranění lokte mohlo vzniknout uchopením za loket. Nebyla zjištěna žádná zranění odpovídající tomu, že by došlo ke škrcení nebo k intenzivnímu tahání za vlasy. Drobná ranka dolního rtu mohl vzniknout při úderu na dolní ret. Z povahy poranění nevyplynula intenzita a charakter násilí, při kterých by hrozilo závažnější poranění.
202. Znalkyně v hlavním líčení uvedla, že zranění poškozené byla nezávažná nebo nepodstatná. Zranění v obličeji poškozené – zaznamenané na fotografiích na č.l. 169-170 nesvědčí pro to, že by byla hodinu napadána a že by dostávala opakované údery do obličeje, neboť absentovaly otoky v obličeji.
203. Fotografie na č.l. 257 znalkyně nedovodila žádné poranění, pouze krvavou slinu a rozmazaný make-up. Pokud by fotografie byla pořízena s odstupem více hodin po napadení, byla by zranění patrnější.
204. Ranka na dolním rtu mohla vzniknout při slabém úderu do obličeje poškozené, případně při pádu poškozené na zem či na plot v místě konfliktu. Obě varianty vzniku tohoto poranění jsou rovnocenné. Silný úder by zanechal otok a podlitinu, ten je tedy vyloučen. Pokud by poškozená obdržela rány do obličeje, byly by zcela nepodstatné.
205. Znalkyně rovněž vyloučila možnost, že by do těla poškozené bylo kopáno, neboť takový zraňující mechanismus by na těle zanechal podlitinu bez oděrek a zejména bolestivost, místa, kam by kopy směřovaly, na nic takového si poškozená při vyšetření v nemocnici nestěžovala. Následky kopání by byly zjištěné i při CT vyšetření, které bylo poškozené provedeno. S ohledem na subtilní konstituci poškozené by při kopech reálně hrozila zlomená žebra.
206. Na poškozené bylo shledáno minimum zranění, neodpovídá to tomu, že byla hodinu napadána.
207. Nebyly zjištěny žádné stopy zranění po škrcení, poškozená si nestěžovala na bolestivost při polykání.
208. K fotografii na č.l. 253 (z března 2021) znalkyně uvedla, že zde nejsou patrné známky po škrcení nebo rdoušení, kdy otlaky jsou na klíčních kostech, což nesouvisí se škrcením nebo rdoušením.
209. Veškerá zranění zjištěná na těle poškozené ze srpna 2021 jsou takové povahy, že si je poškozená mohla způsobit i sama při pádu, není tam nic, co by ji nutně musela způsobit druhá osoba. Pohmožděny zad a beder nevznikly úderem ve stoje poškozené. Mohly vzniknout při pádu. Pohmožděnin bederní krajiny by mohla vzniknout i kopnutím do těla poškozené, to by ale obnášelo zlomeninu žebra nebo bolestivost této krajiny. Nebylo zjištěno zlomení žebra. Ze skutečnosti, že poškozená nebyla vyšetřena na urologii, lze dovodit, že si nestěžovala na bolestivost toho zranění, kdy bolestivost by spíše svědčila pro kopnutí. Znalkyně nebylo schopna jednoznačně stanovit mechanismus – zda se jednalo o pád nebo o kopnutí, jednalo se o tupé násilí poměrně malé síly.

210. K vnitřnímu poranění rtu znalkyně uvedla, že taková ranka krvácela několik minut, jednalo by se o malé množství krve, určité ne tolik, aby ji člověk musel vyplivovat. Na fotografii na č.l. 257 jsou sliny s příměsí krve.
211. Poranění vypadala čerstvě, mohla vzniknout toho dne ráno, avšak i toho dne po půlnoci.
212. Soud provedl dokazování i níže uvedenými listinnými důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti:
213. Z přílohy stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání na č.l. 30-31 vyplývá, konverzace mezi obžalovaným a poškozenou, jedná se o část komunikace s názvem Vyhrůžování 1,2,3.
214. Protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace na č.l. 37-39, 44-47 prokazuje, že místo incidentu se nacházelo na chodníku, vedle kterého byl z jedné strany travnatý pruh a dále plot od zahrady, z druhé strany chodníku pak byla přímo vozovka, na kterou chodník navazoval. Nafocená byla i kožená bunda poškozené, na které je zřejmé poškození levého rukávu, který ve švech z části odtržen. Bunda nenese stopy znečištění.
215. Protokol o vydání věci na č.l. 40-41 prokazuje, že koženou bundu vydala poškozená dne 7. 8. 2021 v 11:38 hodin.
216. Uznání dluhu na č.l. 57 prokazuje, že poškozená dne 23. 8. 2021 podepsala obžalovanému listinu s názvem uznání dluhu, ve které se zavázala uhradit částku 96 000 Kč v měsíčních splátkách 2 000 Kč, a dále se zavázala k úhradě částky 12 000 Kč.
217. Úřední záznam na č.l. 70, včetně příloh na č.l. 71-83 prokazuje, že obžalovaný zaslal policejnímu orgánu fotografie. Tyto fotografie pak obžalovaný dodal do spisu i v elektronické podobě v řízení před soudem, kdy soud jimi provedl dokazování a vyhodnotil je společně s ostatními fotografiemi dodanými obžalovaným.
218. Zpráva psychologického poradce Mgr. Jana Martínka na č.l. 85 prokazuje, že jej obžalovaný navštívil v období od 21. 4. 2021 do 28. 6. 2021 celkem šestkrát. Předmětem schůzek byly partnerské konflikty. Ve dvou případech jej doprovodila partnerka. Obžalovaný řešil své sklony k násilí, které jsou příčinou konce jeho vztahů. Jednalo se o impulzivní reakci na psychický stres, kdy forma agrese obžalovaného byla i brachiální v podobě strkání. Terapie byly ukončeny obžalovaným s tím, že se cítí lépe a tendence k fyzickému násilí u něj zcela vymizely.
219. Lékařské zprávy ze dne 20. 3. 2021 a 21. 3. 2021 na č.l. 143-144 prokazuje, že poškozená byla ošetřena v nemocnici. Bylo konstatováno pohmoždění hrudníku a ramen. Za původce zranění označila přítele.
220. Úřední záznam s přílohou na č.l. 145-146 prokazuje, že poškozená dne 7. 8. 2021 zaslala komunikaci s obžalovaným na žádost policie. Jedná se o komunikaci ze dne 7. 8. 2021. Komunikace je pak ve spise založena i v elektronické podobě. Poškozená v čase 3:18 hodin vytýká obžalovanému, že místo toho, aby si s ní přišel promluvit, tak odešel s někým jiným. Obžalovaný na to odpověděl, že odešel uklidnit osobu, která se chtěla prát a že si rád promluví s poškozenou. Na to mu poškozená sděluje, že když šla na záchod, tak se jí obžalovaný vysmíval a nazval ji vulgárně. Následně se obžalovaný ptá, jestli chce být poškozená v pohodě, ta odpovídá, že pokud se obžalovaný nevzpamatuje, tak nemá o poškozenou usilovat (vulgárně). Obžalovaný odpovídá, že poškozenou miluje, poškozená to zpochybňuje a píše, že jde na záchod a domů, že měl dost příležitostí, že mohl přijít a opětovně píše, že jde. Na dotaz obžalovaného, kam jde, odpovídá, že domů. Obžalovaný na to v čase 4:59 hodin odpovídá, že jde taky.
221. Lékařská zprávy na č.l. 163, 165-166 prokazuje, že poškozená byla dne 7. 8. 2021 ošetřena, byla zjištěna tržná ranka dolního rtu a pohmoždění bederní části páteře a v okolí křížové kosti. Poškozené byl doporučen klidový režim do 11. 8. 2021. Poškozené bylo provedeno kompletní

vyšetření, nebyla zjištěna jiná poranění. Lékařská zpráva zmiňuje sekret s příměsí krve z úst v čase 08:18 hodin. Poškozená kromě napadení uvedla i pokus o znásilnění.

222. Protokol o prohlídce těla včetně fotodokumentace na č.l. 167-172 prokazuje, že tělo poškozené bylo ohledáno dne 7. 8. 2021 v čase 11:29 hodin. Na těle poškozené byly zaznamenány podlitiny na zádech (bederní a křížová oblast), na boku, a drobná ranka na vnitřní části rtu. Kallhoty poškozené jsou ušpiněné od hlíny.
223. Zpráva od psychoterapeutky Mgr. Pavlíný Horáčkové ze dne 21. 1. 2022 prokazuje, že poškozená navštěvovala psychoterapeutku. Psychoterapeutka uvedla, že obžalovaný měl poškozenou znásilnit, ve vztahu ji vulgárně urážel a choval se k ní agresivně. Několikrát ji měl nutit k pohlavnímu styku. Sledoval ji a činil na ní nátlak. Poškozená má trauma, strach z obžalovaného. Má depresi, úzkosti, v noci nemůže spát, budí se a je zpocená. Málo jí, neustále ji bolí břicho, buší jí srdce, což jsou příznaky úzkosti. Bojí se obžalovaného, když o něm začne povídat, tak se celá chvěje a vzlyká. Poškozená se bojí mužů, nevěří jim, bojí se potkat obžalovaného, bojí se, že jí ublíží. Poškozená by měla navštívit psychiatra a užívat antidepresiva. Otřesný zážitek ovlivnil celý její sexuální život, naprosto odmítá muže a bojí se jich. Trpí generalizovanou úzkostnou poruchou, má trauma ze znásilnění, noční běsy, noční poty, strach z mužů, bušení srdce, třes v končetinách, špatně spí a cítí se vyčerpaná. Zpráva psychoterapeutky na č.l. 402-406 je obdobného obsahu.
224. Komunikace mezi GIBS a Městským úřadem Budyně nad Ohří na č.l. 213-214 prokazuje, že GIBS neshledal v postupu městských strážníků [REDAKCE] a [REDAKCE] ve vztahu k poškozené spáchání trestného činu.
225. Konverzace mezi poškozenou a její matkou na č.l. 237-245 ze dne 5. 8. 2021 prokazuje, že poškozená se chtěla vrátit k rodičům do Brníkova, nikoliv však do svého pokoje, ale do druhého domu č.p. 8, který rodiče poškozené pronajímají k rekreačním pobytům. Svou žádost odůvodnila tím, že to s obžalovaným nezvládá. Výslovně uvedla, že vše, co dělá, je špatně, je jí z obžalovaného zle, necítí se tam dobře, je jí zle od žaludku, je vynervovaná. Obžalovaný je nevďečný. Obžalovaný na ni nesáhl, ale deptá poškozenou psychicky, ponižuje ji, vysmívá se jí, ona dře jak debil a on jí nechce posekat něco křovinořezem. Jako další příklad deptání pak uvádí to, že i když obžalovaný ví, že poškozená nesnáší zavěšené utěrky v kuchyni, tak je v kuchyni zavěšuje a přišlo mu to vtipné. Matka jí odpovídá, že osmičku jí slíbit nemůže, že by se musela poradit s manželem, ale že se poškozená může vrátit k nim do domu, kde má svůj pokoj. To poškozená odmítá s tím, že pokud si má vybrat mezi psychickým týráním od obžalovaného nebo mezi tím, že by byla jenom v pokoji a ne na osmičce, že by v pokoji neměla zázemí a klid, tak raději bude spát na slámě u koní. V konverzaci rovněž matce sděluje, že si zaplatila dluhy.
226. Ze zprávy na č.l. 246 vyplývá, že matka poškozené dne 7. 8. 2021 napsala otci obžalovaného, že jeho syn opět zmlátil poškozenou a ta leží v Roudnici v nemocnici.
227. Na č.l. 247-252 jsou fotografie zachycující profil obžalovaného. Nevyplyvají z nich žádné podstatné skutečnosti.
228. Na č.l. 253-258 jsou fotografie poškozené. Dle výpovědi poškozené jsou fotografie na č.l. 253-256 z březnového napadení, na č.l. 257, 258, 263 a i 262 ze srpnového napadení. Fotografie na č.l. 257 zachycuje poškozenou před benzinovou stanicí, poškozená si vyfotila krvavou slinu na bradě.
229. Na č.l. 261 je fotografie s obálkou anonymního dopisu pro poškozenou. Na fotografiích č.l. 264-273 je zachycen byt obžalovaného. Fotografie prokazují, že se jedná o byt v přízemí.
230. Z úředního záznamu na č.l. 275 vyplývá, že policistům, kteří přijeli dne 7. 8. 2021 na benzinku, se poškozená jevila v podnapilém stavu, měla špinavé oblečení od hlíny a okolo úst rudě zabarvenou

tekutinu, kterou si utírala ubrousky. Protokol o dechové zkoušce prokazuje, že poškozená byla ovlivněna alkoholem dne 7. 8. 2021 v 06:24 hodin v množství 0,92 promile.

231. Úřední záznam na č.l. 277 prokazuje, že byl zajištěn kamerový záznam z benzinky ze dne 7. 8. 2021, obec Budyně nad Ohří kamerovým systémem nedisponuje.
232. Na č.l. 289, 292, 294-295 je založeno připojení VZP ČR s nárokem na náhradu škody ve výši 5 692 Kč.
233. Zpráva Vězeňské služby ČR na č.l. 298 prokazuje, že obžalovaný je od roku 2006 ve služebním poměru u Vězeňské služby ČR.
234. Z lustrace k obžalovanému vyplývá, že byl projednáván pro přestupek fyzického napadení vůči [REDAKCE] ze dne 8. 8. 2020 a proti poškozené ze dne 20. 3. 2021.
235. Dokumentace přestupku na č.l. 305-318 prokazuje, že proti obžalovanému bylo vedeno přestupkové řízení ve věci fyzického napadení [REDAKCE] v roce 2020.
236. Na č.l. 319 až 334 jsou zprávy Vězeňské služby ČR na obžalovaného. Obžalovaný byl kázeňsky potrestán v jednom případě, odměněn v deseti případech.
237. Z lustrací k osobě obžalovaného na č.l. 336-343 vyplývá, že přestupkové řízení za přestupek ze srpna 2020 vůči [REDAKCE] bylo odloženo, neboť neudělila souhlas k zahájení řízení. Přestupkové řízení pro přestupek proti poškozené z března 2021 bylo odloženo rovněž pro neudělení souhlasu. Usnesení o odložení věci je z 19. 8. 2021, nicméně výzva k udělení souhlasu byla poškozené doručena uložením v květnu 2021, na konci června 2021 tak uplynula 30denní lhůta určená správním orgánem pro udělení souhlasu poškozenou k projednání přestupku. V usnesení o odložení věci je v odůvodnění stručně popsán skutek z března 2021, ze kterého vyplývá, že poškozená byt opustila přes balkón. Správní orgán, který věc projednával, byla Vězeňská služba ČR, Věznice Litoměřice. Obžalovaný nemá záznam v rejstříku přestupků ani v opisu rejstříku trestů.
238. V úředním záznamu na č.l. 344-347 jsou uvedeny údaje k facebookovému profilu obžalovaného a k jeho působení ve fotbale. Na č.l. 350-357 jsou založeny listiny k hráčským postihům obžalovaného.
239. Na č.l. 358-359, 363-364 je založen anonymní dopis vztahující se k incidentu.
240. Lékařské zprávy na č.l. 412-413, 417, 422-423 prokazují, že poškozená byla vyšetřena v nemocnici v Roudnici nad Labem 7. 8. 2021 a 6. 2. 2021. Při vyšetření dne 6. 2. 2021 udávala psychické problémy.
241. Fotografie na č.l. 521 je ve spisu v elektronické podobě, a byla vyhodnocena s ostatními elektronickými fotografiemi.
242. Z lustrace k osobě obžalovaného vyplývá, že nebyl odsouzen ani uznán vinným ze spáchání přestupku.
243. Soud provedl dokazování kamerovým záznamem z benzinky.
244. Na objektu benzinky se nacházejí dvě kamery, každá snímá jednu stranu benzinky. Podstatný děj se odehrával na levé straně benzinky, kterou zabírala kamera s názvem refýž 2. Záznamy byly pořízeny v čase od 5:30 hodin do 6:29 hodin, přičemž z každé kamery jsou dva soubory o délce přibližně 30 minut. Dle úředního záznamu pořízeného ke kamerovým záznamům je čas na kamerách posunut o 30 minut dozadu oproti reálnému času, což odpovídá časovým údajům, které uvedli svědci [REDAKCE] a [REDAKCE].
245. Kamerový záznam prokazuje, že na benzinku přijela svědkyně [REDAKCE] v čase 5:30 hodin. V čase 5:46 hodin přijel na benzinku svědek [REDAKCE], ten pak v čase 5:49 hodin z benzinky odjel. Po dobu tří minut zůstal v autě, nevystoupil, s nikým nebyl v kontaktu. V čase 05:50 hodin na

hlavní silnici ve směru od Budyně přijela a zastavila na úrovni benzinky modrá dodávka. Na silnici zastavila přesně v čase 05:50:31 hodin, kamera snímala její levou stranu (stranu řidiče). Z pravé strany dodávky vystoupila poškozená, která přesně v čase 05:50:52 vyšla z poza dodávky u pravého zadního rohu dodávky. Je zřejmé že vystupovala na pravé straně dodávky. Dodávka se rozjela, nicméně v čase 05:51:01 se po ujetí přibližně 10 metrů zastavila, řidič dodávky otevřel své dveře a vyklonil se ze sedačky ven směrem k poškozené, které v tu chvíli přešla silnici směrem k benzince. V čase 05:51:05 se řidič zaklonil zpět do vozidla a odjel. Poškozená po přejití silnice vešla na trávník na ostrůvku, který odděluje benzinku od hlavní silnice. Zde byla chvíli v předklonu, pravděpodobně vyplivla sliny. V čase 05:51:39 až 05:52:40 telefonovala z mobilního telefonu, ke konci hovoru si sedla na obrubník ostrůvku, u komunikace vedoucí z hlavní silnice kolem ostrůvku k benzince. V čase 05:52:54 až 05:52:57 se poškozená v pozici, kdy seděla na obrubníku, v sedě vyfotila mobilním telefonem. Poté zůstala sedět na obrubníku. V čase 05:55:00 až 05:55:26 na benzinku přijeli dva motorkáři a opětovně svědek [REDAKCE]. V čase 05:55:26 pak svědkyně [REDAKCE] vyvezla před benzinku popelnici a šla odemknout tankovací pistole. Na to zareagovala poškozená tak, že vstala a šla ke dveřím benzinky, když si však všimla, že obsluhující je u stojanů, tak změnila směr chůze a v čase 05:56:00 přišla ke svědkyni [REDAKCE] u stojanů. V pravé ruce držela mobil a mluvila se svědkyní [REDAKCE]. Protože poškozená vstoupila do těsné blízkosti svědkyně, ta před ní dvakrát ukročila dozadu. Poškozená se svědkyní krátce hovořila, pak se vydala ke dveřím benzinky, u kterých stál svědek [REDAKCE] a pozoroval její rozhovor se svědkyní [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] v době, kdy poškozená došla ke dveřím benzinky, šla odstranit značku se zákazem vjezdu, pak ušla půl cesty ke dveřím benzinky a v ten moment změnila směr chůze a vrátila se k tankovacím stojanům. Zavolala k sobě poškozenou, která k ní od dveří benzinky přišla k tankovacím stojanům, a podala poškozené papírový ubrousek z držáků u tankovacích stojanů. V čase 05:56:28 si poškozená přebírá papírový ubrousek od svědkyně [REDAKCE] a je čelem natočená ke kameře. Na její bradě jde vidět krvavá slina, kterou si předtím vyfotila (foto na č.l. 257). Vzhled poškozené (rozmazané oční stíny, krvavá slina na bradě) je pak zachycen i na kameře refýž 1 v čase od 05:56:14 do 5:56:33. Poškozená si vzala papírový ubrousek, nicméně provedla jen náznak utření obličeje a krvavou slinu si na bradě ponechala. Pak se poškozená vrátila ke dveřím benzinky k [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] odemkla tankovací pistole u tankovacího stojanu nacházejícího se nejbližší dveřím do benzinky, přišla ke dveřím od benzinky. Pak do benzinky vešel [REDAKCE], v čase 05:56:50 poškozená a vzápětí za poškozenou i svědkyně [REDAKCE]. Poškozená pak v čase 05:57:52 vyšla z prodejny benzinky a odbočila doleva za roh budovy, kde je sezení, mimo dosah kamer. Z toho prostoru nevyšla až do konce záznamu v čase 06:29. V čase 06:00:12 na benzinku přijela sestra poškozené. Ta v čase 06:01:38 mluví na dálku s poškozenou, kdy poškozená je za rohem budovy, kde je sezení, zatímco její sestra stojí asi 2 až 3 metry od poškozené mírně před rohem budovy, je v záběru kamery, a mluví směrem za roh budovy k poškozené. V čase 06:15 na místo přijíždí policejní hlídka. Jeden z policistů pak v čase 06:24-06:27 manipuluje s drágerem, který odnesl za roh poškozené a pak se s ním vrátil k policejnímu vozidlu. V čase 06:29 kamerový záznam končí.

246. Soud provedené důkazy a z nich vyplývající skutečnosti vyhodnotil následujícím způsobem:

247. Základním důkazem, na kterém postavila obžaloba svá skutková zjištění, vtělená do výrokové části obžaloby, byla výpověď poškozené [REDAKCE].
248. Soud pak skutečnosti vyplývající z výpovědi poškozené posuzoval se skutečnostmi vyplývajícími z ostatních provedených důkazů, a to pro posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené.
249. Poškozená uvedla, že ten večer byla se sestrou na akci v Roudnici. Nebyla tam s obžalovaným, lidi nevěděli, že spolu nejsou. Chodila si do hospody – Sportbar U Ondry – pro pití, pila vodu, šla tam i na záchod, při té příležitosti na ní byl obžalovaný vulgární. Připustila, že si s obžalovaným psala SMS zprávy, a to proto, že za ní přišel pán z fotbalu, řekl jí, že obžalovaný odešel s nějakou

osobou a řekl jí, aby obžalovanému napsala, že se takhle chovat nebude. Obžalovaný jí napsal, že ji miluje. Když odcházela z akce domů, tak obžalovanému napsala, že odchází. Ke konverzaci na č.l. 72, 146, 147 poškozená uvedla, že se jedná o konverzaci mezi ní a obžalovaným.

250. Z konverzace na č.l. 72, 146 a 147 vyplývá, že ve 3:18 hodin dne 7. 8. 2021 poškozená obžalovanému napsala, že je frajer, že odešel s někým jiným, místo toho, aby za ní přišel a promluvil si s poškozenou. Pak mu vytkla, že ji vulgárně urážel, kdy šla na záchod. Také mu napsala, že měl dost příležitostí k tomu, aby za ní přišel, že jí je zima a jde domů. Nakonec mu napsala, že pokud se obžalovaný nevzpamatuje, tak se má na poškozenou „vysrat“. Skutečnost, že odchází domů, poškozená obžalovanému napsala před svým odchodem celkem třikrát. Naposledy v čase 4:59 hodin. Obžalovaný poškozené napsal, že odešel, ale uklidňovat osobu, která se chtěla prát. Následně poškozené napsal, že ji miluje, a jak to chce, jestli chce být v pohodě.
251. Soud má tak za prokázanou skutečnost, že mezi obžalovaným a poškozenou byly dne 6. 8. 2021 rozepře, že jejich vztah byl ve fázi rozchodu. Tu skutečnost pak prokazuje i konverzace poškozené s matkou na č.l. 238-245 ze dne 5. 8. 2021. V té poškozená žádala svou matku o to, aby se mohla vrátit do Brníkova a bydlet sama v domě č.p. 8, který rodiče poškozené pronajímali. Nicméně tvrzení poškozené, že obžalovanému v noci z 6. 8. 2021 na 7. 8. 2021 psala kvůli žádosti pána z fotbalu, je z obsahu konverzace vyvráceno. Poškozená zahájila konverzaci tím, že vytkla obžalovanému to, že se věnuje někomu jinému (odešel s někým jiným), místo toho, aby se věnoval jí a promluvil si (o jejich vztahu). Obsah této zprávy je odlišný od tvrzení poškozené, že obžalovanému napsala na žádost jiné osoby, aby umravnila chování obžalovaného. Je zřejmé, že mu psala kvůli jejich vlastnímu problému, psala sama o své vůli, nikoliv z cizího popudu, nepřímou obžalovaného naváděla k tomu, aby za ní přišel řešit jejich problém, promluvit si. Tento závěr pak potvrzuje i skutečnost, že před svým odchodem třikrát obžalovaného upozornila na skutečnost, že odchází, a i ta skutečnost, že když jí obžalovaný po jejím odchodu volal, tak hovor přijala a na jeho žádost na něj počkala, než jí doběhнул. Je tedy zřejmé, že poškozená sama vybízela obžalovaného k tomu, aby si s ní promluvil a nepřímou dávala najevo, že problém v jejich vztahu je možné, alespoň z jejího pohledu, stále možné řešit.
252. Soud má dále za prokázanou skutečnost, že poškozená Sportbar U Ondry opustila v čase kolem 05:00 hodin dne 7. 8. 2021.
253. Tvrzení poškozené o tom, že pila vodu, vyvrací výsledek dechové zkoušky na přístroji dräger, kterou byla u poškozené zjištěna hladina alkoholu v dechu dne 7. 8. 2021 v čase v 06:24 hodin v množství 0,92 promile.
254. Výpovědi poškozené, svědkyně [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE], svědka [REDAKCE] a protokolem o ohledání místa činu má soud za prokázanou skutečnost, že místem, kde obžalovaný dostihl poškozenou, byla část ulice Slánská, kde po levé straně (ve směru od Budyně) je stavební proluka a nacházejí se zde jen zahrady, nikoliv domy. Protokolem o ohledání místa činu má soud za prokázanou skutečnost, že v tomto úseku tvoří ulici Slánskou silnice, ke které přiléhá chodník o šířce přibližně 1,5 metru, k němu přiléhá travnatý pruh o šířce 1,5 metru. Travnatý pás je pak ukončen plotem, oddělujícím zahrady od travnatého pásu. Vzdálenost od hranice silnice k drátěnému plotu je tak přibližně 3 metry.
255. Poškozená uvedla, že poté, co jí obžalovaný v ulici Slánská doběhl, tak do ní okamžitě strčil, bil ji, udeřil ji opakovaně pěstí do obličeje, kopal do ní, vymáchal jí obličej v trávě, škrtl ji, tahal za vlasy, švihnul s ní o chodník. Toto tvrzení poškozené o tom, že byla obžalovaným napadena, z části potvrzovalo ohledání těla poškozené, v rámci kterého byly zjištěny podlitiny na zádech, boku a loktu poškozené, dále pak ranka na vnitřní straně rtu. Soud nechal vypracovat znalecký posudek z odvětví zdravotnictví k posouzení fyzických zranění zjištěných u poškozené a k určení možného mechanismu jejich vzniku. Dlužno konstatovat, že opatření tohoto důležitého důkazu mělo být provedeno již v přípravném řízení.

256. Znalkyně zcela jednoznačně uvedla, že na těle poškozené nebyly zjištěny žádné stopy po kopech do jejího těla, po úderech pěstí do obličeje, žádné stopy po škrčení a žádné stopy po tahání za vlasy a vláčení po zemi. Znalkyně měla k dispozici protokol o ohledání těla poškozené, kdy při ohledání byl stav poškozené podrobně fotograficky zadokumentován, měla k dispozici lékařské zprávy o vyšetření poškozené ze dne 7. 8. 2021, kdy je nutno konstatovat, že poškozená byla v nemocnici podrobně vyšetřena. Konečně pak znalkyně měla k dispozici i fotografii obličeje poškozené na č.l. 257, kterou poškozená pořídila bezprostředně po napadení. Soud tak neměl žádné pochybnosti o správnosti závěrů znalkyně. Dle závěrů znalkyně modřiny na těle poškozené byly způsobeny suvným pohybem o plot či zem, ranka rtu mohla být způsobena slabým úderem do obličeje poškozené nebo při pádu poškozené na zem. K mechanismu vzniku zranění znalkyně uvedla, že si je poškozená mohla způsobit sama při pádu na zem či plot, případně jí je mohla způsobit druhá osoba tím, že by ji shodila na zem či na plot. Na podkladě závěrů znalkyně z oboru soudního lékařství tak soud dospěl k zcela jednoznačnému závěru, že způsob útoku vůči poškozené ze strany obžalovaného, a to včetně jeho intenzity, se nemohl odehrát tak, jak jej popsala poškozená. Obžalovaný, dle závěrů znaleckého posudku, mohl poškozenou maximálně lehce uhodit do obličeje a strčit do ní, v důsledku čehož by poškozená upadla na plot či zem. Soud dospěl ke skutkovému závěru, že provedené dokazování zcela vyloučilo, že by obžalovaný udeřil poškozenou pěstí do obličeje, a to ani jednou, natož opakovaně, že by obžalovaný do poškozené kopal, škrtil jí, tahal za vlasy, smýkal jí obličejem v hlíně. Na obličeji poškozené, jak prokazují kamerové záznamy a fotografie, kterou pořídila poškozená, byla patrná krvavá slina a rozmazané oční stíny, nic dalšího.
257. Poškozená k následkům fyzického napadení uvedla, že musela být u rodičů, její matka jí musela pomáhat s dcerou, protože poškozená nemohla fungovat. K tomu svědek [REDAKCE] uvedl, že za poškozenou jel s [REDAKCE] poté, co byla poškozená napadená, do Brníkova. Byla v pohmožděném stavu, měla pohmožděliny na zádech a na končetinách, vůbec nemohla chodit a nemohla pečovat o dceru. Tento stav, v jakém se poškozená prezentovala svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE], je však v rozporu jak s výsledky lékařského vyšetření, tak i se závěry znalkyně. U vyšetření byla zjištěna citlivost lumbosakrální (dolních beder a křížové oblasti) krajiny a tržná ranka dolního rtu. Poškozené byl doporučen klidový režim, nebyla jí zakázána žádná činnost, nebylo jí doporučeno ležení, nebyla hospitalizována. Znalkyně pak uvedla, že zjištěná zranění – pohmoždění dolní části zad, poškozenou nijak v běžném způsobu života neomezovalo, byla i přes toto poranění schopna všech běžných aktivit, bolestivost odezněla do čtyř dnů s tím, že se postupně snižovala. Soud má za prokázanou skutečnost, že poškozená prezentovala a manifestovala navenek svůj zdravotní stav negativněji a závažněji, než jak byl dán objektivně s přihlédnutím k povaze utrpěného zranění.
258. Poškozená dále k průběhu incidentu uvedla, že po ní obžalovaný požadoval, a to pod pohrůžkou zabít koní a ztráty možnosti péče o dceru, aby stáhla oznámení události z března 2021, kdy ji měl obžalovaný napadnout u něj v bytě v Litoměřicích. Při upozornění na rozpor spočívající v tom, že v přípravném řízení svědkyně uvedla, že jí obžalovaný dne 7. 8. 2021 vyhrožoval pro případ, že na něj něco řekne (tedy oznámení nových skutečností), nikoliv stažení věci (stažení skutečností již známých a projednávaných), tak tento rozpor svědkyně vysvětlila tak, že tím na policii (kdy mluvila o oznámení nových skutečností) myslela celou tu situaci, myslela tím nejen ten březnový incident. Tím ale svědkyně nevysvětlila rozpor spočívající v tom, že na policii vůbec nemluvila o požadavku na stažení březnového incidentu, ale o oznámení nového incidentu. Takové vysvětlení rozporu, spočívající v tom, že pokud na policii vůbec nemluvila o stažení březnového incidentu, tak tím myslela nejen (tedy zejména) stažení březnového incidentu, ale i neoznámení srpnového, nedává žádný význam. Obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že v srpnu 2021 by po poškozené nepožadoval stažení oznámení incidentu z března 2021, protože věděl, že věc bude odložena. Listiny k tomuto přestupkovému řízení podporují toto tvrzení obžalovaného, neboť lhůta pro udělení souhlasu s přestupkovým řízením poškozené uplynula na konci června 2021.

Od konce června 2021 tak bylo zřejmé, že řízení nemůže dopadnout jinak než odložením věci. Protože přestupek projednávalo vedení litoměřické věznice, přičemž obžalovaný pracuje v litoměřické věznici, není vyloučeno, že o této skutečnosti, která nastala na konci června 2021 (neudělení souhlasu a nutnost věc odložit) obžalovaný mohl od konce června 2021 vědět. Asi by také neposkytl poškozené peníze na úhradu jejích dluhů v červenci 2021, kdyby nevěděl, že přestupové řízení, ve kterém figuruje poškozená, bude odloženo. Skutečnost, že k půjčce peněz na úhradu dluhů došlo v červenci, prokazuje konverzace z počátku července 2021, kde tuto možnost obžalovaný a poškozená začali řešit. Poškozená nejen že ve svých výpovědích uváděla rozdílné požadavky obžalovaného, které po ní pod pohrůzkami měl při napadení dne 7. 8. 2021 požadovat, ale jako požadavek uvedla věc, kterou v tu dobu už obžalovaný neměl žádný důvod si pohrůzkami vynucovat – stažení oznámení incidentu z března 2021, neboť od konce června 2021 bylo zjevné, že věc nemůže být pro neudělení souhlasu poškozenou vyřízena jinak nežli odložením. Proto nebylo nutné po poškozené v srpnu požadovat stažení incidentu z března. Nejen rozpory ohledně toho, čeho se měl obžalovaný domáhat, ale i skutečnost, že se měl domáhat postupu, který byl již zcela nadbytečný a nepotřebný, silně znevěrohodňují výpověď poškozené ohledně skutečnosti, že v průběhu incidentu jí obžalovaný vyhrožoval.

259. Soud pak hodnotil, v jakém stavu se poškozená nacházela bezprostředně po incidentu, tedy od okamžiku, kdy nastoupila do dodávky městské policie řízení otcem obžalovaného.

260. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] i sestra poškozené uvedli, že poškozená byla v šoku, trásla se, stěží mohla mluvit. Z provedeného dokazování vyplynulo, že poškozená se v průběhu jízdy ve vozidle městské policie ulicí Slánskou poté, co jí bylo řečeno, že nemůže být bezprostředně odvezena domů, rozhodla v řádu několika desítek vteřin, že v autě nepojede a vystoupí na benzince. Délka doby, po které byla poškozená ve vozidle, vyplynula z výpovědi svědkyně [REDAKCE], která dobu odhadla na asi 30 vteřin. Během této chvíle byla poškozená schopna vstřebat informaci o tom, že nemůže být odvezena domů a že bude muset v autě absolvovat delší cestu v řádu několika desítek minut. Následně na to vyhodnotila své možnosti a rozhodla se, že varianta, vystoupení na benzince a zajištění si odvozu rodinnými příslušníky, pro ni bude výhodnější, nežli setrvání ve vozidle. Byla schopna vnímat nejen sdělenou řeč, ale i okolí, neboť ve správný okamžik – když se přiblížili k benzince, začala otvíráním dveří usilovat o vystoupení z vozidla. Bezprostředně po vystoupení z benzinky poškozená zavolala své sestře a čekala na odvoz. Byla tedy schopna zcela adekvátně vyhodnotit svůj zdravotní stav (jak prokázala následná vyšetření) a nevolala na záchranou službu, ale své sestře. Bezprostředně po hovoru se sestrou se vyfotila, aby zaznamenala svůj stav. Poškozená pak cíleně čekala na obsluhu benzinky, protože nijak nereagovala na příjezd motorkářů a osobního vozidla, kdy tito všichni na benzinku přijeli kolem poškozené, která o jejich příjezdu musela vědět. Poškozená na jejich příjezd nijak nereagovala. Je zřejmé, že vyčkávala příjezdu sestry, aby byla odvezena domů a příchodu obsluhující, aby si mohla koupit cigarety. Na nic jiného nereagovala, nedožadovala se pomoci od osob, které přijely na benzinku. Reagovala až na přítomnost obsluhy benzinky u stojanů. Přítomnost obsluhující zaregistrovala i přes skutečnost, že ke stojanům seděla zády a mohla reagovat pouze na sluchové vjemy, s největší pravděpodobností na komunikaci mezi obsluhující a motorkáři, kterým obsluhující přišla odemknout tankovací stojany. Poté, co zaregistrovala konverzaci obsluhující a odemykání čerpacích stojanů, se poškozená zvedla z obrubníku a šla k benzince. Obsluze benzinky sdělila, že chce koupit cigarety. Všechny tyto úkony jsou výsledkem logické úvahy, logického rozhodnutí, a vylučují možnost, že by poškozená byla v šoku, neschopna logicky uvažovat. Konečně pak její koncentraci a plné vnímání bylo zadokumentováno kamerovým záznamem v okamžiku, kdy se poškozená vydala po rozmluvě s obsluhou benzinky ke dveřím do obchodu benzinky, a na žádost (pokyn) obsluhy, pronesený slovně z dálky několika metrů, kdy obsluhující byla v tu dobu na půl cesty od stojanů ke dveřím a poškozená k ní byla zády, se poškozená zastavila, otočila a vrátila zpět k čerpacím stojanům, kde si od obsluhující vzala papírový ubrousek. Poškozená tedy byla schopna vnímat, logicky

vyhodnocovat a logicky se rozhodovat, zatímco šok vede k potlačení racionality vlivem emocí. Soud má tak z jednání poškozené za prokázané, že i bezprostředně po napadení obžalovaným nebyla poškozená v takovém šoku – tzn. „bez sebe“, že by nebyla schopna vnímat, vyhodnocovat a adekvátně reagovat – jak se jevila svědkům.

261. Konečně pak poškozená uvedla, že v rámci fyzického napadení měla být ze strany poškozeného i znásilněna, a to tak, že ji obžalovaný osahával pod trikem na prsou, přes oblečení na pohlavních orgánech, chtěl se s ní líbat, a snažil se jí stáhnout kalhoty, což se mu nepodařilo. Toto jednání měl komentovat tak, že poškozené řekl, že je děvka, píča, a že ji může ošukat, kde chce.
262. K následkům poškozená uvedla, že událost ji poškodila psychicky milionkrát hůře než fyzicky. Je pro ni šílené fungovat v osobním životě. Po psychické stránce se cítí špatně, špatně spí, budí se, zdají se jí sny o obžalovaném, má strach. Mívá stavy, kdy nemůže dýchat a jej jí hrozně špatně. Když je doma nebo je někdo s ní, kdo by ji mohl ochránit, tak se cítí lépe, může jít nakoupit, snaží se žít život jako dřív. Poškozená výslovně uvedla, že se bojí jet do Litoměřic, když tam je ve stresu, neustále se ohlíží kolem sebe, má strach, je paranoidní. Kvůli tomu vyhledala odbornou pomoc.
263. Psychoterapeutce Mgr. Pavlíně Horáckové poškozená své problémy popsala, jak vyplývá ze zprávy ze dne 21. 2. 2022 tak, že se dlouho odhodlávala k tomu ji navštívit, a i když se k tomu již odhodlala, je pro poškozenou nepříjemné o tom s psychoterapeutkou mluvit. Poškozená má deprese, úzkosti, strach, špatně spí, nemůže spát, budí se zpocená, bolí ji břicho, buší jí zrychleně srdce. Velmi se obžalovaného bojí, vždy, když o něm začne mluvit, tak se celá chvěje a vzlyká. Bojí se, že když obžalovaného potká, tak jí obžalovaný ublíží. Trauma ovlivnilo celý sexuální život, poškozená naprosto odmítá muže a bojí se jich. Ve zprávě ze dne 21. 6. 2022 je pak nad rámec příznaků z únorové zprávy uvedeno, že pokud poškozená vidí auto, v němž jezdil obžalovaný, má pocity na omdlení, zmrzne jí celé tělo, vše se jí vrací. Často má pocit, že všude obžalovaného vidí, že ji obžalovaný sleduje a pronásleduje, má strach, že ji přepadne a opět zmlátí, bojí se chodit sama. Následky si ponese do konce života. Opět bylo ve zprávě zopakováno, že poškozená má strach z mužů, cítí z mužů strach, je v jejich přítomnosti úzkostná a ustrašená.
264. Matka poškozené k psychickému stavu poškozené uvedla, že po incidentu má poškozená ataky, kdy se jí udělá zle a špatně se jí dýchá, někdy má deprese, je spavá. Bojí se sama do Litoměřic, ale s rodinou to zvládne, pořád se ale rozhlíží. Na společenský život nikdy nebyla typ, když už se jde bavit, tak do LUNY, kde pracuje teta poškozené a jde tam s někým.
265. Ze znaleckého posudku psychiatricky vyplynulo, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, a to v důsledku projednávaného skutku. Projevuje se úzkostmi, poruchami spánku, vyhýbavým chováním. Projevy nastaly od prožití traumatické události a trvají do současné doby.
266. Důkazy prokazující existenci psychických následků způsobených útokem obžalovaného na poškozenou, v podobě znaleckého posudku, zpráv psychoterapeutky, výsledku poškozené a výsledku matky poškozené, měly svou podstatu ve sdělení poškozené. Byla to poškozená, která při vyšetření sdělila znalkyni skutečnosti, na podkladě kterých znalkyně činila své odborné závěry, byla to poškozená, kdo v rámci terapií sdělovala psychoterapeutce skutečnosti, na podkladě kterých psychoterapeutka vyhotovila zprávy založené ve spise, byla to obžalovaná, kdo se svým vnitřním psychickým stavem svým jednáním a slovním komentářem seznamovala svou matku, které jej pak popsala při výpovědi. Základním důkazním zdrojem pro znalecký posudek, zprávy psychoterapeutky i výpověď matky poškozené tak byla sama poškozená. Její věrohodnost byla zásadním způsobem zpochybněna výsledky dokazování, které byly provedeny k fyzickým následkům útoku obžalovaného způsobených poškozené. Proto soud pečlivě věnoval pozornost tomu, zda provedené dokazování potvrdí tvrzení poškozené o dopadech napadení na její psychické zdraví.

267. Znalkyně jako projev posttraumatické stresové poruchy u poškozené uvedla vyhýbání se podnětům spojeným s traumatickou událostí. A to sice vyhýbání se obžalovanému a Budyni nad Ohří. Znalkyně i psychoterapeutka zjistily absolutní strach poškozené z obžalovaného. Měla strach jej potkat, protože měla obavu, že ji zbije, měla problém o něm mluvit, měla pocit, že ji obžalovaný sleduje a pronásleduje, stav úzkosti u ní vyvolala i skutečnost, že viděla typ auta, který měl obžalovaný.
268. Obžalovaný bydlel v Litoměřicích, pracoval v Litoměřicích, jeho děti chodily do školy v Litoměřicích. Sama poškozená uvedla, že výjimečně obžalovaný chodil do baru a diskotéky LUNA v Litoměřicích. Soud má za prokázanou skutečnost, že nejčastějším místem a městem pobytu obžalovaného jsou Litoměřice.
269. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že na konci srpna 2021, tedy po napadení ze dne 7. 8. 2021, zařizovala nástup dcery do první třídy v Litoměřicích. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškozená v srpnu 2021 začala žít v pronajatém bytě v Litoměřicích. Uvedla to sama poškozená, prokazuje to i příspěvek na jejím profilu – fotografie ze dne 23. 8. 2021, kde poškozená uvedla, že právě teď začíná nová životní kapitola.
270. Pokud poškozená trpěla psychickými problémy, jejichž hlavním zdrojem byl obžalovaný, pak je nelogické, že si zařizovala nové bydlení po incidentu a rozchodu s obžalovaným ve stejném městě, nadto ve stejné části města – viz [REDAKCE] (adresa poškozené) a [REDAKCE] (adresa obžalovaného). Pokud by obžalovaný a jeho přítomnost pro poškozenou představoval zdroj traumatu, obav, úzkostí a strachu, pak je nelogické, že poškozená dceru přihlásila do školy a bydlela ve městě a v městské části, kde byla v rámci celé České republiky nejvyšší míra pravděpodobnosti, že obžalovaného potká. Poškozená přitom zápis dcery do školy zařizovala až po incidentu z počátku srpna 2021, takže mohla dceru přihlásit do školy i v místě bydliště rodičů, kdy měla v průběhu srpna 2021 dost času zařídit si trvalý pobyt k rodičům, na základě kterého by dceru mohla přihlásit do školy v okolí Brníkova (Budyně, Líbochovice, Mšené-lázně).
271. Z komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, doloženou fotografiemi, vyplývá, že poškozená dne 28. 8. 2021 napsala obžalovanému, že pokud bude mít obžalovaný u sebe kluky, tak by je ráda někam vzala. Dne 29. 8. 2021 poškozená řešila s obžalovaným dovezení psacího stolu. V rámci této konverzace poškozená obžalovanému napsala svou adresu – [REDAKCE]. Současně pak dne 29. 8. 2021 poškozená obžalovanému napsala, že necvičí, je bez formy a její váha je 47 kg, místo dřívějších 54 kg. Dne 29. 8. 2021 pak poškozená po obžalovaném požadovala odprodej doplňku výživy, pak si pro doplněk ve večerních hodinách přišla do bytu obžalovaného. V konverzaci ze dne 1. 9. 2021 poškozená s obžalovaným řešila dovoz TV stolku, protože obžalovaný měl u sebe syna, nabídla poškozená, že obžalovaný může syna v době, kdy by jel pro stůl, nechat u ní v bytě. Dne 1. 9. 2021 pak poškozená psala obžalovanému, protože potkala obžalovaného v baru a zajímala se o ženu, se kterou tam obžalovaný byl ([REDAKCE] 1,2,3, Doplněk 1-3, TV stůl 1,2, Ps stůl 1,2, Kluci, Hmotnost).
272. Obžalovaný pak pořídil zvukovou nahrávku situací, kdy si poškozená přišla pro doplněk stravy, a situací, kdy poškozené stěhoval psací stůl a TV stůl. Na nahrávkách poškozená s obžalovaným komunikuje normálním způsobem, z projevů poškozené nelze dovodit, že by z přítomnosti obžalovaného, a to i ve svém bytě, měla strach.
273. Pokud by obžalovaný a jeho přítomnost pro poškozenou představoval zdroj traumatu, obav, úzkostí a strachu, pak je nepochopitelné, že poškozená vůbec kontaktovala obžalovaného, šla za ním do bytu, případně si od něj nechala stěhovat nábytek do svého bytu. Ještě méně pochopitelné je to, že poškozená se zajímala o totožnost ženy, se kterou byl obžalovaný v září 2021 v baru.
274. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že z Litoměřic se musela odstěhovat asi po dvou měsících. Odůvodnila to tím, že když šla ze Zahrady Čech, tak ji obžalovaný sledoval, a zjistil, kde bydlí. Když jí pak stěhoval stůl, s čímž souhlasila jen proto, že měla strach, že jí venku ublíží, tak zjistil i

konkrétní byt, ve kterém bydlela. Kvůli tomu předčasně ukončila nájemní smlouvu, našla za sebe náhradu a odešla bydlet do Brníkova.

275. Provedené důkazy usvědčují poškozenou z nepravdivé výpovědi. Pokud by obžalovaný zjistil adresu poškozené tak, že by ji sledoval ze Zahrady Čech (z areálu, nikoliv z oficiální akce konané v září) tak by mu nemusela v souvislosti se stěhováním stolu, který jí obžalovaný přivezl do jejího nového bytu, adresu. Jak vyplývá z konverzace mezi obžalovaným a poškozenou, ona samu mu svou adresu napsala kvůli stěhování psacího stolu dne 29. 8. 2021. Obžalovaný tedy nezjistil adresu poškozené tak, že by ji sledoval ze Zahrady Čech, jak tvrdila poškozená v hlavním líčení, ale tak, že mu ji sama napsala kvůli dovezení stolu. Dne 1. 9. 2021 pak v rámci stěhování psacího stolu sama od sebe nabídla obžalovanému, že obžalovaný může nechat syna u ní v bytě. Je tedy zřejmé, že skutečnost, že by obžalovaný zjistil adresu poškozené, a i konkrétní polohu bytu v rámci domu, pro poškozenou na přelomu srpna a září 2021 nepředstavovala žádný problém, natož pak důvod k tomu, aby se předčasně odstěhovala z nájmu, když obžalovanému sama tyto údaje poskytla. Je tedy zřejmé, že výpověď poškozené ohledně toho, jakým způsobem obžalovaný zjistil, kde poškozená nově bydlí, a jaké psychické problémy jí to způsobilo, když se kvůli tomu musela odstěhovat, nebyla pravdivá.
276. Znalkyně jako projev posttraumatické stresové poruchy uvedla vyhýbání se podnětům spojeným s traumatickou událostí. A to sice vyhýbání se obžalovanému a Budyni nad Ohří. Co se týče vyhýbání se místu, v tomto konkrétním případě Budyni nad Ohří, pak znalkyně byla jediná, kdo přišel se skutečností, že poškozená má tendenci se vyhýbat Budyni nad Ohří. Znalkyně tuto skutečnost měla zjistit od poškozené při vyšetření. Sama poškozená v hlavním líčení uvedla, že když musí jít do Litoměřic, tak je ve stresu, pořád se ohlíží kolem sebe, je paranoidní, má strach. Matka poškozená pak v hlavním líčení ve shodě s poškozenou uvedla, že poškozená má strach, když jede s rodinou do Litoměřic.
277. Pro soud je tak nepochopitelné, proč poškozená u znalkyně uvedla, že se vyhýbá Budyni nad Ohří, zatímco v hlavním líčení uvedla, že má strach z Litoměřic (a takto vystupuje i před svou matkou). Tento rozpor je pro soud nevysvětlitelný. Rovněž je nepochopitelné, proč poškozená bydlela po srpnovém napadení v roce 2021 v Litoměřicích, a to jak v roce 2021 (v pronajatém bytě), tak i v roce 2022 (u svědka [REDAKCE]), když se v Litoměřicích cítí tak, jak to popsala – paranoia, strach, stres, úzkost. Co se týče vyhýbání se Budyni nad Ohří poškozenou, pak svědkyně [REDAKCE] uvedla, že když jí přišlo první předvolání k soudu (říjen/listopad 2022), tak s [REDAKCE] projížděli Brníkovem, potkali poškozenou, ta je poprosila, aby ji vzali do Brníkova do obchodu, že se sama bojí. [REDAKCE] jí pak měl doprovodit i do obchodu, bála se toho, aby nepotkala obžalovaného. Výpověď svědkyně [REDAKCE] tak prokazuje, že se poškozená nebála a nevyhýbala ani Budyni nad Ohří, když požádala o odvoz do obchodu v této obci. Z výpovědi svědkyně vyplývá, že poškozená neměla strach z Budyně, ale z možnosti, že tam potká obžalovaného. Pokud by se poškozená vyhýbala Budyni coby místu, které jí připomíná traumatickou událost, mohla svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] požádat o odvoz do obchodu v Libochovicích nebo v Mšené – lázně, což jsou obce od Brníkova vzdálené stejně jako obec Budyně.
278. Z provedeného dokazování tak vyplynulo, že se poškozená nevyhýbala kontaktu, a to jak písemnému, tak i osobnímu s obžalovaným, nevyhýbala se ani Litoměřicím, ani Budyni nad Ohří.
279. Provedené dokazování tak vyvrátilo následek v podobě vyhýbání se osobě a místu spojeným s traumatickou událostí, na němž znalkyně ve spojení s dalšími následky vybudovala závěr o tom, že poškozená v době vyšetření trpěla posttraumatickou stresovou poruchou.
280. Jako další projev prožitého traumatu měl u poškozené vzniknout strach z mužů, mělo dojít ovlivnění jejího sexuálního života, a to i možná s doživotními následky. Takto poškozená vylíčila své problémy psychoterapeutce. Ta pak tento následek uvedla ve zprávě. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že po incidentu se pokusila navázat vztah, ale nejde to, protože na to není

dostatečně připravená. Jednalo se o neúspěšný pokus. Dále pak psychoterapeutka uvedla, že se poškozené dělá zle při pomýšlení na sex s mužem, že má problém, když něco takového vidí v televizi, přestala se sebeuspokojovat, zcela rezignovala na sex.

281. Výpověď svědka [REDACTED] prokazuje, že poškozená měla s tímto svědkem vztah trvající přibližně tři měsíce, od ledna 2022 do dubna 2022, kdy hned první den, kdy se setkali na pracovním pohovoru, přijela poškozená do bytu svědka a měla s ním pohlavní styk. Byť poškozená vztah se [REDACTED] v hlavním líčení popřela, pak existenci vztahu mezi poškozenou a [REDACTED] dosvědčil i [REDACTED], partner [REDACTED], která je kamarádkou poškozené, tedy svědek, u kterého nebyl dán důvod, aby vypovídal nepravdivě v neprospěch poškozené. I svědkyně [REDACTED] potvrdila, že poškozená měla vztah, jen nevěděla s kým. Výpověď svědka [REDACTED] však nestojí osamoceně, neboť i svědek [REDACTED] uvedl, že se s poškozenou viděl asi v pěti případech, v létě 2022, kdy asi při třetím a čtvrtém setkání spolu měli dobrovolný pohlavní styk. Seznámili se na seznamce. Výpověď svědka [REDACTED] pak prokazuje, že se s poškozenou setkával mimo jiné i v nočních hodinách na opuštěném místě, za obcí Brníkov, u stájí, kde měla poškozená koně.
282. Svědectví svědků [REDACTED] a [REDACTED] tak vyvracejí, že by poškozená měla strach z mužů, či že by prožité trauma mělo nepříznivý dopad na její sexuální život. Výpovědi těchto svědků prokazují, že poškozená se i po srpnu 2021 byla schopna a ochotna scházet o samotě s neznámými muži, případně s nimi i v krátkém čase po seznámení mít pohlavní styk. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] pak uvedli, že u poškozené při pohlavním styku neshledali žádná omezení, bloky či zábrany, chovala se normálně.
283. Výpověď svědkyně ohledně skutečnosti, že není schopná mít vztah pro nepřipravenost, že došlo jen k neúspěšnému pokusu, tak byla provedeným dokazováním jednoznačně vyvrácená, když vztah se svědkem [REDACTED], trvající tři měsíce, obnášející bydlení v bytě svědka a pohlavní styk, kdy k ukončení vztahu nedošlo na základě psychických problémů, ale kvůli požadavkům svědka na pracovní činnost poškozené, nelze označit za neúspěšný pokus o navázání vztahu, který ztroskotál pro nepřipravenost poškozené.
284. Provedené dokazování tak vyvrátilo psychoterapeutkou tvrzený následek v podobě strachu z mužů, na němž psychoterapeutka ve spojení s dalšími následky vybudovala závěr o tom, že poškozená prožila trauma a má duševní potíže.
285. Jako další projev, na základě kterého znalkyně dovodila existenci posttraumatické stresové poruchy, znalkyně uvedla sociální stažení se, odcizení se druhým lidem, což dovodila z toho, že jí poškozená při vyšetření uvedla, že se odcizuje lidem, nechce se jí ze statku. V tom, že se poškozená zdržovala na statku, nechtěla ho opouštět, v tom znalkyně spatřovala vyhýbavé chování a sociální stažení. Sama poškozená v hlavním líčení uvedla, že po incidentu nikam nechodí, byla párkrát v LUNĚ, ale tam má tetu. To, že by byla jinde, si nevybavila.
286. Svědectví svědků [REDACTED] a [REDACTED], ale i fotografie prokazují, že u poškozené k sociálnímu stažení se nedošlo.
287. Svědectví svědků [REDACTED] a [REDACTED] prokazují, že poškozená navazovala vztahy s muži. Svědectví [REDACTED] prokazuje, že se poškozená po incidentu v srpnu 2021 nijak nestáhla. Svědkyně [REDACTED] naopak uvedla, že s poškozenou chodila v druhé polovině roku 2021 do baru Habanero a LUNA v Litoměřicích častěji, než v první polovině roku 2021. Tato skutečnost je logická, neboť v první polovině roku 2021 měla poškozená vztah s obžalovaným, takže měla méně možností trávit volný čas s kamarádkou. Když naopak vztah s obžalovaným v srpnu 2021 skončil, pak času na společné akce se svědkyní [REDACTED] měla poškozená více. Nicméně skutečnost, že poškozená vedla v druhé polovině roku 2021 bohatší společenský život než v první polovině téhož roku, vyvrací závěr znalkyně, že u poškozené došlo k sociálnímu stažení se. Výpověď svědkyně [REDACTED] o tom, že poškozená po srpnu 2021, ale i v roce 2022

navštěvovala společenské akce, potvrzuje výpověď svědka [REDAKCE], svědka [REDAKCE], svědka [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]. Všichni tito svědci poškozenou osobně potkali v barech (Habanero a LUNA) v Litoměřicích. Svědek [REDAKCE] pak poškozenou potkal na pouti v Libochovicích v létě 2022, svědek [REDAKCE] byl s poškozenou v létě 2022 na koupališti. To, že poškozená navštěvovala společenské akce, pak prokazují i příspěvky na sociálních sítích vkládané v rámci jejího profilu, které dokumentují, že poškozená už od 16. 8. 2021 chodila do restaurací a barů (foto ze dne 16. 8. 2021 a následující – V Luně 23. 7. 2022, U Luny 23. 7. 2022, Řípská pout', Luna 25. 6. 2022, Inlajny, Houby, foto ze dnů 29. 8. 2021, 25. 6. 2021, 16. 8. 2021, 11. 6. 2022, 5. 9. 2021). Provedeným dokazováním tak byla prokázána skutečnost, že poškozená se po incidentu nestáhla, i nadále vedla společenský život, a to intenzivněji než před incidentem. Kromě návštěv baru LUNA, které sama uvedla, bylo prokázáno, že chodila i do baru Habanero, že byla v roce 2022 na pouti v Libochovicích a na Řípské pouti. Provedené dokazování tak vyvrátilo následek v podobě sociálního stažení se, odcizení se druhým lidem, na němž znalkyně ve spojení s dalšími následky vybudovala závěr o tom, že poškozená v době vyšetření trpěla posttraumatickou stresovou poruchou.

288. Jako další příznak posttraumatické stresové poruchy znalkyně uvedla uzavřenost, úzkostnost. To znalkyně dovozovala ze skutečnosti, že poškozená se i jí nesvětila tolik, jako psychoterapeutce, ke které docházela opakovaně. I psychoterapeutka ve zprávě uvedla, že pro poškozenou je obtížné o události a o obžalovaném mluvit.
289. Z provedeného dokazování však vyplynulo, že poškozená neměla žádné zábrany o události mluvit. Svědek [REDAKCE] uvedl, že v srpnu 2021, týden až dva po incidentu, potkal poškozenou v LUNĚ v Litoměřicích. Sama od sebe se s ním začala bavit o incidentu. Když jí řekl, že neví, co si o tom má myslet, tak mu vše popsala, včetně napadení a nedobrovolného sexu. Byl tam s [REDAKCE]. I svědek [REDAKCE] potvrdil, že se mu poškozená o incidentu světila týden poté co se měl stát. Bylo to v LUNĚ, říkala o incidentu [REDAKCE], on to trochu poslouchal. Pak mu o tom říkala znovu v listopadu 2022, opět v LUNĚ. Říkala mu, že bude soud, zase se o tom bavili, ukazovala mu fotky v mobilu, na kterých byla zraněná. Svědek [REDAKCE] uvedl, že poškozená se mu světila o incidentu hned, co se viděli poprvé na pracovním pohovoru, v lednu 2022. Ukazovala mu i fotky. Svědek [REDAKCE] rovněž uvedl, že se mu poškozená se vztahy a s napadením svěřovala od prvního setkání, v létě 2022. I svědek [REDAKCE] potvrdil, že se mu poškozená se všim od počátku svěřovala, v létě 2022. Tyto důkazy tak prokazují skutečnost, že poškozená se o incidentu svěřovala již od srpna 2021, a to v jakémkoliv prostředí a komukoliv, a to i mužům, se kterými se setkala poprvé. Provedené dokazování tak vyvrátilo následek v podobě úzkostnosti a uzavřenosti poškozené, na němž znalkyně ve spojení s dalšími následky vybudovala závěr o tom, že poškozená v době vyšetření trpěla posttraumatickou stresovou poruchou.
290. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že když ji dne 7. 8. 2021 obžalovaný před incidentem napsal, že ji miluje, odpověděla mu, ať s ní nepočítá. Konverzace mezi obžalovaným a poškozenou na č.l. 72 však prokazuje opak. Poškozená obžalovanému jednak vytkla, že se za ní v průběhu noci nezastavil a nepromluvil si o jejich situaci, dále mu na jeho dotaz, jestli chce být v pohodě nebo ne, napsala, že pokud se obžalovaný nevzpamatuje, tak se má na poškozenou „vysrat“. Je tedy zřejmé, že poškozená tu noc chtěla jejich vztah řešit, jen očekávala, že iniciativní v tomto směru bude obžalovaný. Dále je zřejmé, že připouštěla možnost pokračování vztahu, avšak pouze tehdy, pokud se obžalovaný vzpamatuje. Obsah komunikace tak prokazuje nepravdivost výpovědi poškozené v této části a svědčí pro její nevěrohodnost.
291. Co se týče vztahu s obžalovaným, poškozená v hlavním líčení uvedla, že ji obžalovaný bil několikrát do týdne, jednalo se o pohlavky, uhození utěrkou, facky. Pak zmínila incident z března 2021, kdy ji obžalovaný napadl. Kromě toho uvedla, že když měsíc pracovala v pizzerii, tak ji obžalovaný soustavně bil, měla modřiny, šéf ji nechtěl kvůli tomu, jak vypadala, pouštět na plac mezi lidi. Rovněž ji obžalovaný napadl den před pracovním pohovorem v realitní kanceláři.

292. V rozporu s tímto tvrzením poškozené je skutečnost, že v konverzaci poškozené s její matkou ze dne 5. 8. 2021, když žádala matku o to, aby se mohla vrátit na Brníkov na dům č.p. ■, matce napsala, že na ni obžalovaný nesáhl (po fyzické stránce), ale je ještě horší, deptá ji psychicky. To mělo spočívat v tom, že ji obžalovaný měl ponižovat, vysmívat se jí, být na ni sprostý. Jako konkrétní příklady tohoto psychického deptání uvedla matce to, že uklidí, a když se vrátí z práce, je doma bordel. Obžalovaný jí vyčítal, že málo uklízí, že musel vytírat, a proto jí odmítl posekat trávu s tím, že to má udělat sama. Jako třetí případ psychického deptání pak matce uvedla to, že ačkoliv obžalovaný věděl, že poškozená nesnáší rozvěšené utěrky v kuchyni, tak tři pověsil na věšák pro utěrky nebo na židli a přišlo mu to vtipné. Popis vztahu s obžalovaným ohledně fyzického násilí, který poškozená sdělila své matce, je v zásadním rozporu s tím, jak vztah poškozená popsala v hlavním líčení. V kontextu absence fotografií, které si poškozená vždy po napadení pořizovala, v kontextu s popisem vztahu matce, pak soud i tuto část výpovědi poškozené vyhodnotil jako nepravdivou.
293. Poškozená pak v rámci hlavního líčení uvedla, že s obžalovaným nechtěla mít dítě, on jí bral antikoncepci, chtěl s ní mít dítě, musela si dělat těhotenské testy a dělat si je v jeho přítomnosti. Kvůli tomu zfalšovala výsledek testu, aby od něj na nějaký čas měla klid. Při prvním porodu měla komplikace, další těhotenství a porod by pro ni byly život ohrožující. Obžalovaný si z jejího mobilu psal na svůj mobil zprávy, že má poškozená ovulaci, tedy předstíral, že je poškozená píše sama o své vůli obžalovanému.
294. Z komunikace zaznamenané na fotografiích s názvem Dítě 1 prokazuje, že poškozená se dne 27. 11. 2020 dotazovala obžalovaného, zda spolu budou mít miminko, na což obžalovaný odpovídá, že když spolu vydrží, tak kdo ví. Poškozená na to reaguje, že je to dojemné. V komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou s názvem Dítě 2 poškozená píše, že chce miminko, obžalovaný ji od tohoto přání odrazuje a připomíná jí, že má koně a psy, že toho má hodně na starost. Poškozená mu na to sděluje, že nebere prášky a že by teoreticky mohla být těhotná. V komunikaci ze dne 3. 7. 2021 zaznamenané na fotografiích s názvem Dítě 3,4 se poškozená ptá obžalovaného, zda by chtěl mít dítě, že je to pro ni důležité a sděluje obžalovanému, že jí gynekolog našel cystu, že jí na to dal injekci, a že má pravděpodobně poslední možnost otěhotnět s tím, že v budoucnu to nepůjde. Poškozená chce vědět názor obžalovaného s tím, že kdyby dítě nechtěl, tak nasadí antikoncepci. Obžalovaný tuto možnost nevylučuje s tím, že by poškozená musela přestat pít a kouřit, podrobnosti chce probrat osobně doma, nikoliv po telefonu. K tomu pak obžalovaný dodává (fotografie konverzace s názvem Dluhy 1-6), že se ničemu nebrání, ale že je potřeba nejdříve vyřešit dluhy poškozené.
295. Z obsahu komunikace je zřejmé, že poškozená se opakovaně snažila obžalovaného přimět k tomu, aby spolu měli dítě. Obžalovaný se k tomuto návrhu poškozené od počátku stavěl rezervovaně, v pozdější době jej podmiňoval zlepšením životosprávy poškozené, vyřešením dluhů. Soud tvrzení poškozené, že by zprávy psal z jejího telefonu obžalovaný, považuje za nepravdivé a nelogické, protože obžalovaný v konverzaci dítě spíše odmítá, nadto konverzace na fotografiích Dítě 3,4 svým obsahem vysoce přesahuje údajnou potřebu obžalovaného vzbudit vůči třetím osobám zdání, že dítě chtěla poškozená. Pokud by konverzaci psal sám za poškozenou, stačilo záměr napsat jednoduše bez uvádění detailů, že poškozenou na gynekologii odvezl šéf, protože nebyly kšefty, že má poškozená cystu, a že se jedná o poslední možnost otěhotnět. Bylo by zcela zbytečné, aby obžalovaný, kdyby psal tyto zprávy, do nich uváděl takové detaily. Soud má tak za to, že konverzace mezi obžalovaným a poškozenou vyvrací tvrzení poškozené, že do dítěte ji nutil obžalovaný a prokazuje, že její výpověď byla v této části nepravdivá.
296. Nadto pak skutečnost, že poškozená ještě dne 3. 7. 2021 projevovala vůli s obžalovaným otěhotnět, zpochybňuje její tvrzení z hlavního líčení spočívající v tom, že ji obžalovaný několikrát do týdne bil.

297. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že podepsala obžalovanému uznání dluhu založené ve spise na č.l. 57. Uvedla, že obžalovaný jí půjčil 40 000 Kč na zaplacení dluhu u VZP. Měl jí zaplatit všechny dluhy, ale to neudělal. Ona mu zrekonstruovala celý byt, nechala mu tam skříně za tisíce korun, takže mu to platit nebude. Uznání dluhu podepsala asi dva týdny po srpnovém incidentu. Byla v bytě obžalovaného pro své osobní věci v doprovodu [REDAKCE] a [REDAKCE]. Podepsala to pod nátlakem. Obžalovaný jí řekl, že když ten papír nepodepíše, že se má na co těšit. Obžalovaný by jí nevrátil její věci a byly tam výhrůžky. Stála tam půl hodiny, pak to psychicky nezvládla a podepsala uznání dluhu.
298. Nahrávka s názvem Dluh trvá 7 minut a 14 vteřin. Na počátku jde slyšet hluk spojený s odnesením věcí. Poškozená nemá problém s první částí uznání dluhu, sporuje částku 12 000 Kč v druhé části uznání dluhu, kdy poukazuje na to, že všude v bytě vymalovala. Dále poukazuje na to, že v bytě nechala skříně. V průběhu nahrávky je zřetelně slyšet, že [REDAKCE] a [REDAKCE] odešli pryč a poškozená s obžalovaným zůstala sama. Poškozená s obžalovaným vede normální diskuzi, neprojevuje strach ani úzkost. Obžalovaný jí nabízí snížení částky 12 000 Kč za to, že v bytě poškozená nechá skříně. Poškozená na závěr podepisuje uznání dluhu s tím, že tam bude 12 000 Kč, protože se nechce hádat o každou korunu. Uznání dluhu poškozená podepsala dne 23. 8. 2021. Z toho lze dovodit, že nahrávka je ze dne 23. 8. 2021.
299. Nahrávka prokazuje, že poškozená v hlavním líčení ohledně skutečností, za kterých proběhlo z její strany podepsání uznání dluhu, neuváděla pravdu. Obžalovaný jí neřekl, že pokud uznání dluhu nepodepíše, má se na co těšit. Obžalovaný nepodmínil vydání věcí poškozené tím, že poškozená podepíše uznání dluhu. Při jednání o uznání dluhu obžalovaný poškozené nijak nevyhrožoval. Poškozená v hlavním líčení neuvedla pravdu ohledně výše dluhu. V hlavním líčení uvedla, že nedluží obžalovanému částku 100 000 Kč, která je uvedena v prvním odstavci uznání dluhu (48 splátek ve výši 2 000 Kč), ale pouze 40 000 Kč. Na nahrávce s částkou 100 000 Kč v prvním odstavci souhlasila, sporovala jen částku 12 000 Kč v druhém odstavci. Soud tak vyhodnotil výpověď poškozené v této části za zcela nepravdivou. Nahrávka je pak v souladu s výpovědí svědka [REDAKCE], který uvedl, že jednání mezi obžalovaným a poškozenou při odvozu věcí bylo v klidu a férové.
300. Poškozená na nahrávce vystupuje sebevědomě, oponuje obžalovanému, vede s ním diskuzi ohledně částky 12 000 Kč. Zcela jednoznačně nevykazuje její hlas a způsob komunikace s obžalovaným žádnou úzkost ani obavu či strach. Nijak nereaguje na skutečnost, když z domu odchází [REDAKCE] a [REDAKCE] a dál pokračuje v diskuzi s obžalovaným. Nahrávka tak prokazuje, že poškozená již v srpnu 2021 neměla trauma, strach ani úzkost z přítomnosti obžalovaného. To ostatně prokazují i nahrávky se stěhováním konferenčního stolu a psacího stolu. I na nich poškozená komunikuje s obžalovaným zcela klidně.
301. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že ji obžalovaný v bytě zavíral, znemožňoval jí byt opouštět. Z tohoto důvodu v jednom případě tři týdny neviděla dceru. Toto její tvrzení je zcela vyvráceno usnesením o odložení věc na č.l. 329. Jedná se o usnesení k incidentu z března 2021, které vydala Vězeňská služba ČR. V odvodnění usnesení je jednoznačně uvedeno, že poškozená v průběhu incidentu byt opustila přes balkon. Je tedy silně nepravděpodobné, že by pouhým zamčením dveří od bytu obžalovaný mohl zamezit poškozené byt opustit po dobu tří týdnů, když on sám chodil do práce, a poškozená mohla byt minimálně v době jeho nepřítomnosti opustit přes balkon, případně i oknem. Také si mohla zavolat o pomoc mobilním telefonem, případně z okna bytu o pomoc požádat kolemjdoucí, pokud by v bytě byla držena proti své vůli tři týdny.
302. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že obžalovaný při stěhování televizního (konferenčního) stolku u ní nebyl v bytě, jen před dveřmi bytu. V bytě byla kamarádka. Z nahrávky, kterou obžalovaný pořídil při stěhování stolku však vyplývá, že obžalovaný byl uvnitř bytu, pozdravil dceru poškozené a bavil se s ní. Ptal se jí, jestli s nimi nechce jít na hřiště, což dcera poškozené odmítla. Z nahrávky vyplývá, že v bytě kromě obžalovaného, jeho syna, poškozené a její dcery

jiná osoba nebyla – nikdo obžalovaného a jeho syna nepozdravil, oni sami nikoho jiného nepozdravili, nikdo jiný se do konverzace v bytě nezapojil. Nahrávka tedy prokazuje, že výpověď poškozené ohledně skutečnosti, že obžalovaný v jejím bytě nebyl, že v bytě byla její kamarádka, nebyla pravdivá.

303. Poškozená ve své výpovědi u soudu uvedla: [REDAKCE] byl u mě v bytě v Litoměřicích, ale nikdy tam nebyl sám. Když mi vzal ten televizní stůl, tak tam byl se synem. Byla tam ještě moje dcera a moje kamarádka. Pan [REDAKCE] nebyl přímo v bytě, ale na chodbě před dveřmi bytu. Uvnitř byl pouze jeho syn všechny pozdravit.
304. Věrohodnost poškozené snižuje i skutečnost, že v hlavním líčení napadení ze 7. 8. 2021 popsala tak, že k ní obžalovaný přiběhl, ihned ji začal bít a v průběhu bití ji osahával a snažil se jí sundat kalhoty, zatímco svědek [REDAKCE] vypověděl, že jemu poškozená incident popsala tak, že obžalovaný chtěl po poškozené sex, a když mu odmítla vyhovět, tak ji kvůli tomu zbil.
305. Co se týče vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, soud dospěl k závěru, že vztah trval od listopadu 2020 do srpna 2021. V průběhu této doby se obžalovaný s poškozenou rozešli v březnu 2021 (březnovém konfliktu) a v květnu 2021, nicméně v obou případech vztah obnovili, a to až do počátku srpna 2021. Tyto skutečnosti vyplývají z výpovědi obžalovaného, poškozené a z jejich konverzace na sociálních sítích. Soud neprováděl dokazování k tomu, kdo inicioval incidenty a kdo v nich vystupoval v roli útočníka, když poškozená tvrdí, že to byl obžalovaný, obžalovaný pak tvrdí, že to byla poškozená. Určit pachatele těchto incidentů nebylo předmětem tohoto řízení a ani nezbytně nutné pro rozhodnutí o skutku vymezeném obžalobou. Nicméně z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný měl sklony k násilí a agresivitě, což prokazuje fotografie těla poškozené z března, dokumentace k incidentu s jeho předchozí přítelkyní [REDAKCE], jakož i skutečnost, že obžalovaný tento problém sám připustil, vyhledal v dubnu 2021 odbornou pomoc.
306. Co se týče věrohodnosti svědků, obžalovaného a poškozené, dospěl soud k následujícím závěrům.
307. Výpověď obžalovaného je v souladu se všemi provedenými důkazy. Pouze v části, kde obžalovaný popisoval incident ze dne 7. 8. 2021 ji soud hodnotil jako nevěrohodnou. Ve všech ostatních částech, podstatných pro rozhodování soudu – předchozí vztah s poškozenou, následné chování a způsob života poškozené po incidentu – byla výpověď obžalovaného zcela v souladu s ostatními provedenými důkazy, tedy věrohodná.
308. Výpověď poškozené byla z drtivé většiny v rozporu s provedenými důkazy. Poškozená na pravdivý rámec výpovědi navlékala nepravdivé skutečnosti v detailech. Byť bylo pravdou, že byla napadena, nebyla napadena v rozsahu a způsobem, jaký uvedla. Byť bylo pravdou, že s obžalovaným řešila dítě, nebylo pravdou, že by iniciátorem byl obžalovaný. Byť tvrdila, že bití bylo každodenní náplní vztahu s obžalovaným, matce dne 5. 8. 2021 sdělila zcela odlišné informace. Poškozená připustila, že ji obžalovaný stěhoval nábytek, ale v bytě u ní nebyl, když nahrávky prokázaly, že byl, obžalovaný zjistil její adresu tak, že ji sledoval, přičemž mu adresu sama napsala kvůli nábytku, bála se setkání s obžalovaným, ale chodila k němu pro věci. Těchto rozporů bylo extrémní množství. Kromě rozporů výpovědi s provedenými důkazy však soud prokázal, že poškozená uváděla nepravdivé informace i psychologovi a znalkyni. A to jak nepravdivé informace ve srovnání s reálným životem poškozené, tak se lišily informace, které sdělila psychologovi od těch, které sdělila znalkyni (strach ze všech mužů vs strach jen z obžalovaného, strach z Litoměřic vs strach z Budyně). Výpověď poškozené tak byla v podstatných částech důležitých pro rozhodnutí o vině obžalovaného nevěrohodná.
309. Výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] soud shledal jako věrohodné. Byť bylo možno očekávat, že [REDAKCE] jako otec obžalovaného se pokusí svou výpověď prospět obžalovanému, pak soud v jeho výpovědi, stejně jako ve výpovědi kolegyně neshledal rozpory.

Pokud tito svědci uvedli, že poškozená se zmínila jen o zbití, nikoliv o znásilnění, pak se z jejich strany nejedná o zamlčení skutečnosti, kterou jim sdělila poškozená, protože i svědci [REDACTED] a [REDACTED] uváděli jen zbití, nikoliv znásilnění. Pokud svědci uvedli, že na oblečení poškozené si nevšimli ušpinění, pak na zjištěné bundě poškozené nečistoty soud z fotografií rovněž nezjistil. Pokud svědci uvedli, jakým způsobem poškozená vystoupila z dodávky – že jí svědkyně [REDACTED] pomáhala otevřít dveře, pak kamerový záznam tuto skutečnost potvrzuje, když od zastavení dodávky do objevení se poškozené v záběru kamery uběhla doba příliš dlouhá na to, aby poškozená bez komplikací otevřela zadní posuvné dveře a vystoupila. Pokud svědci uvedli, že po rozjetí se svědek [REDACTED] ještě zabrzdil a komunikoval s poškozenou, která byla mimo vozidlo, tak i tato skutečnost je potvrzena kamerovým záznamem. Soud nezjistil žádné rozpory v těchto výpovědích v porovnání s ostatními provedenými důkazy. Výpovědi byly logické, nerozporné. Soud je hodnotil jako věrohodné.

310. Co se týče výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED], kteří se poškozené ujali na benzince, pak i v jejich výpovědích vyjma drobné nepřesnosti soud nezjistil žádný zásadní rozpor v porovnání s ostatními provedenými důkazy. Soud je vyhodnotil jako věrohodné.
311. Co se týče výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED], pak i když se jedná o známé poškozené, tak výpovědi těchto svědků byly v souladu s ostatními provedenými důkazy. Soud nezaznamenal snahu těchto svědků svědčit ve prospěch poškozené. Svědci uvedli, že při stěhování nábytku vše proběhlo korektně, nevšimli si nátlaku na poškozenou. Svědci potvrdili, že poškozená po incidentu vedla společenský život, a to i ve větším rozsahu než před incidentem. Svědek [REDACTED] pak potvrdil, že poškozená měla vztah se [REDACTED], ačkoliv to poškozená popírala. Svědci tedy nesvědčili ve prospěch poškozené, jimi uváděné skutečnosti jsou v souladu se svědectvím [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ale i v souladu se skutečnostmi vyplývajícími z profilů poškozené na sociálních sítích a ze zvukových nahrávek obžalovaného. Soud výpovědi těchto svědků vyhodnotil jako věrohodné.
312. Co se týče svědectví [REDACTED] a [REDACTED], pak i přes skutečnost, že svědkyně [REDACTED] hodnotila poškozenou po lidské stránce negativně, což však bylo v souladu s hodnocením poškozené obžalovaným a svědkem [REDACTED], tak soud ve výpovědích těchto svědků nezjistil žádné nesrovnalosti či nelogičnosti. Svědci se vyjadřovali zejména ke skutečnostem před incidentem ze srpna 2021, k událostem po srpnu 2021 zmínili pouze jednu návštěvu v Brníkově na konci roku 2022. Svědci se svou výpovědí nijak nesnažili poškozené uškodit, přiznali, že o jejím osobním životě v době po incidentu téměř nic neví, ačkoliv zde měli prostor vymýšlet si k tíži poškozené. To však neučinili. Soud jejich výpovědi hodnotil jako věrohodné.
313. Výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED] soud rovněž hodnotil jako věrohodné. Oba svědci znali sice více obžalovaného, než poškozenou, zejména prostřednictvím fotbalu, nicméně jejich výpovědi byly zdrženlivé a v souladu s výpověďmi ostatních svědků, případně se skutečnostmi vyplývajícími z příspěvků poškozené na sociálních sítích.
314. Výpovědi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] soud vyhodnotil jako věrohodné. Z výpovědí těchto svědků vyplývá, že se s nimi poškozená stýkala, měla se dvěma z nich pohlavní styk, s jedním z nich i vztah. Skutečnosti uváděné každým z těchto svědků jsou v souladu s tím, co uváděli svědci ostatní. Skutečnost, že by se svědci dohodli a svědčili v neprospěch poškozené, nebyla ani tvrzena, ani prokázána. Soud pro takový koordinovaný postup svědků ve prospěch obžalovaného, který by měl za cíl znevěrohodnit poškozenou, nezískal žádné poznatky. Jedinou výhradu lze mít ke svědectví [REDACTED], který popřel, že by měl s poškozenou pohlavní styk, ačkoliv jeho bývalá přítelkyně [REDACTED] uvedla, že tomu tak bylo. Případné osobní zábrany ke sdělení těchto skutečností s ohledem na okolnosti případu a okolnosti, za kterých se svědek [REDACTED] s poškozenou setkával, jsou pochopitelné.

315. Výpovědi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] soud rovněž vyhodnotil jako věrohodné. Pokud svědkyně [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] měl s poškozenou pohlavní styk, pak ačkoliv to svědek před soudem popřel, tak bylo prokázáno, že svědek [REDAKCE] se s poškozenou stýkal, měl o ni zájem. Pokud svědkyně [REDAKCE] uvedla, že za ní poškozená přišla a přiznala pohlavní styk se [REDAKCE], jejím bývalým partnerem, pak byť poškozená tuto skutečnost popřela, prokazuje ji výpověď svědka [REDAKCE] i výpověď svědka [REDAKCE].
316. Svědectví [REDAKCE] i [REDAKCE] má soud za věrohodné, vyjma skutečností, kdy výhradním zdrojem, ze kterého svědkyně čerpaly své poznatky, byla poškozená. Pokud svědkyně [REDAKCE] uváděla, že poškozená po incidentu byla bezmocná, nebyla schopná se starat o dceru, pak je zřejmé, že tyto poznatky čerpala přímo od poškozené, kdy pravdivost těchto tvrzení byla provedeným dokazováním vyvrácena. Stejně pak, pokud se tato svědkyně vyjadřovala k následkům napadení u poškozené, čerpala tyto poznatky od poškozené a soud má za to, že je ve své výpovědi uváděla jako pravdivé v dobré víře. Vyjma uvedené výhrady soud u svědkyň nezjistil nic, na základě čeho by jejich výpovědi hodnotil jako nevěrohodné.
- 317. Soud po provedeném dokazování a vyhodnocení skutkových zjištění dospěl k následujícímu skutkovému závěru.**
318. Obžalovaný se dne 7. 8. 2021 v době po 05:00 hodin setkal s poškozenou v ulici Slánská v Budyni nad Ohří, v místech, kde po levé straně této ulice není zástavba, ale nacházejí se zde zahrady. Setkání inicioval obžalovaný, nicméně proběhlo se souhlasem a za součinnosti poškozené, která byla na cestě do Brníkova a po rozhovoru s obžalovaným na obžalovaného na tomto místě počkala. Důvodem setkání byl hovor, který se měl týkat vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, který byl v tu chvíli (opakovaně) ukončen, nicméně jak obžalovaný, tak i poškozená připouštěli možnost jeho pokračování. Setkání mezi poškozenou a obžalovaným v ulici Slánská bylo ukončeno odjezdem poškozené v dodávce městské policie v čase přibližně 05:48 hodin, poškozená v čase 05:50 přijela dodávkou k benzince na konci ulice Slánská.
319. Tyto skutečnosti zcela jednoznačně prokazují výpovědi obžalovaného a poškozené a dále komunikace mezi nimi ze dne 7. 8. 2021.
320. Co se týče průběhu setkání obžalovaného a poškozené na ulici Slánská v době přibližně od 05:00 hodin do 05:48 hodin, pak soud na podkladě provedeného dokazování zcela jednoznačně vyloučil verzi průběhu skutkového děje, kterou uvedla poškozená.
321. Pokud by setkání poškozené s obžalovaným proběhlo dle popisu poškozené, muselo by jednání obžalovaného na těle poškozené zanechat zjiitelné následky, odpovídající jednání obžalovaného. Pokud by obžalovaný opakovaně udeřil poškozenou do obličeje, pokud by ji opakovaně kopal, pokud by ji škrtil, tahal po zemi, tahal za vlasy, máchal obličej v hlině, pak by takové jednání muselo zanechat odpovídající stopy na těle poškozené. Ačkoliv poškozená byla pečlivě vyšetřena v nemocnici a ohledána policisty, žádná zranění a stopy, odpovídající jednání obžalovaného popsaného poškozenou, dle znalkyně shledány na těle poškozené nebyly. Znalkyně rovněž vyhodnotila stopy na těle poškozené zjištěné a uvedla, že mohly vzniknout sunutím těla poškozené po plotu či po zemi, pádem na zem, či případně slabým úderem do obličeje poškozené, avšak byly takového charakteru, že si tato zranění mohla poškozená přivodit i sama. Z této skutečnosti soud dovedl jediný možný závěr, a to sice ten, že napadení poškozené, pokud k němu došlo, neproběhlo způsobem popsaným poškozenou. Poškozená tedy v tomto směru nevypovídala pravdu.
322. Nepřímo skutečnost, že poškozená nebyla napadena obžalovaným způsobem, který popsala, prokazuje i skutečnost, že na takto brutální napadení poškozené nereagoval žádný řidič, který v tu dobu ulicí Slánská projížděl. Soud měl k dispozici kamerové záznamy z benzinky umístěné na konci ulice Slánská. Tyto kamery měly dosah až na ulici Slánská, v přímé blízkosti benzinky, a umožnily tak zjistit, jaký byl provoz na této ulici v době, kdy byl zapnut kamerový záznam. Od

05:30 hodin, kdy byl kamerový záznam v provozu, do 05:50 hodin, kdy na benzinku přijela poškozená, projelo po ulici Slánská v obou směrech – do Budyně i k Budyni 15 vozidel. V čase 05:30 hodin již bylo světlo, řidič projíždějící ulicí Slánská musel dvojici obžalovaného a poškozenou vidět. Skutečnost, že nikdo z řidičů nezastavil, nebo alespoň nezavolal policii, podporuje správnost závěrů znalkyně, že zranění poškozené (modřiny, škrábance) bylo poškozené způsobeno zcela jiným způsobem, než jak jej popsala poškozená. A to sice takovým způsobem, na základě kterého se okolo projíždějící osoby domnívaly, že není potřeba situaci mezi obžalovaným a poškozenou řešit. Svědkyně [REDAKCE], která kolem poškozené a obžalovaného projížděla v čase 5:28 hodin uvedla, že v ulici Slánská viděla dvojici, myslela si, že jsou v dobré náladě, že na ní mávají, protože chtějí svězt. Je tedy zřejmé, že svědkyně neviděla nic, kvůli čemu by musela zakročit ve prospěch poškozené, například tím, že by volala policii. Obdobná skutečnost vyplývá i z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří uvedli, že poškozená je zastavila tak, že jim vběhla před auto. Svědci neuvedli, že by viděli situaci mezi poškozenou a obžalovaným, která by je přiměla zastavit, ale že zastavili proto, že jim poškozená zablokovala cestu. Poškozená by těžko mohla mávat na svědkyni [REDAKCE] nebo vběhnout do silnice před vozidlo svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], pokud by byla vystavena takovému napadení ze strany obžalovaného, jaké popsala.

323. Soud hodnotil i verzi průběhu skutkového děje, kterou popsal obžalovaný. Obžalovaný uvedl, že si nejdříve povídali, pak se pohádali a poškozená sama začala padat na zem či plot, on ji opakovaně zvedal ze země. Pak poškozená zastavila dodávku, kterou řídil jeho otec, obvinila jej z toho, že ji napadl a odjela. On pak z místa odešel. Byť tento průběh skutkového děje je dle závěrů znalkyně z odvětví soudního lékařství možný, znalkyně uvedla, že všechna zranění poškozené jsou takové povahy, že si je poškozená mohla způsobit sama, soudu takový průběh přišel nelogický a v rozporu s důkazy. Pokud by poškozená v průběhu hovoru začala odmítat další hovor s obžalovaným, pokud by začala být sprostá a padat na zem či na plot, a to opakovaně, neměl obžalovaný žádný důvod na místě zůstat. V takový moment by bylo zřejmé, že se jim nepodaří vyřešit krizi ve vztahu, nemělo by smysl na místě setrvávat a opakovaně zvedat poškozenou ze země. Není ani zřejmé, čeho by měla chtít poškozená v okamžiku, kdy odmítala řešení obžalovaného a začala být sprostá, dosáhnout tím, že by opakovaně padala na zem či plot.
324. Soud vycházel ze skutečnosti, že o rozhovor primárně stál obžalovaný, byl to on, kdo doběhl za poškozenou a chtěl dospět k nějakému řešení. Bylo v jeho zájmu zůstat s poškozenou i v okamžiku, kdy se rozhovor přeměnil v hádku s nadějí, že se hádka uklidní. Naopak poškozená neměla žádný důvod na místě setrvávat, pokud by se jí vývoj rozhovoru s obžalovaným, ať už z jakéhokoliv důvodu, přestal líbit. V jejím zájmu by pak bylo z místa co nejdříve odejít a v rozhovoru nepokračovat. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že když ulicí Slánská projížděla, tak na ni osoby mávaly jako by chtěly svězt. Je tedy zřejmé, že už v čase 05:28 se poškozená tímto způsobem snažila místo opustit, ukončit rozhovor s obžalovaným. To se jí pak povedlo v čase 05:48 hodin, když zastavila dodávku. Pokud to byla obžalovaná, kdo jevil snahu místo opustit, zatímco obžalovanému v možnosti z místa odejít nic nebránilo, a přesto tak neučinil, pak je zřejmé, že průběh kontaktu s obžalovaným se od určité doby vyvíjel pro ni nepříznivým způsobem, který nemohla ukončit prostým odejitím z místa. Pokud by se jednalo o konflikt čistě verbální, nic by jí nebránilo v tom, z místa v čase od 05:28 hodin, kdy mávala na okolo projíždějící svědkyni [REDAKCE], odejít. Protože se však na témže místě nacházela i o dvacet minut později, a pořád chtěla místo opustit, což prokazuje skutečnost, že zastavila dodávku, pokud na jejím těle byly nalezeny stopy svědčící pro fyzické napadení, musel se původní verbální kontakt s obžalovaným vyvinout ve fyzické napadení.
325. Co se týče okolnosti, jak přesně byla poškozená napadena, tu nemohl soud objasnit, když z verze poškozené pro její evidentní nadsazení a zveličení nebylo možné vyjít. Stejně tak soud nemohl přesný průběh napadení dovodit z verze obžalovaného, který napadení poškozené popřel. Nicméně z výslechu znalkyně [REDAKCE] a ze závěrů jejího znaleckého posudku soud dospěl

k závěru, že napadení spočívalo v tom, že obžalovaný musel nejméně jedenkrát strčit poškozenou tak, že upadla na plot či zem. Dále musel poškozenou uchopit a tahat za bundu, u které došlo k natržení rukávu v oblasti švů, nicméně nelze prokázat, zda se jednalo o tahání poškozené po zemi, bránění poškozené v odchodu, či zda se tak stalo při snaze zvednout poškozenou ze země v průběhu konfliktu, nebo i před konfliktem, pokud by poškozená upadla sama. Konečně pak obžalovaný udeřil slabě rukou poškozenou do obličeje, čímž jí způsobil ranku na vnitřní straně rtu. Byť by si poškozená mohl ranku na vnitřní straně rtu způsobit sama při pádu tím, že by se vnější stranu rtu udeřila o plot, zem či kámen, v důsledku čehož by se vnitřní strana rtu poranila o zuby poškozené, měl by takový kontakt vnější strany rtu s překážkou a vzniklým tlakem na ret, zanechat na vnější kůži stopu. Pokud se tak nestalo, muselo se jednat o měkkou věc, která zatlačila na vnější ret poškozené a způsobila poranění vnitřní stranu rtu natlačením na zuby poškozené. Jako nejpravděpodobnější měkká věc, která takový následek mohla způsobit, se soudu jeví ruka obžalovaného, kterou obžalovaný udeřil poškozenou slabou silou do obličeje. Nicméně nelze ani vyloučit možný kontakt obličeje poškozené s plotem či trávníkem a v důsledku toho vznik této ranky.

326. Co se týče zranění fyzického, soud na základě shora provedených důkazů a z nich vyplývajících skutečností dospěl k závěru, že poškozené byly způsobeny jen pohmožděniny a drobná ranka na vnitřní straně rtu. Jednalo se o zranění, která poškozenou nijak zásadně neomezovala v běžném způsobu života. Nicméně, soud se zcela ztotožnil se závěry znalkyně, že tato porucha na zdraví se projevovala jen bolestivostí po dobu několika málo dnů a poškozenou nijak v běžném způsobu neomezovala. Pokud ano, jak poškozená sdělovala svým příbuzným a známým, nemohla by si následující den vyzvednout věci v bytě obžalovaného a při vyšetření v nemocnici by ji nebyl stanoven termín kontroly za čtyři dny od vyšetření. Pokud byla kontrola stanovena za čtyři dny od vyšetření, pak to znamená, že předpoklad lékařů provádějících vyšetření poškozené byl takový, že následky na zdraví v této lhůtě vymizí. Porucha na zdraví poškozené tak nebyla ublížením na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Na základě provedeného dokazování, opět zejména s přihlédnutím k závěrům znalkyně z odvětví soudního lékařství, soud dospěl k závěru, že s ohledem způsob útoku a intenzitu užití síly ani nehrozil vznik poruchy zdraví poškozené, který by mohl představovat ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku.
327. Co se týče psychické újmy na zdraví poškozené, zde soud dospěl ke zcela odlišnému závěru, než jaký znalkyně uvedla ve znaleckém posudku a následně korigovala při svém výslechu v hlavním líčení.
328. Znalkyně soudu při výslechu potvrdila, že diagnózu posttraumatické stresové poruchy u poškozené dovodila podle diagnostických kritérií Mezinárodní zdravotní organizace uvedených v mezinárodní klasifikaci nemocí. Pak k dotazům soudu odpovídala, jakými projevy byly jednotlivé body této klasifikace naplněny:

I. Prožití traumatu

Znalkyně uvedla, že prožitým traumatem je napadení poškozené obžalovaným v Budyni nad Ohří.

II. Existence symptomů spojených s traumatem

Symptomy spojené s traumatem znalkyně dovodila na tom, že poškozená měla na úzkostné sny, úzkostné vzpomínky a napětí.

III. Vyhýbání se podmínkám spojeným s traumatem

Trvalé vyhýbání se podnětům spojeným s traumatem znalkyně dovodila v jednání poškozené spočívajícím ve vyhýbání se obžalovanému a Budyni nad Ohří.

IV. Negativní změny v kognici a náladě postižené osoby

Tento bod znalkyně u poškozené dovodila dle toho, že se poškozená obviňovala z toho, že může za napadení, dávala si za vinu i vztah, který vedl na konci k jejímu napadení. Dále pak u poškozené shledala negativní ladění projevující se zhoršenou náladou a strachem. Konečně pak u poškozené dovodila sociální stažení a odcizení se druhým lidem.

V. Změny ve vzrušivosti a reaktivitě

Zde znalkyně u poškozené dovodila lekavost a poruchy spánku.

VI. Porucha trvá déle než měsíc

Příznaky dle znalkyně nastaly ihned po napadení a trvaly až do doby vyšetření – květen 2022.

VII. Porucha způsobuje klinicky závažnou nepohodu nebo funkční narušení v sociální, pracovní nebo jiné důležité oblasti života

K tomuto bodu znalkyně uvedla, že poškozená byla omezena v tom, že měla strach z celé Budyně. Pracovní schopnost výrazně omezena nebyla. Poškozená dle znalkyně trpěla úzkostmi, poruchami spánku a musela se zřejmě vyhýbat obvyklým trasám. Jinak mohla žít běžně, což řekla sama poškozená při vyšetření. Poškozená tedy neměla omezenou pracovní schopnost, mohla navazovat lidské vztahy, starala se o dceru a o koně také, jen ji to poškozovalo zdravotně, ale to není funkční omezení. Fungovala i přesto, že jí nebylo dobře. Ze skutečnosti, že poškozená se psychiatricky neléčila, znalkyně dovodila to, že psychické příznaky ji neomezovaly na běžném způsobu života, že fungovala i přesto, že se necítila dobře, nepovažovala za nutné brát léky. Psychickými potížemi (úzkost, porucha spánku) byla omezena, ale ne na běžném způsobu života. Omezení nebylo významné (č.l. 504, 2. odstavec).

VIII. Poruchu nelze přičíst fyziologickým účinkům látky (např. alkoholu, léků), nebo jinému somatickému onemocnění

Znalkyně nezjistila jinou příčinu než napadení obžalovaným.

329. Z provedeného dokazování však vyplynulo, že poškozená se nijak nevyhýbala podnětům spojeným s traumatem (bod III), když se od srpna 2021 nijak nevyhýbala obžalovanému, když všem lidem ze svého okolí řekla, že se bojí Litoměřic, jediné znalkyni řekla, že se bojí Budyně, nicméně se nevyhýbala ani Litoměřicím, ani Budyni.
330. Provedené dokazování pak vyloučilo i to, že by u poškozené došlo ke změnám v kognici a vnímání (bod IV), když bylo prokázáno, že u poškozené nedošlo k sociálnímu stažení, naopak bylo prokázáno, že společensky poškozená žila intenzivněji než před napadením. Rovněž provedené dokazování vyloučilo, že by se poškozená odcizila druhým lidem, když navazovala známosti. Svědci, kteří se vyjadřovali k poškozené, uvedli, že jim přišla v pořádku, se normálně bavila, byla v pohodě. Pouze když se světovala svědkům [REDACTED] a [REDACTED], tak při popisování toho, co se jí stalo, byla vážná. Svědci z okolí poškozené vyloučili, že by poškozená měla dlouhodobě strach nebo zhoršenou náladu.
331. Sama znalkyně při výslechu v hlavním líčení vyloučila naplnění bodu VII.
332. Pokud nejsou splněna kritéria, byť jen jednoho z těchto bodů I. až VIII., nelze psychické problémy diagnostikovat jako posttraumatickou stresovou poruchu.

333. Znalkyně poté, co byla seznámena se všemi skutečnostmi zjištěnými při dokazování uvedla, že k diagnóze posttraumatické stresové poruchy jí nesedí skutečnost, že poškozená chodila na diskotéky. Vztah s mužem () a scházení se s muži na osamělém místě (a) dle znalkyně neodpovídá vyhýbavému chování.
334. Znalkyně uvedla, že tyto skutečnosti jí poškozená při vyšetření nesdělila. Dle znalkyně tyto skutečnosti snížily pravděpodobnost toho, že poškozená posttraumatickou stresovou poruchou trpěla na polovinu. Dle názoru znalkyně přesto poškozená posttraumatickou stresovou poruchou trpěla. Z výsledku znalkyně jednoznačně vyplynulo, že poškozená jí při diagnostickém rozhovoru část podstatných informací zamlčela (že měla vztah s mužem, že se scházela s muži, že chodila na diskotéky), část informací uvedla nepravdivě (že se zdržovala jen na rodinném statku).
335. Soud ohledně skutečnosti, zda poškozená trpěla či netrpěla posttraumatickou stresovou poruchou dospěl na rozdíl od znalkyně k jednoznačnému závěru, že nikoliv. Soud netvrdí, že disponuje odbornými znalostmi a zkušenostmi v oboru psychiatrie, nicméně, pokud znalkyně ve výsledku potvrdila jednotlivé body diagnostického kritéria, pokud uvedla, na základě jakých skutečností je měla u poškozené za naplněné, pak v takové situaci může i soud správnost takových závěrů ohledně toho, jestli kritéria byla naplněna, a jestli skutečnosti, na základě kterých bylo dovozeno jejich naplnění, byla provedeným dokazováním prokázána.
336. Pokud u poškozené bylo prokázáno, že se v důsledku traumatu nikomu a ničemu, co jí trauma mohlo připomínat, nevyhýbala, pokud z provedeného dokazování vyplynulo, že u ní nedošlo k žádným změnám v psychickém rozpoložení (nálady) a ve vnímání (kognici), pokud i sama znalkyně na podkladě skutkových zjištění, která vyplynula z dokazování uvedla, že porucha (při absenci diagnostických bodů III. a IV. !) klinicky závažnou nepohodu nebo funkční narušení v sociální, pracovní nebo jiné důležité oblasti života poškozené nezpůsobila (čímž vyloučila naplnění podmínek diagnostického bodu VII.), pak je zcela jednoznačné, že poškozená posttraumatickou stresovou poruchou netrpěla.
337. Soud při hodnocení znaleckého posudku z odvětví psychiatrie k osobě poškozené postupoval v intencích nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 77/01 ze dne 10. 7. 2001, dle kterého soud znalecký posudek musí hodnotit jako každý jiný důkaz v kontextu s důkazy ostatními. Pokud soud se závěry znaleckého posudku nesouhlasí a nevyžádá si znalecký posudek revizní, musí svůj odlišný názor ve vztahu k hodnocení skutkové okolnosti pečlivě a přesvědčivě zdůvodnit.
338. Obdobně se Ústavní soud k hodnocení znaleckého posudku vyjádřil v nálezu sp. zn. III. ÚS 299/06 ze dne 30. 4. 2007, dle kterého „(z)nalecký posudek je nepochybně významným druhem důkazních prostředků a v rámci dokazování v trestním řízení mu přísluší významné místo. Nelze však pustit ani na okamžik ze zřetele, že ze stěžejních zásad dokazování v novodobém trestním procesu vyplývá požadavek kritického hodnocení všech důkazů, včetně znaleckého posudku. Znalecký posudek je nutno hodnotit stejně pečlivě, jako každý jiný důkaz, ani on nepožívá žádné větší důkazní síly a musí být podrobován všestranné prověrce nejen právní korektnosti, ale též věcné správnosti. Hodnotit je třeba celý proces utváření znaleckého důkazu, včetně přípravy znaleckého zkoumání, opatřování podkladů pro znalce, průběh znaleckého zkoumání, věrohodnost teoretických východisek, jimiž znalec odůvodňuje své závěry, spolehlivost metod použitých znalcem a způsob vyvozování závěrů znalce.“
339. Soud shledal zásadní rozdíl mezi tvrzeními poškozené, které poškozená uvedla jak v hlavním líčení, tak i znalkyni, a mezi skutkovými zjištěními, která vyplynula z provedeného dokazování, a to ohledně údajných dopadů prožitého traumatu na psychiku poškozené a v jejich ovlivnění běžného života poškozené. Je zřejmé, že pokud znalkyně vycházela z nepravdivých údajů, které jí poskytla poškozená, nemohly závěry znaleckého posudku obstát se skutkovými zjištěními získanými z dalších opatřených a provedených důkazů.

340. Soud pak zaznamenal, že znalkyně při výslechu projevila tendenci stranit poškozené, když:

- a) Uvedla, že pravděpodobnost, že poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou byla snížena o polovinu, přesto vyslovila závěr, že poškozená posttraumatickou stresovou poruchou trpěla – není možné uvést, že pravděpodobnost nějaké skutečnosti je jen 50 % (za předpokladu, že výchozí hodnota byla 100 % a snížení bylo o polovinu) a současně při tomto stupni pravděpodobnosti tvrdit, že tomu tak skutečně je. Pokud znalkyně uvedla, že pravděpodobnost toho, že poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou se ve světle nových zjištění snížila o 50 %, pak tomu odpovídající závěr by byl, že je-li pravděpodobnost existence jevu 50 % ku 50 %, pak že nelze s jistotou existenci tohoto jevu potvrdit (existenci skutečnosti, že poškozená trpěla v době vyšetření posttraumatickou stresovou poruchou).
- b) Poté, co se seznámila se skutečností, že poškozená se obžalovaným po incidentu ze dne 7. 8. 2021 stýkala již v srpnu 2021, uvedla, že poškozená se bála obžalovaného potkat, ale pak už to zřejmě nějak zvládla. Tímto vyjádřením znalkyně zcela ignorovala skutečnost, že poškozená se kontaktu s obžalovaným nevyhýbala již od srpna 2021, tedy době, kdy příznaky měly být nejsilnější, tedy v době bezprostředně na útok navazující, kdy žádné pak, kdy už by se naučila situaci zvládat, ještě nemohlo proběhnout.
- c) Znalkyně v hlavním líčení uvedla, že poškozená znalkyni řekla, že do Budyně do krámu nemůže, protože nějaký chlap jí řekl, že si myslel, že je mrtvá. Sama tam nejedí, je jí špatně, když má Budyni projet. Vzápětí však znalkyně uvedla, že z té Budyně se poškozená bála reakcí těch lidí, ale ne města. K tomu soud uvádí, že pokud by se poškozená bála reakce lidí v Budyni a nikoliv Budyně, kde mělo dojít k jejímu napadení, pak by neměla důvod se bát Budyni projet, protože při pouhém průjezdu by nebyla konfrontována s reakcí lidí, při pouhém průjezdu Budyni by poškozená nepřišla s lidmi a jejich reakcí vůbec do styku. I zde je patrná korekce vyjádření znalkyně ve prospěch poškozené poté, co bylo znalkyni řečeno, že poškozená se nechala odvézt do obchodu v Budyni.
- d) Pokud bylo znalkyni sděleno, že poškozená šla v srpnu 2021 po incidentu v nočních hodinách do bytu obžalovaného, a to zcela sama, a znalkyně uvedla, že jí o tom poškozená neřekla, ale že to není důkaz toho, že by netrpěla posttraumatickou stresovou poruchou, protože třeba mohla napsat sestře zprávu, že si jde k obžalovanému pro věci, nikdo nemůže říct, že to neudělala (!!). Zde se znalkyně snažila udržet diagnózu posttraumatické stresové poruchy u konkrétního příkladu jednání poškozené, které je s touto diagnózou v rozporu tak, za užila spekulaci ve prospěch poškozené, ve smyslu, že pokud poškozená zvládla jednání, které by s posttraumatickou stresovou poruchou zvládnout neměla, pak určitě měla nějaké jistění, a nikdo nemůže prokázat, že neměla – právě takový postup je nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 299/06 ze dne 30. 4. 2007 shledáván jako nesprávný – když Ústavní soud uvádí, že „(Z)nalec nesmí sám vyloučit některé z předložených podkladů jen proto, že nezapadají do jím vytyčené verze události. Ponechávat bez povšimnutí věcnou správnost znaleckého posudku, slepě důvěřovat závěrům znalce, by znamenalo ve svých důsledcích popřít zásadu volného hodnocení důkazů soudem podle svého vnitřního přesvědčení, privilegovat znalecký důkaz a přenášet odpovědnost za skutkovou správnost soudního rozhodování na znalce.“ K tomu soud dodává, že znalec si ani nesmí některý podklad (zaslaná zpráva sestře poškozené) vyspekulovat tak, aby celý obraz zapadal do jím vytvořených závěrů.
- e) Znalkyně uvedla, že skutečnost, že poškozená sdělila psychoterapeutce jiné skutečnosti, než jaké sdělila znalkyni, znamená, že se s těmito věcmi znalkyni nechtěla svěřit, což může být příznakem úzkosti. K tomu soud dodává, že v daném případě, kdy úzkost, která se měla projevovat vyhýbáním se společností, vyhýbáním se mužům a vztahům s muži,

coby projev posttraumatické stresové poruchy, znalkyně tak, aby ve prospěch poškozené udržela závěry o posttraumatické stresové poruše, dala na roveň lhaní poškozené při strukturovaném výsledku v rámci znaleckého vyšetření. Tedy projevem úzkosti prokazujícím existenci posttraumatické stresové poruchy podle znalkyně je to, že poškozená vede normální život jako zdravý člověk a bojí se to při výsledku u znalkyně přiznat, a proto o této skutečnosti znalkyni lže. Vedení normálního života bez omezení a neuvádění pravdy o vedeném způsobu života, je dle znalkyně možným důkazem přítomnosti této poruchy, která ovšem vedení běžného způsobu života vylučuje.

- f) Poslední skutečností, kterou soud uvádí jako příklad stranění znalkyně poškozené, byl okamžik, kdy znalkyně v rámci výsledku v hlavním líčení uvedla, že případné rozpory ve výpovědi poškozené mohly být dány jako příznaky té úzkostné poruchy, u poškozené mohla být částečná amnézie. Tento závěr znalkyně uvedla i přes skutečnost, že v předchozí části amnézii coby příznak a následek posttraumatické stresové poruchy u poškozené vyloučila – když k dotazu předsedy senátu uvedla, že disociativní amnézie u poškozené neshledala. K tomu soud dodává, že disociativní amnézie se vztahuje na traumatické události, ne na následný život po prožitém traumatu.
341. S ohledem na tato vyjádření znalkyně, která se snažila nově zjištěné skutečnosti interpretovat ve prospěch poškozené tak, aby i nadále platily původní závěry znalkyně, soud považoval za zcela zbytečné, aby se jakkoliv doplňoval znalecký posudek.
 342. Soud tak dospěl k závěru, že na základě skutkových zjištění k jednání a chování poškozené, ke způsobu života, který poškozená vedla po incidentu ze dne 7. 8. 2021, je zřejmé, že poškozená vedla běžný život, bez jakéhokoliv omezení. Na základě těchto skutkových zjištění nelze konstatovat, že by u poškozené bylo možné dovodit naplnění diagnostických kritérií, stanovených Mezinárodní zdravotní organizací pro posttraumatickou stresovou poruchu. Pokud tato kritéria nebyla u poškozené naplněna, nelze konstatovat, že poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou.
 343. Soud dále posuzoval, k jakým závěrům lze na podkladě provedeného dokazování a zjištěných skutečností dospět ohledně skutkových okolností vztahujících se k případnému vydírání poškozené obžalovaným a sexuálnímu jednání obžalovaného vůči poškozené v průběhu incidentu.
 344. Skutečnost, že obžalovaný měl poškozené vyhrožovat, obžalovaný popřel a prokazuje ji pouze výpověď poškozené. Žádný jiný důkaz, byť nepřímý, k této okolnosti nebyl opatřen a ani proveden. Ohledně této skutkové okolnosti nastala situace, kdy proti sobě stálo tvrzení obžalovaného a tvrzení poškozené.
 345. Ústavní soud v nálezu č. I. ÚS 520/16 uvedl, že „(V)situaci „tvrzení proti tvrzení“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviny. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce neviny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.“

346. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že výpověď poškozené byla téměř ve všech částech vztahujících se k podstatným skutečnostem nevěrohodná. Stejně tak soud vyhodnotil jako nevěrohodnou výpověď poškozeného v části vztahující se k průběhu konfliktu, který se mezi obžalovaným a poškozenou odehrál v ranních hodinách dne 7. 8. 2021 v ulici Slánská v Budyni nad Ohří. Pokud však soud vzal v potaz skutečnost, že poškozená ohledně toho, oč měl obžalovaný vydíráním usilovat, vypovídala v hlavním líčení odlišně oproti výpovědi z přípravného řízení, pokud soud poškozenou tvrzený požadavek obžalovaného vyhodnotil jako nelogický, když se dle poškozené měl obžalovaný domáhat jednání poškozené v rámci přestupkového řízení spočívajícího ve stažení věci (konflikt z března 2021), tedy jednání, které bylo s ohledem na neudělení souhlasu poškozenou s projednáním věci do konce června 2021 v daný moment již zcela zbytečné, přičemž tato okolnost mohla být obžalovanému dne 7. 8. 2021 známa, pokud soud vzal v potaz skutečnost, že poškozená coby poškozená má zájem na výsledku řízení, pak dospěl k závěru, že nedošlo k prokázání těchto skutkových okolností v nezbytném stupni jistoty, tedy mimo jakoukoliv rozumovou pochybnost.
347. Stejně závěry pak platí i ke skutečnosti, zda se obžalovaný v rámci napadení poškozené dopustil vůči poškozené jednání se sexuálním podtextem v podobě osahávání prsou, přirození poškozené a snahy stáhnout jí kalhoty v úmyslu vykonat soulož. Z provedeného dokazování vyplynulo, že první osoby, se kterými poškozená o incidentu ze dne 7. 8. 2021 mluvila, byl [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ani jeden z těchto svědků neuvedl, že by jim poškozená sdělila, že ji měl obžalovaný při napadení znásilnit či se o to pokusit. Pochybnosti ohledně skutečnosti, zda byla poškozená znásilněna, pak vzbuzuje i svědectví [REDAKCE], který uvedl, že poškozená mu řekla, že jí obžalovaný řekl, že zažije to, co ji měl udělat strýc, ale že se žádného jednání, ve kterém by mělo spočívat znásilnění samotné, nedopustil. Na jeho dotaz, jak na obžalovaného může hodit znásilnění, když se jí ani nedotkl, mu poškozená řekla, že v dnešní době stačí ke znásilnění, když dojde k roztržení trička. Pochybnosti pak vzbuzuje i svědectví svědka [REDAKCE], který uvedl, že mu poškozená incident popsala tak, že obžalovaný chtěl sex, a když poškozená odmítla, tak ji zbil. Tomuto svědkovi tedy poškozená incident popsala odlišně, než jak jej popisovala v rámci trestního řízení. Konečně pak i povaha místa, na kterém se obžalovaný dle výpovědi poškozené měl pokusit o soulož, když tento záměr poškozené měl verbálně oznamovat a měl se snažit jí sundat kalhoty, vzbuzuje v soudu značné pochybnosti ohledně pravdivosti tohoto tvrzení. Pokud soud pomine skutečnost, že obžalovaný v Budyni nad Ohří hraje fotbal a bydlí zde část jeho rodiny, což samo o sobě není zárukou či zábranou, aby v Budyni nikoho nemohl znásilnit, pak konkrétní místo, kde ke znásilnění mělo dojít, pochybnosti vzbuzuje. Konflikt mezi poškozenou a obžalovaným se odehrál v koridoru složeném z chodníku o šířce asi 1,5 metru, trávníku o šířce 1,5 metru, kdy tento koridor byl z jedné strany ohraničen plotem a z druhé strany silnicí, po které v době napadení projížděla vozidla ve frekvenci 15 aut za 20 minut. Rozsah ovlivnění obžalovaného alkoholem nebyl zjištěn, nicméně ze skutečnosti, že byl schopen s poškozenou nad ránem komunikovat prostřednictvím zpráv, pokud v průběhu noci urovnával konflikt s agresivní osobou, pak z těchto skutečností lze dovodit, že byl schopen logického uvažování. Soud tak považuje za vysoce nepravděpodobné, že by si obžalovaný za situace, kdy je schopen logicky uvažovat, vybral jako místo ke znásilnění poškozené formou soulože chodník u frekventované silnice, po kterou v tu dobu jezdila vozidla ve frekvenci téměř 1 auto za 1 minutu, zejména za situace, kdy na druhé straně vozovky je les, ve kterém by obžalovaný byl kryt před příjezdějícími vozidly. Pokud by obžalovaný měl nad poškozenou takovou převahu, jak uváděla (vláčel ji po zemi, máchal jí obličej v hlíně), pak mu nic nebránilo v tom, aby poškozenou odtáhl přes silnici do lesa, kde by svůj záměr mohl lépe realizovat. Na základě těchto všech skutečností soud dospěl k závěru, že na podkladě výpovědi poškozené jakož i ostatních provedených důkazů nedošlo k prokázání těchto skutkových okolností v nezbytném stupni jistoty, tedy mimo jakoukoliv rozumovou pochybnost.

348. Soud následně dospěl k závěru, že jednání, které bylo obžalovanému prokázáno, spočívající v tom, že v rámci rozhovoru o jejich vztahu poškozenou strčil tak, že upadla na zem či na plot, nenaplnuje znaky trestných činů ublížení na zdraví podle § 146 tr. zákoníku, vydírání podle § 175 tr. zákoníku či znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, a to ani ve formě dokonané, ani ve stádiu pokusu.
349. Soud pak musel zvážit, zda jednání, které dle skutkových zjištění bylo obžalovanému prokázáno, nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu omezování osobní svobody podle § 171 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku, neboť skutkovým podstatám těchto trestných činů se jednání obžalovaného nejvíce přiblížilo.
350. Omezování osobní svobody mohlo spočívat v tom, že by obžalovaný poškozenou proti její vůli zdržoval na místě a bránil ji v odchodu (omezoval volný pohyb poškozené). Pro tento závěr svědčí okolnost, že poškozená se místo snažila opustit již v čase kolem 05:28 hodin, kdy mávala na vozidlo svědkyně [REDACTED] a povedlo se jí to až v čase kolem 05:48 hodin. Z provedeného dokazování není zřejmé, proč se poškozená snažila zastavit vozidlo. Mohla se o to pokoušet z důvodu, že nechtěla jít domů pěšky, případně proto, že nechtěla jít domů v doprovodu obžalovaného, nebo proto, že ji obžalovaný fyzicky napadl, případně proto, že jí obžalovaný fyzicky bránil z místa odejít. Případně se poškozená mohla domnívat, aniž by se tak reálně stalo, že by ji obžalovaný nenechal z místa odejít, a snažila se stoupnout si vozidlo na základě tohoto předpokladu, aniž by obžalovaný takový úmysl pojal, nebo jej realizoval. Samotná skutečnost, že se poškozená snažila místo konfliktu opustit vozidlem, nepostačuje k prokázání skutečnosti, že jí obžalovaný bránil v tom, aby místo opustila pěšky. Nakonec pak i okolnost, že poškozená se mohla volně pohybovat a díky tomu mohla vejít do vozovky a zastavit dodávku, zpochybňuje jednoznačnost závěru, že byla dočasně omezena na svobodě pohybu. S přihlédnutím k důkazní situaci soud dospěl k závěru, že nelze v nezbytném stupni jistoty, tedy mimo jakoukoliv rozumovou pochybnost prokázat skutečnost, že obžalovaný bránil poškozené v průběhu konfliktu v užívání osobní svobody, tedy že by omezoval volný pohyb poškozené. Proto soud skutek nekvalifikoval jako trestný čin omezování osobní svobody podle § 171 tr. zákoníku.
351. Soud skutek nekvalifikoval ani jako trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Nejvyšší soud se tímto trestným činem zabýval celkem podrobně, a v judikatuře definoval podmínky a okolnosti, při jejichž splnění lze dospět k právnímu závěru, že znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu byly naplněny. Jedná se o následující rozhodnutí Nejvyššího soudu – sp. zn. 7 Tdo 224/2002, sp. zn. 8 Tdo 1449/2015, sp. zn. 3 Tz 208/2001, sp. zn. 5 Tdo 159/2012-32, sp. zn. 7 Tdo 1254/2016, sp. zn. 11 Tdo 1149/2010-23, sp. zn. 8 Tdo 944/2019, sp. zn. 8 Tdo 838/2019, sp. zn. 6 Tdo 286/2015, sp. zn. 8 Tdo 481/2015, sp. zn. 6 Tdo 1068/2017, sp. zn. 6 Tdo 860/2012-20, sp. zn. 8 Tdo 936/2015, sp. zn. 3 Tdo 969/2002, sp. zn. 8 Tdo 1315/2010, sp. zn. 7 Tdo 1232/2015, sp. zn. 3 Tdo 1257/2016, sp. zn. 6 Tdo 553/2016, sp. zn. 7 Tdo 1276/2017, sp. zn. 7 Tdo 840/2013, sp. zn. 3 Tdo 1515/2016, sp. zn. 4 Tdo 1531/2012-23, sp. zn. 7 Tdo 1024/2016, sp. zn. 8 Tz 30/76, sp. zn. 6 Tdo 352/2018, sp. zn. 8 Tdo 1672/2016.
352. V obecné rovině lze konstatovat, že za trestný čin výtržnictví je vždy kvalifikován skutek naplňující formální znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu za situace, kdy jednání pachatele spočívá:
- a) v jednání sexuálního charakteru
 - b) v jednání, kterým je způsobeno ublížení na zdraví ve smyslu definice v § 122 odst. 1 tr. zákoníku
 - c) v jednání spočívajícím ve fyzickém napadení cizí osoby, se kterou pachatel neměl do té doby žádný předchozí konflikt či spor.

353. V ostatních případech je třeba zvažovat, zda pachatel primárně útočí na individuální zájmy jednotlivce, jakými jsou např. jeho zdraví, majetek, čest apod, nebo zda se výraznějším způsobem dotýká veřejného pořádku jako hodnoty, která přesahuje individuální zájmy jednotlivců. Právní názor spočívající v tom, že pokud pachatel primárně útočí na individuální zájmy jednotlivce, a nikoliv na veřejný pořádek, tak se o přečin výtržnictví nejedná, je uvedena v usneseních Nejvyššího soudu pod sp. zn. 7 Tdo 224/2002, 7 Tdo 1254/2016, 6 Tdo 1068/2017.
354. V případech, kdy již dojde primárně k útoku na veřejný pořádek, musí tento útok proti veřejnému pořádku dosahovat určité intenzity, aby takové jednání mohlo být považováno za přečin výtržnictví – kdy tento právní názor je vyjádřen např. v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 159/2012.
355. Souhrnně tyto dva požadavky shrnuje a formuluje usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1232/2015, dle kterého trestný čin výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku patří mezi trestné činy hrubě narušující občanské soužití. Ustanovení o trestném činu výtržnictví chrání klidné soužití občanů proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Jde tedy o ochranu veřejného statku jako skupinového zájmu, a nikoli o postih jednání, která směřují proti individuálním zájmům (ty jsou tu dotčeny jen sekundárně). Jednání, které naplňuje zákonný znak „výtržnost“, musí být takové povahy, že se dotýká širšího okruhu občanů potud, že proti takovému okruhu osob přímo směřuje, nebo potud, že sice bezprostředně směřuje proti jednotlivci, avšak vzhledem ke způsobu provedení a dalším okolnostem se širšího okruhu osob dotýká např. tím, že ohrožuje i je, ruší jejich klid, vyvolává u nich obavy apod. Výtržnické jednání je tedy projevem záporného vztahu pachatele ke společnosti jako celku, ke spoluobčanům vůbec nebo k hodnotám, na nichž je založeno uspořádání společnosti určitého širšího okruhu lidí.
356. V projednávané věci obžalovaný tím, že do obžalované strčil, v důsledku čehož upadla, zcela jednoznačně primárně útočil na individuální zájem poškozené – na její zdraví, avšak intenzitou a způsobem zcela zanedbatelným, kdy poruchu na zdraví, kterou poškozené způsobil, soud vyhodnotil jako zcela bagatelní. Obžalovaný však strčením do poškozené neútočil na veřejný pořádek jako takový. Je tedy zřejmé, že obžalovaný v daný moment řešil soukromý spor mezi ním a poškozenou, útočil primárně na její individuální zájem, jeho jednání se nedotýkalo širšího okruhu osob. Tento závěr soudu pak prokazuje skutečnost, že v době incidentu okolo poškozené a obžalovaného projelo patnáct vozidel, kdy nikdo z projíždějících řidičů jednání obžalovaného nevyhodnotil jako jednání pobuřující, proti kterému by bylo zapotřebí zasáhnout, ať už osobně, nebo přivoláním policie. Protože jednání obžalovaného nesměřovalo proti veřejnému pořádku jako hodnotě, která přesahuje individuální zájmy jednotlivců, a která je předmětem ochrany dílu 6 hlavy X zvláštní části trestního zákoníku, nebylo možno skutek kvalifikovat i jako přečin výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku.
357. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného nenaplnilo znaky skutkové podstaty žádného z trestných činů, avšak mohlo by se jednat o přestupek, konkrétně o přestupek proti občanskému soužití podle § 7 zák. č. 251/2016.
358. Na závěr soud uvádí, že zamítl návrh na doplnění dokazování doplněním znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, neboť výslech znalkyně, kdy se vyjádřila k diagnostickým kritériím a znakům, na základě kterých posuzovala naplnění diagnostických kritérií, ve spojení se zjištěnými okolnostmi k životu poškozené po incidentu ze dne 7. 8. 2021, umožnili učinit závěr, zda poškozená trpěla či netrpěla posttraumatickou stresovou poruchou. Soud zamítl návrh na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z odvětví psychologie k vyhodnocení věrohodnosti poškozené, neboť tento závěr bylo možno po provedení dokazování učinit i bez pomoci znaleckého posudku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem. Právo stížnosti přísluší pouze státnímu zástupci. Stížnost má odkladný účinek.

Ústí nad Labem 4. prosince 2023

Mgr. Martin Parolek v. r.
předseda senátu